

AYDIN

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ UYGULAMA DERGİSİ 2019 / 27

*Hüseyin
Nihal Atsız*

AYDIN Türk Tarihi
AYDIN Millî Değerler ve Gençlik
AYDIN Toplumda
AYDIN Meslekler
AYDIN Kültür ve Kahramanlar

BOZKURT
RUH ADAL
DELI KUR
YOLLARIN S

Mektupları

Bilginin ışığıyla geleceği aydınlatıyoruz!

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ

www.aydin.edu.tr

HAKİMİYET
MİLLETİNDİR

06

12

22

24

42

52

06 Türkçü Hareketi Fikir Adamı
The 'Idea Man' of Turkist Movement
Hüseyin Nihal Atsız

12 Haber / News

18 Sinema'nın Sessiz Çığlığı
The Silent Scream of Cinema..
Charlie Chaplin

22 Mardin'i Keşfetmek
Exploring Mardin

28 Sevinçlerimiz, Tragedilerimiz:
Our Joys And Tragedies:
Immortal Frames Of The 20th Century
20. Yüzyılın Ölümsüz Kareleri

32 Misak-ı Milli
National Pact

38 Savaş, Aşk, Düş...
War, Love, Dream...Manga

42 Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU ile
Keyifli Sohbet
A Cheerful Chat with Prof. Dr. Doğan
CÜCELOĞLU

48 Türkiye'ye Hint Düğünleri Akını!
Indian Wedding Flow to Turkey!

52 Karlı Tepelerde Heyecanı Bol Bir Spor...
The Exciting Sport Of Snowy Hills...
Heliski

56 İstanbul Aydın Üniversitesi'nde
Bal Tadında Bir Söyleşi...

56 Nihat Kemankaşlı
An Honey-Sweet Interview With
The Well-Known Painter, Nihat Kemankaşlı,
at Istanbul Aydın University

62 Yaşlanmak Ona Çok Yakışıyor
Blucin 146 Yaşında!
Aging Suits it Very Well Bluejean is 146 Years Old!

64 Eskişehir...Açık Hava Müzesi
Open-Air Museum, Eskişehir...

70 Erdal Erzincan
Gezici Bağlama Atölyesi Yollarda
Erdal Erzincan Traveling Bağlama
Workshop Is On the Road

74 Eğitimde Yetenek Gelişimi
Tabanlı Farklılaştırma
Talent Development-Based
Differentiation in Education

78 Özgürlüğün Gözü..
Freedom's Eye
Gerda Taro

82 Köhne Bir Fabrikadan,
Modern Sanat Galerisine Dönüşüm:
Transformation from a Fusty
Factory to a Modern Art Gallery:
Pilevneli Gallery Mecidiyeköy

86 Şiddetsiz İletişim
Nonviolent Communication

90 Aristoteles
Aristotle

92 Bezden Bebek
Rag Doll

94 Kültür Sanat
Culture Art

MUCİZEM

Sözlükte "akıl yoluyla açıklanamayan, bu yüzden de Tanrısal bir güç tarafından yaratıldığına inanılan doğaüstü olay" veya "insanları hayran bırakan olağanüstü olay ya da şey" olarak tanımlanan kelimedir "mucize". Sistemin ve benliğimizin varoluşu ise başlı başına bir ahenktir. Hayatın içinde olabilmemiz ise inanılmaz bir armonidir.

Bazen hayat, karanlıkta ve sessiz bir ortamda bırakır bizleri, işte o an çare bulamadığınızı düşünürsünüz. Canı gönülden, her hücrenize kadar dileklerin ve dualarınız dökülür arşa; yüreklerimizden, dudaklarımızdan. Dengeyi, harmoniyi sağlayabilmek için bilemediğimiz ya da bilincimiz dışında, evren işlemeye başlar o an. Sanki düzen, gülümseyebilmeniz ve güneşi görebilmeniz için yarış eder. Güzel olarak tanımladığınız mucize insanlar, elinizi uzattığınızda dokunacak ve sarılacak kadar yakınına koşarlar. Onların güzellikleri; gözünüze ışığı, sözlerinize gökkuşağını, yüreklerinize zeytin ağacının gücünü taşır. Bakarsınız ki; kalbinizin misafirleri gelmiştir ve düşüncelerinize güneşi yaslamıştır bile. Umutla, sevgiyle ve dileklerinle başlar mucizeniz. Sonra imkânsızlıkların başarıldığına günbegün şahit olursunuz. Bu, tıpkı balkondan denizi izlemenin mavi serinliği gibi bir düş olur sizin için. Bizleri o an; içinizde naif bir serinlik, güzel yüzünüzde masum bir gülümseme, ellerinizde yankılanan sevinç alkışı, bir yudum suyun şükürü tanımlar. İşte kalbinizden ve dudaklarınızdan bu sefer binlerce teşekkür dilekleri süzülürer gökyüzüne yine teker teker...

Sevgiyi paylaşabildiğiniz her insan, gitarın tınısı ile rüzgârda dans eden eftelyayı anlatır yüreğinize. Dokunulmasına kıyamadığımız bu kıymetleri; göğsünüzde, onurunuzla ve gururunuzla taşırsınız. Her kim ki bu sevgiyi, onuru ve gururu hak ediyorsa yaşamınızın başta ve sizin için vazgeçilmez olur. Bugüne kadar vazgeçtikleriniz ise hırsın ve öfkeleri ile başbaşa bırakıp, gömersiniz geçmişinize. Huzurlu soluklarımız ve sınırsız gülüşlerimiz için yanımızda olan, yardımcı olmaya çalışan ve aşkla gelen tüm insanlara teşekkür ediyorum. Maviden kopan güneşi, yeniden görebildiğim için, mucizem için Tanrıma sonsuz teşekkür ediyorum.

Canlarımız, değerlerimiz, anlam yüklediklerimiz hiç eksilmesin gülüşlerimizden ve yaşamlarımızdan.

EDİTÖRDEN
FROM THE EDITOR

Genel Yayın Yönetmeni / Chief Editor
Yrd. Doç. Dr. / Assistant Professor Özgül YAMAN

MY MIRACLE

"Miracle" is defined as "a supernatural event, which is believed to be created by a divine power since it cannot be explained by intelligence" or "an extraordinary event or thing which fascinates people" in dictionary. The existence of the system and the self is a euphony in itself. Being in life is an incredible harmony.

Sometimes life leaves us in the dark and in a quiet environment. That's when you think you can't find a solution. Your wishes and prayers are poured wholeheartedly into the sky with every cell from our hearts and lips. The universe begins to operate at that moment in a way we either do not know or our minds are unconscious in order to achieve balance, harmony. As if the order races to make you smile and see the sun. The miracle people described as beautiful will run close enough to touch and wrap when you reach out your hand. Their beauties carry light into your eyes, rainbow to your words, the power of olive tree to your hearts. You see your heart has company and already leaning the sun on your thoughts. Your miracle begins with hope, love and wishes. Then you become a witness that the impossibilities are achieved one by one, day by day. This becomes a dream, just like the blue coolness of watching the sea from the balcony, for you. A naive coolness in us, an innocent smile on your pretty face, applause of joy in your hands, gratitude of a sip of water describe us at that moment. This time, thousands of thanks fly to the sky from your hearth and lips for millions times, again and again...

Every people you can share love, tells eftelya, dancing in the wind accompanied by the melody of guitar, to your heart. You carry these assets, that cannot be touched, on your chest with honor and pride. Whoever deserves this love, honor and pride would be put on a pedestal and become indispensable for you. You would bury what you have given up to date, in your past by leaving alone with their ambitions and angers. I would like to thank all the people who are with us, tried to help us and came to us with love for our peaceful breaths, unlimited laughs. I thank my God for my miracle, for seeing the sun breaking through the blue again.

May our hearties, our valuables and the ones we attribute meanings never be gone from our smiles and lives.

BAŞKAN'DAN / FROM THE CHAIRMAN
Dr. Mustafa AYDIN

EĞİTİMDEN PROJEYE – PROJEDEN ÜRETİME;

2004 yılında, yola çıktığımız ilk günden beri toplumun beklentilerini ilk planda tuttuk. Bilgiyi kullanabilme pratikliği, teknoloji hâkimiyeti, yabancı dil eğitimi ve sorgulama yeteneği önem verdiğimiz diğer ilkelerdi. Üretim temelinin üzerine çizdiğimiz eğitim modelinde; evrensel görüşlerle bağımsız fikirler üretebilen ve çalışan insan gücünü amaçladık. 21.yüzyılda dijital çağın gereksinimlerini dikkate alarak, yükseköğrenim imkânı sağlamak için çok emek ve zaman harcadık. Ülkemizin ihtiyaç duyduğu ara elaman anlayışını değiştirerek, ana elaman kavramıyla yüksek nitelikli insan gücünü ülkemizin hizmetine sunduk. Çağdaş ve ayrıcalıklı akademik kadrosu ile sürekli revize olan bölümlerimiz ve programlarımız hep dinamik kaldı. Kampüs olanakları, ulusal ve uluslararası eğitim iş birlikleri, sınırsız öğrenim özgürlüğü, zengin sosyal iklimi, girişimci inovatif ruhu ile sadece Türkiye’de değil dünyada da ayrıcalık kazanmış bir üniversite olduk.

Bilginin ürüne dönüşümünün hızlandırılması, teknolojik alt yapının profesyonelliği, dünya

EDUCATION TO PROJECT – PROJECT TO PRODUCTION;

We have been taking the expectations of the society as a prime concern since the first day of our journey in 2004. Practicality of using knowledge, technology dominance, foreign language education and the ability to question are the other principles we gave importance to. We aimed at manpower that can work and produce independent ideas with universal views in the education model we draw on the basis of production. We expended a lot of time and labored to provide higher education by taking into account the needs of the digital age in the 21st century. We have put highly qualified human power into the service of our country with the concept of main staff by changing the understanding of the intermediate staff that our country needs. Our departments and programs, which have been continuously revised with their contemporary and privileged academic staff, have always remained dynamic. We have become a privileged university not only in Turkey but in the whole world with its campus opportunities, national and international education cooperation, unlimited education freedom, rich social environment and entrepreneur innovative spirit.

standartlarında uygulamalı eğitimin kabulü, uluslararası öğrenci kapasitesi ile İstanbul Aydın Üniversitesi eğitim ve üretimde örnek üniversitelerden birisi oldu. Üniversitemiz, bu seçkinliği kazanırken akademik kadrosuyla dünyanın her noktasında var olan bilimsel kongrelere ve eğitim organizasyonlarına katılmakta, bağlantılar kurmakta ve anlaşmalar imzalamaktadır. Akademik dünyaya; kendi çizmiş olduğu vizyonu ve uluslararası iş birlikleriyle yaşam boyu öğrenme ile eğitim liderliğine imzasını atmıştır.

Ülkemizde birçok gelişimin getirisi olarak, eğitimde de arayış ve yenilenme sürecine devam edilmesi gerekmektedir çünkü değişen dünya anlayışı ile ilk sırada yer alınması şarttır. Gittikçe uluslararası anlayışı yaygınlaşan yükseköğretim, global sosyo-ekonomik dinamiklerle ve inovatif süreçlerle, klasik eğitim anlayışından yavaş yavaş sıyrılmaktadır. Büyüme ile birlikte kalite sürecinin kontrolünün sağlanması gerekmektedir dolayısıyla dünya kalite anlayışlarının takibinin yapılması kaçınılmaz olmuştur. Bu nedenle global stratejilerle, yükseköğretimlerdeki eğitimler; araştırma-geliştirme ile üretim tabanlı projeler hedeflenmelidir.

Peki, üretim tabanlı proje ne demektir? Eğitim kurumlarının öğrencilerini pasif eğitim anlayışından sıyrarak, laboratuvarlarda aktif eğitimle, teorik bilgiyi ürüne dönüştürme sürecinin bütünüdür. Üniversite bu yöntemle yerel konumdan çıkarak küresel konumda yerini bulacaktır.

Üniversitelerde eğitim ve öğretimin sadece kütüphanelerden ve amfilerden oluşmadığı dünyadaki eğitim anlayışının temelidir. Tabii ki üniversiteler kaynaklarını, yeterliliklerini, şartlarını ve bölümlerini düzenlemekle yükümlüdür ancak bu yüzyılda başarılı olabilmek için yeterli bir şart değildir. Üniversiteler, uluslararası modern cihazlarla ve araç-gereçlerle oluşturulmuş laboratuvarlarla donatılmalıdır. Akademik bölümün ders içeriklerine göre global araştırma yapabilecekleri bilimsel alanların olanakları artırılmalıdır. Kültür ve meslek havuzlarının; bilimsel çalışmaları, destekleyici şekilde alt yapılarının ve sanayi-ticari kurum iş birliklerinin oluşturulması gerekir. Teknoparkların ve proje tabanlı merkezlerin; öğrencilerin ve akademisyenlerin katılımları ile işlevlikleri artırılmalıdır.

İstanbul Aydın Üniversitesi; 15 yıldır eğitim modellerinin en iyilerini uygulayarak öğrencilere ve ülkeye verimli ve olumlu dönüşler sağlamak için dünyayla entegre oluyor. Binlerce öğrencinin eğitimini etkileyen bu unsurları dikkate alarak sürekli, bilimsel çalışmalarını ve yol haritasını dinamik ve modern tutmaya çalışıyor. Bilginin ürüne dönüşmesi ilkesi ile eğitime ve ülkeye hizmet etmeye devam ediyor.

Istanbul Aydın University became one of the exemplary universities in education and production with speeding up the transformation of knowledge to product, professionalism of technological infrastructure, acceptance of applied education in world standards and international student capacity. Our university participates in the scientific congresses and educational organizations that exist in every part of the world with its academic staff, makes connections and signs agreements while gaining privilege. It became the leader in education and academic world with its unique vision, international cooperation and life-long learning.

The search and renewal process must be continued in education as a result of many developments in our country, because it is necessary to take the first place with the changing world understanding. Higher education, which has become increasingly international, is gradually getting rid of classical education by global socio-economic dynamics and innovative processes. It is necessary to ensure the control of the quality process together with growth, so it is inevitable to follow the world quality understanding. For this reason, education in higher education should be targeted with global strategies, production based projects should be targeted with research-development.

What does a production-based project mean? It is the whole process of converting theoretical knowledge into products in laboratories with active education by saving the students of educational institutions from passive education. The university will find its place in the global position with this method by freeing itself from local position.

It is the foundation of education in the world where education in universities doesn't only consist of libraries and amphitheatres. Of

course, universities are obliged to regulate their resources, qualifications, requirements and departments, but this is not a sufficient condition to succeed in this century. Universities should be equipped with international modern devices and laboratories with tools and equipment. The opportunities of scientific fields in which they can conduct global researches should be increased according to the course contents of the academic department. Culture and occupation pools, substructures supporting scientific studies and industry-enterprise cooperation should be formed. The functionality of techno-parks and project-based centers should be increased with the participation of students and academicians.

Istanbul Aydın University has been integrating into the world to ensure efficient and positive returns to the students and the country by implementing the best of education models for 15 years. It is consistently trying to keep its scientific studies and roadmap dynamic and modern by taking into consideration these items effecting the education of thousands of students. It continues to serve the country and education with the principle of turning information into products.

Hüseyin Nihal Atsız

Atsız'ın
Mektupları

Hüseyin Nihal Atsız Bey, 12 Ocak 1905'te İstanbul'da doğdu. Kökeni, babası Deniz Binbaşısı Nâil Bey tarafından Gümüşhaneli Çiftçioğulları'na, annesi Fatma Zehra Hanım (1884-1930) ile de Trabzonlu Kadıoğulları'na dayanmaktadır.

Hüseyin Nihal Atsız was born in Istanbul on January 12, 1905. His family is based on Çiftçioğulları of Gümüşhane from his father, and Kadıoğulları of Trabzon from his mother Fatma Zehra Hanım (1884-1930).

İlk öğrenimini Kadıköy'deki Fransız ve Alman okulları (1911) ile Kasımpaşa'daki Cezayirli Gazi Hasan Paşa ilk mektebi ve Haydarpaşa'daki hususi Osmanlı İttihad Mektebi'nde, orta öğrenimini ise Kadıköy ve İstanbul Sultânîsi'nde tamamladı. 1922'de imtihanla Askerî Tıbbiye'ye girdi, burada milliyetçi duygularının etkisi sonucu gösterdiği bazı tepkiler yüzünden aldığı ihtar ve disiplin cezası dolayısıyla üçüncü sınıfta iken okuldan ihraç edildi.(4 Mart 1925)

Hüseyin completed his primary education at the French and German schools in Kadıköy (1911), Cezayirli Gazi Hasan Paşa Primary School in Kasımpaşa and the Special Ottoman İttihad School in Haydarpaşa. He completed his secondary education in Kadıköy and İstanbul Sultânîsi. In 1922 he entered the Military Medical School by passing the exam. He was expelled from school when he was in the third grade due to a warning and a

Daha sona üç ay kadar Kabataş Lisesi'nde vekil öğretmenlik, deniz yolarının Mahmut Şevket Paşa adlı vapurunda kâtip muavinliği gibi geçici bazı işlerde çalıştıysa da asıl Türk tarihi ve edebiyatı ile ilgili araştırmalara merak sarıp yolunu seçmiş bulunduğundan 1926'da İstanbul Darülfünunu Edebiyat Fakültesi'ne kaydoldu. Buraya girişinden bir hafta sonra askere alındı.(23 Ekim 1926) Taşkışla'da vatanî hizmetini tamamladıktan sonra 1927'de döndüğü fakülte ve onunla birlikte devam ettiği Yüksek Muallim Mektebi'nden 1930'da mezun oldu. Çalışmaları ile takdirini kazandığı hocası Fuad Köprülü tarafından Türkiyat Enstitüsü'ne asistan olarak alındı. Daha fakültede talebe iken arkadaşı Ahmet Nâci Kum ile birlikte hazırladığı "Anadolu'da Türkler'e Ait Yer İsimleri" adlı ilk ilmî araştırması Türkiyat Mecmuası'nda yayımlanmıştı. Asistanlığa girişi ile birlikte 2 5 Eylül 1931 tarihinde kısa bir süre sonra çıkarmaya başladığı Atsız Mecmua'daki milliyetçi mücadele yazıları ile kısa zamanda kendisini tanıtan Atsız'ın bu devreden itibaren Türklük ve milliyetçilik davası uğrunda çilelerle geçecek mücadele hayatı başlar.

1932'de Ankara'da Birinci Tarih Kongresi'nde hocası Zeki Velidi Togan'ı, kabulü istenen tarih tezine aykırı konuştuğu için, ilmini ve hocalığını küçümseyip aşağılamaya kalkışmasından dolayı kendisine bir protesto telgrafı çektiği Türk Tarih Cemiyeti genel sekreteri Reşid Galib maarif vekili olunca, Atsız Mecmua'da Dârülfünun'daki liyakatsiz hocalar hakkında yazdığı yazı vesile edilerek asistanlık görevine son verildi. (13 Mart 1933) Atsız Mecmua da, daha o nüshada asistanlıktan alınacağıını haber veren Atsız'ın "Yolların Sonu" adlı veda şiiiriyle bir daha çıkmamak üzere kapandı.

disciplinary punishment due to his reactions arising from the influence of his nationalist feelings. (4 March 1925)

He worked as a teacher in Kabataş High School for three months. Although he worked in some temporary jobs such as the assistant of the clerk in the ferry named Mahmut Şevket Paşa, However, since he had chosen to write about the Turkish history and literature, he enrolled in the Faculty of Literature of Istanbul University in 1926. He was enlisted to military a week after entering the university (23 October, 1926). After completing his military service in Taşkışla, he graduated from the faculty in 1927 and the High School of Teachers which he attended after returning from the military in 1930. Later, he was appointed as an assistant to the Institute of Turcic Studies by his teacher Fuad Köprülü. His first scientific research, entitled 'Anadolu'da Türkler'e Ait Yer İsimleri (Place Names of Turcic Regions in Anatolia)', which he prepared with his friend Ahmet Nâci Kum, was published in Türkiyat Magazine. With his entry to the assistantship on 25 September 1931 and his nationalist writings in the magazine, Atsız succeeded in introducing himself to the public. From this period Atsız's life that will be full of struggles due to his nationalist ideas and attitudes has begun.

In 1932 at the First History Congress in Ankara, Hüseyin's teacher Zeki Velidi Togan spoke against the thesis that was deemed appropriate. Hüseyin then objected to the teacher and sent a protest telegram to him. This teacher was Reşid Galib, then appointed as the Deputy Secretary General of the Turkish History Society. Atsız was dismissed from his job at the magazine after writing an article about the teachers who are inadequate in their professions at Dârülfünun. (13 March 1933) And the Atsız Mecmua, which Atsız stated that he was to be dismissed from assistantship in that issue's copy,

Hemen sonra Malatya Ortaokulu Türkçe öğretmenliğine gönderildi (8 Nisan 1933). Yeni ders yılı başında görevi Edirne Lisesi Edebiyat Öğretmenliğine çevrildi. Buraya gelişinden hemen sonra Atsız Mecmua'nın yerini tutmak üzere çıkarmaya başladığı Orhun mecmuasında Türk Tarih Kurumu'nun liseler için hazırladığı dört ciltlik tarih kitabındaki yanlışları tenkit ve teşhir ettiği için vekâlet emrine alındı. (01.01.1934) Orhun mecmuasının yayımı da Bakanlar Kurulu kararı ile durduruldu.

Bir süre boşta kaldıktan sonra 9 Eylül 1934'te Kasımpaşa'da Deniz Gedikli Hazırlama Okulu Türkçe öğretmenliğine tayin edildi. Bu okuldaki öğretmenliği 4 yıl kadar sürdürdükten sonra 30 Haziran 1938'de meslektan ihraç edildi. Kendisine resmî hizmet kapısı kapanan Atsız Bey 17 Ekim 1938-18 Eylül 1939 tarihlerinde Türkçe ve Yurtbilgisi öğretmeni olarak Özel Yüce Ülkü Lisesi'nde, onun kapanışı ile de Boğaziçi Lisesi'nde sürdürdü. 1 Ekim 1943'ten sonra Orhun mecmuasını tenkit dozu daha da artmış yazılarla yeniden yayınlamaya başladı.

Burada devrin başbakanı Şükrü Saraçoğlu'na hitaben Türkiye'de gittikçe artan komünist faaliyetleri ve Millî Eğitim Bakanlığı bünyesindeki himaye gören komünistler hakkında 1 Mart 1944 tarihli 15. sayıda yayımladığı iki açık mektubu yurt çapında akisler uyandırdı. Orhun, bakanlar kurulu kararı ile kapatıldıktan başka ikinci mektubunda istifaya çağırıldığı Millî Eğitim Bakanı Hasan Âli Yücel tarafından da Atsız'ın hocalığına son verildi.

Atsız'ın, bu mektubunda kendisinden "vatan hâini" diye bahsettiği Sabahattin Ali'nin aleyhinde açtığı dava dolayısıyla Ankara'ya gelişi gençlik arasında büyük bir heyecan dalgalanışına sebep

published its last issue with a goodbye poem written by Atsız himself, titled "Yolların Sonu (End of the roads)". Atsız was then sent to Malatya Middle School as a Turkish teacher (8 April 1933). At the beginning of the new school year, he was transferred to Edirne High School as a literature teacher. Immediately after his arrival, Atsız was temporarily removed from this position because he had shown the errors of the four-volume history book prepared by the Turkish Historical Society for high schools in his Orhun magazine which he started to publish in place of Mecmua. (01.01.1934) The publication of the Orhun magazine was stopped by the decision of the Council of Ministers.

After being idle for a while, on September 9, 1934, he was appointed as Turkish Teacher at Deniz Gedikli Preparatory School in Kasımpaşa. After teaching at this school for about 4 years, he was expelled on June 30, 1938. Between 17 October 1938 and 18 September 1939 he worked as a teacher of Turkish and Civics at Özel Yüce Ülkü High School and then at Boğaziçi High School, following the doors of government schools shutting down their doors to him, so to speak. After October 1, 1943, the Orhun magazine began to re-publish with and increased dose of criticism.

The two open letters that he wrote, addressing the Şükrü Saraçoğlu-the prime minister at that time, by talking about the growing communist activities in Turkey as well as the communist in Turkish National Ministry of Education, dated 1 March 1944 and published in the 15th issue set off a lot of reaction countrywide. After the Orhun magazine was closed by the decision of the Council of Ministers, the Minister of National Education Hasan Âli Yücel, who was invited to resign in Atsız's second letter, discharged him from teaching.

Romanları

- Dalkavuklar Gecesi, 1941
- Bozkurtların Ölümü, 1946
- Bozkurtlar Diriliyor, 1949
- Deli Kurt, İstanbul, 1958
- Z Vitamini, 1959
- Ruh Adam, 1972

Öyküleri

- 'Dönüş', Atsız Mecmua, sayı.2 (1931),
- Orhun, Sayı.10 (1943)
- 'Şehitlerin Duası',
- Atsız Mecmua, Sayı.3 (1931),
- Orhun, Sayı.12 (1943)
- 'Erkek Kız', Atsız Mecmua, Sayı.4 (1931)
- 'İki Onbaşı, Galiçiya...1917...
- Çınaraltı, Sayı.67 (1942),
- Ötügen, Sayı.30 (1966)
- 'Her Çağın Masalı:
- Boz Oğlanla Sarı Yılan',
- Ötügen, Sayı.28 (1966)

Şiir Kitapları

- Yolların Sonu, (Bütün şiirlerinin toplandığı kitap) 1946

oldu. İkinci duruşmanın yapıldığı 3 Mayıs 1944 günü Atsız ve milliyetçilik lehine gösterilerin daha da büyümesi üzerine gösteriye katılan gençler arasında geniş tutuklamalara girişildi. Atsız'a hakaret suçundan hakkında verilen ceza ortada millî tahrik bulunduğu gerekçesiyle altı aydan dört aya indirilip tecil de edilmesine rağmen, kendisi ve bazı milliyetçi şahıslara karşı başlatılan takibat dolayısıyla, kararın bildirildiği 9 Mayıs 1944 günü duruşmadan çıktığında tevkif edildi.

Nazi Almanyası ve Faşist İtalya'nın yenilgisi ile sonuçlanan İkinci Dünya Savaşı galiplerine şirin gözükme amacıyla Türkiye'deki Nazi avına çıkan bir Devlet görünümü vermek amacıyla dönemin hükümetinin harekete geçtiğini görüyoruz. Özellikle devrin cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün 19 Mayıs 1944 Gençlik Bayramı nutkunda şiddetle suçladığı Atsız ve diğer tutuklular, uzun ve çeşitli baskılarla geçen bir sorgulama safhasından sonra, hükümete karşı darbe hazırlamak iddiasıyla İstanbul'da Birinci Sıkıyönetim Mahkemesi önüne çıkarıldılar. 7 Eylül 1944'ten 29 Mart 1945'e kadar altmış beş oturum devam eden yargılama sonunda Atsız altı buçuk yıl ağır hapse mahkûm edildi. Ancak Askerî Yargıtay'ın diğer tutuklularınki ile birlikte kararı baştan başa bozması üzerine 25 Ekim 1945'te tahliye edildi. İkinci Sıkıyönetim Mahkemesi'nde 5 Ağustos 1946'dan itibaren yeniden ve tutuksuz olarak görülmeye başlayan dava 31 Mart 1947'de Atsız ve öteki yirmi iki sanığın toptan beraatiyle sonuçlandı. Bu olay son devir adli tarihine "İrkçılık-Turancılık" davası olarak geçmiştir.

Uzun süre devlet hizmetinden uzak bırakıldıktan sonra, Edebiyat Fakültesi'nden arkadaşı Tahsin Banguoğlu, Millî Eğitim Bakanı olunca, kendisine

The arrival of Atsız in Ankara due to the lawsuit filed by Sabahattin Ali whom he referred in this letter as "traitor", caused a great excitement among the youth. On the 3rd of May 1944, when the second trial was held, the demonstrators participating in the demonstration on the further growth of demonstrations in favor of Atsız and nationalism began to be arrested. Atsız was detained on 9 May 1944 when the decision was released on 9 May 1944 due to the proceedings against him and some nationalist persons, even though the penalty imposed on the offense charge was reduced from six months to four months on the ground that there had been a national provocation.

We see that the government at that time acts as if they are on a Nazi hunt in Turkey, in order to appeal to the World War II winners, which defeated Nazi Germany and Fascist Italy. Atsız and other detainees, accused by the then President İsmet İnönü on 19 May 1944 Youth and Sports Day, were brought before the First Martial Law Court in Istanbul for allegedly preparing a coup against the government after a long and diverse interrogation. At the end of the trials, which lasted a total of 65 sessions from 7 September 1944 until 29 March 1945, Atsız was sentenced to six and a half years in prison. However, he was released on 25 October 1945 when the Supreme Court of Appeals overhauled the decision together with the other detainees. The trial, which started to be held in the Second Martial Law Court on 5 August 1946 as a pending trial once again, resulted in the acquittal of Atsız and the other 22 defendants on 31 March 1947. This event written in the last term judicial history as the "Racism-Turanism case".

After being kept from government service for a long time, Atsız was appointed as a specialist in Istanbul

Kadrosu İstanbul Davutpaşa Ortaokulu'nda görev yeri ise Süleymaniye Kütüphanesi'nde tasnif heyetinde uzmanlık görevi verildi (25 Temmuz 1949). Tek parti devrinin kapanması ile de Haydarpaşa Lisesi'nde tekrar öğretmenliğe dönme imkânını buldu (21 Eylül 1950). Ankara Atatürk Lisesi'nde 4 Mayıs 1952'de verdiği "Devletimizin Kuruluşu" adlı konferansı dolayısıyla tekrar öğretmenlikten alınarak Süleymaniye Kütüphanesi'ndeki eski vazifesine iade edildi (13 Mayıs 1952). Burada on yedi yıl süren verimli bir çalışma devresinden sonra kendi isteğiyle emekliye ayrıldı (1 Nisan 1969). 1950-1952 ve 1962-1964 yıllarında devam ettirdiği Orkun'dan sonra 1 Ocak 1964'ten itibaren Ötügen adıyla çıkardığı dergide, memleketimizde gittikçe hız kazanan bölücülük hareket ve tertiplerini açıklayan bir seri yazı yüzünden, parmak bastığı suç kendisine isnat edilerek hakkında açılan dava sonunda (1973), Yargıtay'ın kararı bozmasına rağmen, kararında ısrar eden mahkemece oy çokluğu ile on beş ay hapse mahkûm edildi. Sağlık durumunun hapishane şartlarına elverişli olmadığı hakkındaki hastahane raporuna bakılmaksızın Toptaşı Cezaevi'ne konuldu (15 Kasım 1973). Kendi bilgisi dışında milliyetçi aydın çevrelerin harekete geçmesi ve yağın protesto telgrafları üzerine Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk tarafından cezası affedilerek iki buçuk ay kadar hapis yattığı Bayrampaşa Cezaevi'nden tahliye edildi. 11 Aralık 1975'te bir kalp krizi sonucu öldü. Cenazesi büyük bir kalabalığın katıldığı törenle Karacaahmet Mezarlığı'na defnedildi. Yetmişinci yaşına girmesi vesilesiyle hayatta iken şerefine hazırlanan Atsız Armağanı ölümünden sonra çıktı (1976).

Davutpaşa Middle School and in the office of the Süleymaniye Library classification committee when his friend from Literary Faculty, Tahsin Banguoğlu, became the Minister of National Education (25 July 1949). With the closure of the one-party period, he found the opportunity to return to teaching in Haydarpaşa High School (21 September 1950). Atsız was again banned from teaching because of the conference titled "The Establishment of Our State" given by him in Ankara Atatürk High School on May 4, 1952 and was sent back to his former duty at the Süleymaniye Library (13 May 1952). He retired voluntarily after an efficient working period of seventeen years there (1 April 1969). After the Orhun magazine, which he continued in 1950-1952 and 1962-1964, he started to publish a new magazine called Ötügen starting from 1 January 1964. He published a series of articles in the magazine explaining the separatist movement and organizations that were gaining speed in our country. For this reason, at the end of the trial (1973), he was sentenced to for fifteen months of jail due to majority of the votes per curiam, even though the Chancery reversed the judgment. He was placed in the Toptaşı Prison, irrespective of the hospital report that his health condition was unsuitable for prison conditions (15 November 1973). unbeknownst to him, due to nationalist intellectuals taking action and and the high amount of received protest telegraphs, he was pardoned by President Fahri Korutürk. Atsız was released from Bayrampaşa Prison, where he served two and a half months in prison. He died of a heart attack on December 11, 1975. He was buried at the Karacaahmet Cemetery in a ceremony attended by a large crowd. "Atsız Armağanı", prepared for his honor during his 70th birthday whilst he was still alive, published after his death (1976).

Books

- Dalkavuklar Gecesi, 1941
- Bozkurtların Ölümü, 1946
- Bozkurtlar Diriliyor, 1949
- Deli Kurt, İstanbul, 1958
- Z Vitamini, 1959
- Ruh Adam, 1972

Stories

- 'Dönüş', Atsız Mecmua, sayı.2 (1931),
- Orhun, Sayı.10 (1943)
- 'Şehitlerin Duası',
- Atsız Mecmua, Sayı.3 (1931),
- Orhun, Sayı.12 (1943)
- 'Erkek Kız', Atsız Mecmua, Sayı.4 (1931)
- 'İki Onbaşı, Galiçiya...1917...
- Çınaraltı, Sayı.67 (1942),
- Ötügen, Sayı.30 (1966)
- 'Her Çağın Masalı:
- Boz Oğlanla Sarı Yılan',
- Ötügen, Sayı.28 (1966)

Poem Books

- Yolların Sonu, (Bütün şiirlerinin toplandığı kitap) 1946

'BÜYÜK VE GÜÇLÜ TÜRKİYE'Yİ BİRLİKTE İNŞA EDECEĞİZ'

Türkiye İhracatçılar Meclisi'nin (TİM), "Türkiye'nin 500 Büyük Hizmet İhracatçısı" araştırması kapsamında düzenlediği ödül töreninde ödüller sahiplerini buldu. Bu yıl üçüncü defa verilen ödüllerde İstanbul Aydın Üniversitesi eğitim hizmetleri ihracatı kategorisinde yine ödüle layık görüldü. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın teşrifleriyle gerçekleştirilen törene Hazine ve Maliye Bakanı Dr. Berat Albayrak, Ticaret Bakanı Ruhsar Pekcan, Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk, Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Mustafa Varank, Ulaştırma ve Altyapı Bakanı Mehmet Cahit Turhan ve ödül alan firmaların temsilcileri de katıldı.

WE WILL BUILT THE 'BIG AND POWERFUL TURKEY' TOGETHER

The participants of the ceremony, held with the presence of President Recep Tayyip Erdoğan, are as follows; Minister of Treasury and Finance Dr. Berat Albayrak, Minister of Commerce Ruhsar Pekcan, Minister of Family and Social Policies Zehra Zümrüt Selçuk, Minister of Culture and Tourism Mehmet Nuri Ersoy, Minister of Industry and Technology Mustafa Varank, Minister of Transportation and Infrastructure Mehmet Cahit Turhan and the representatives of the award winning companies.

LGS'DE 40 SORUYA 80 DAKİKA

Milli Eğitim Bakanlığı, Liseye Geçiş Sınavı'nın, 1 Haziran 2019 tarihinde yapılacağı açıkladı. 40 soruya 80 dakika süre veren bakanlık öğrencilerin yüzünü güldürdü. Sınav süresinden dolayı heyecanlanarak başarısızlık elde eden öğrenciler bu süreden dolayı rahat nefes alacaklar. Bu 20 dakikalık süre öğrencilerin yetiştirememeye kaygısını bir nebze olsa dindirecek. Çocukların net sayısı da böylelikle artmış olacak. Ancak biz, diğer çocukları nasıl belli bir noktaya getiririz onu düşünüyor ve çalışıyoruz" dedi.

80 MINUTES FOR 40 QUESTIONS IN LGS

The Ministry of National Education announced that the Transition to High School Exam will be held on June 1, 2019. Giving 80 minutes for 40 questions, the ministry made the students happy. Students who are excited about the duration of the exam and who have failed because of this period will be more comfortable. This 20-minute period will alleviate the anxiety of the students who were worried about the time duration. They will be doing better in the test. But we are now thinking about improving the level of the children.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ DÜZENLENEN 2'NCİ ENDÜSTRİYEL KENEVİR FORUMUNA EV SAHİPLİĞİ YAPTI.

INDUSTRIAL HEMP FORUM HELD IN ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın açıklamalarının ardından kenevir üretimine olan ilgi de artmaya başladı. Farklı sektörlerde 50 bin çeşide yakın üretim yelpazesi olan kenevir, İstanbul Aydın Üniversitesinde düzenlenen 2'nci Endüstriyel Kenevir Forumuna ev sahipliği yaptı. İlki Ocak 2018'de yine İstanbul Aydın Üniversitesi'nde düzenlenen 2'nci Endüstriyel Kenevir Forumu, Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezinin (ASAM) desteği ve İstanbul Aydın Üniversitesi ev sahipliğinde yapıldı. Bürokrasi, siyaset, özel sektör, akademi, basın ve sivil toplum kuruluşlarından temsilcilerin de olduğu yoğun bir katılımı gerçekleşen forumda endüstriyel kenevir üzerinden yürüyen küresel algı yönetimi ve endüstriyel kenevirin ekonomik açıdan taşıdığı mevcut potansiyel bütün boyutlarıyla ele alındı.

Following the statements of Prime Minister Erdogan, interest in hemp production began to increase. With a production range of up to 50 thousand varieties in different sectors, hemp hosted the 2nd Industrial Hemp Forum held in Istanbul Aydın University. The first Industrial Hemp Forum was held in Istanbul Aydın University in January 2018, and the support of the Eurasian Center for Strategic Studies (ASAM), the second forum was held in Istanbul Aydın University. Representatives from the bureaucracy, politics, the private sector, academia, press and non-governmental organizations attended the forum to discuss the global economic impact of industrial hemp as well as its economic potential.

UZMANLARDAN 'HAYVAN HAKLARI OMBUDSMANLIĞI' TEKLİFİ

İstanbul Aydın Üniversitesi (İAÜ) Hukuk Fakültesi, 8 Kasım 2018 günü "Hukuki ve Psikolojik Boyutuyla Hayvan Hakları ve Korunması" başlıklı panelde, hayvan haklarına dikkat çekilerek, Mecliste görüşülecek Kanun Tasarısına ek olarak Hayvan Hakları Ombudsmanlığı'nın hayata geçirilmesi önerildi.

OMPUDSMANSHIP FOR ANIMAL RIGHTS RECOMMENDATION BY EXPERTS

İstanbul Aydın University (IAU) Faculty OF Law recommended ombudsmanship for animal rights in addition to the draft law to be discussed in the Parliament by pointing out animal rights at the panel titled "Animal Rights and Protection in Legal and Psychological Dimensions" held on November 8, 2018 at the Faculty of Law of Istanbul Aydın University (IAU).

GAME DEVELOPERS COME TOGETHER IN ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY WITH GLOBAL GAME JAM

Istanbul Aydın University hosted the Global Game Jam, the world's most important 48-hour global gaming development marathon. Istanbul Aydın University (IAU) brought together the game developers at the Global Game Jam, the world's most important 48-hour global gaming development marathon.

OYUN YAPIMCILARI GLOBAL GAME JAM İLE İAÜ'DE BULUŞTU

Istanbul Aydın Üniversitesi (İAÜ), oyun yapımcılarını dünyanın en önemli 48 saatlik küresel oyun geliştirme maratonu olan Global Game Jam'le (GGJ) Florya Halit Aydın Kampüsü'nde buluşturdu. İAÜ Güzel Sanatlar Fakültesi bünyesinde, Çizgi Film ve Animasyon Bölümü tarafından 25-27 Ocak 2019 tarihleri arasında gerçekleştirilen inovasyon, yaratıcılık ve iş birliği etkinliğine katılanlar 2 gün 2 gece boyunca tüm dünyada aynı anda verilen "Ev" teması doğrultusunda oyun geliştirdiler. Katılımcılar ayrıca meslektaşlarıyla tanışıp onlarla iş birliği içerisinde tüm yaratıcılıklarını ortaya koydular. Geliştirdikleri oyunları sergilediler.

200 KİŞİLİK KONTENJAN

Başlangıç için ellışer öğrenciden toplam 200 öğrenci kontenjanına sahip olan programların tamamı "tezsiz yüksek lisans programı" statüsüne sahip olacak. "e-Bankacılık ve Finans", "e-Mahalli İdareler ve Yerinden Yönetim", "e-Dijital Pazarlama" ve "e-MBA" olarak açıklanan programların ortak amacı, ekonominin ve hızla gelişen söz konusu sektörlerin ihtiyaç duyduğu, yeni yaklaşımlara ve teknolojik gelişmelere uyum sağlamış, üst düzey eğitilmiş personel ve yönetici ile akademisyen ihtiyacını karşılamak olarak açıklanıyor.

200 PERSON CAPACITY

All the programs, 50 for each and 200 for total, will have the status of "postgraduate program without thesis" as a beginning. The common purpose of the programs including "e-Banking and Finance", "e-Local Administrations and Decentralization", "e-Digital Marketing" and "e-MBA", is meeting the need of high level staff, manager and academician who have adopted the new approaches and technological developments and needed by the economy and the rapidly growing sectors.

SİBER GÜVENLİK ÜRÜNLERİNİN YERLİ VE MİLLİLERİNİ ÜRETİYORUZ

Son zamanlarda sıkça dile getirilen siber saldırıların sürekli hale gelmesi ve özel bilgilere erişilebilirlik durumunun kolaylaşması neticesinde kurumların da siber güvenlik uzmanlarına olan ihtiyacını artırdı. Teknolojik altyapısı gün geçtikçe karmaşık olarak büyüyen kurum ve kuruluşlara siber güvenlik uzmanı yetiştiren İstanbul Aydın Üniversitesi'nin, Florya yerleşkesinde bulunan 'SODER Bilgi Teknolojileri Merkezi'nde öğrencilere 10 gün süren özel bir eğitim veriliyor. Eğitimlerinin ardından sertifikalarını alan öğrenciler, kamu ve özel sektörde uzman ve uzman yardımcısı olarak görevlerine başlıyorlar. Böylece ülkemizin yurt dışına bağımlı olduğu siber güvenlik ürünlerinin yerli ve milli olanlarını üretecek nitelikte uzmanlar artırılarak, yurt dışına olan bağımlılığımızın en aza indirilmesi planlanıyor.

WE ARE MAKING DOMESTIC AND NATIONAL CYBER SECURITY PRODUCTS

The need for cyber security experts has also increased the need of corporations as a result of the recent growth of frequently mentioned cyber-attacks and facilitating access to private information. Istanbul Aydın University, which has been developing cyber security experts for institutions and organizations whose technology infrastructure is growing day by day, is giving a 10-day special training to students at 'SODER Technology Center' located in its Florya campus. Students who receive their certificates after the education start working as experts and assistant experts in public and private sector. Thus, by increasing the number of experts to produce domestic and national ones of cyber security products that our country is dependent on abroad, dependency will be reduced to a lesser level.

BİR MİLYONDAN FAZLA ESER İSTANBUL ARKEOLOJİ MÜZESİ'NDE

Gülhane Parkı ile Topkapı Sarayı arasında bulunan Arkeoloji Müzesi Türkiye'nin ilk müzecilik çalışmalarının yapıldığı yer. Müze; Arkeoloji Müzesi, Eski Şark Müzesi ve Çinili Köşk Müzesi olarak üç ana bölümden oluşuyor. Anadolu'nun dört bir yanından gelen eserlerle donatılan müzede 80 bin civarında kitap ve bir milyondan fazla eser bulunuyor. Çeşitli kültürlerin harmanlandığı İstanbul Arkeoloji Müzesi, tarihimizin gerçekliğini sunan bir yapıya sahip.

ISTANBUL ARCHEOLOGY MUSEUM HOLDS MORE THAN ONE MILLION OBJECTS

Archaeological Museum, located in between the Gülhane Park and Topkapı Palace, the place where the archeological studies have started in Turkey. The museum consists of three main sections: The Archaeological Museum, the Old Oriental Museum and the Tiled Kiosk Museum. Equipped with works from all over Anatolia, the museum has around 80,000 books and more than a million objects. Istanbul Archeology Museum, which blends various cultures, has a structure that presents the reality of our history.

ÇENE TEDAVİSİNDE İAÜ-HARVARD İŞ BİRLİĞİ

Harvard ve İstanbul Aydın Üniversitesi'nin ortak çalışmasıyla test edilen otomatik çene genişletme aparatı çene darlığı tedavilerinde riski minimuma indiriyor. Harvard Üniversitesi'nde ilk testleri başlayan, İstanbul Aydın Üniversitesi'nde çalışmalarını devam eden ve çene darlığı tedavilerinde riski neredeyse sıfıra indiren otomatik çene geliştirme aparatının ilk denemeleri başarıyla tamamlandı. Harvard Üniversitesi ve İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ahmet Keleş tarafından geliştirilen çene genişletme aparatı eski sistemlerde görülen, hastanın çevirme aparatını yutması ve nefes borusuna kaçması, genişletme vidasını çevirememesi nedeniyle gerekli genişlemenin sağlanamaması gibi komplikasyonları ortadan kaldırıyor.

IAU-HARVARD COOPERATION AT JAW TREATMENT

The first tests of the automatic jaw widening apparatus that reduces the risk of jaw stenosis treatments to almost zero, which had started at Harvard University and continued in Istanbul Aydın University are now successfully completed. The jaw widening apparatus, developed by Harvard University and Istanbul Aydın University Dentistry Faculty Department of Orthodontics Lecturer Dr. Ahmet Keleş eliminates complications found in the old system, such as the patient swallowing the swiveling apparatus or having it stuck in the trachea and the inability to achieve the necessary expansion due to the inability to turn the expansion screw. The apparatus allows dentists to treat jaw stenosis more quickly, comfortably and safely.

MUSTAFA DENİZLİ:

ÜLKE FUTBOLUNU AYAKTA TUTACAK OLAN ALTYAPIDIR

İAÜ Spor Bilimleri Fakültesi tarafından, geçmişten günümüze Türk futbolunun seyri ve gelecekte olması istenen konunun ele alındığı bir panel düzenlendi. Moderatörlüğünü İAÜ Fotoğrafçılık ve Kameramanlık Programı Öğretim Görevlisi, Spor Yazarı Haldun Domaç'ın yaptığı 'Türk Futbolunun Dünü, Bugünü, Yarını' paneline konuşmacı olarak Türk futbolunun efsane isimlerinden, Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş ve A Milli Takım'ın efsane hocası, Kasımpaşa Spor Kulübü Teknik Direktörü Mustafa Denizli katıldı.

MUSTAFA DENİZLİ: IT IS THE INFRASTRUCTURE THAT WILL KEEP THE COUNTRY'S FOOTBALL ALIVE.

A panel was organized by the Faculty of Sport Sciences of the IAU to discuss the history of Turkish football from past to present and the aimed position of Turkish football in the future. One of the legendary names of Turkish football, the legendary football coach of Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş and National Team, the Football coach of Kasımpaşa Sports Club; Mustafa Denizli attended as a speaker to the panel named "The Yesterday, Today and Tomorrow of Turkish Football" moderated by Haldun Domaç, instructor at Photography and Cameramanhip Program and sports writer.

AŞI REDDİNİN BİLİMSEL BİR TEMELİ YOK

Ülkemizde de son yıllarda sıkça tartışılan bir konu haline gelen ve hakkında çeşitli teoriler üretilen aşı reddi hareketini İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Zeynep Çiğdem Kayacan değerlendirdi. Kayacan, bilimin ispatladığı aşıların gerekli olduğunu, enfeksiyon hastalıklarını önleyebildiğini ve ailelerin çocuklarına gerekli aşıları yaptırmaları gerektiğini vurguladı. Sadece halkın içinde değil hekimler içinde de aşı karşıtı bir grubun olduğunu ve internet üzerinden bu hareketin hızlanarak yayılması için çalıştıklarını ifade eden Kayacan, ailelerin de bu doktorları referans göstererek aşılara karşı çıktığını, fakat dünyada aşı karşıtı kampanyalar sürdüren, farklı uzmanlık alanlarından bu doktorların enfeksiyon hastalıkları uzmanı olmadığını ve genelde ticarete fazlaca bulaşmış, medyatik olma peşinde koşan kişiler olduğunu söyledi.

VACCINE REJECTION HAS NO SCIENTIFIC BASIS

Prof. Dr. Zeynep Çiğdem Kayacan, the Deputy Dean of Faculty of Medicine of Istanbul Aydın University, evaluated the movement of vaccine rejection, which caused several theories and recently became one of the most mentioned issues in our country. Kayacan emphasized that science-proven vaccines are necessary, prevent infectious diseases, and families should have the necessary vaccines for their children. Kayacan emphasized that there is a group of anti-vaccination not only among people but also within physicians, they are working to accelerate this movement over the Internet, families also oppose vaccines by referring to these doctors. However, these doctors, who carry out anti-vaccine campaigns in the world and have different areas of expertise, are not infectious diseases specialists. These people are involved in trade and try to be mediatic.

YAKIN TARİHİ YAZAN DAKTİLOLAR MÜZEDE

Bilgisayarlı dönem öncesi neredeyse tüm ofislerde, gazeteci ve yazarların evlerinde de bulunan daktilo artık tarihe karıştı. Ancak İstanbul Aydın Haber Ajansı muhabirleri, antika daktilolarla bir müze açtı. Teknolojiye yenik düşen "yazma aracı" daktilolara, artık sadece antikacılar veya bazı köşelerde "geçmişten hatıra" olarak rastlanıyor. Hatta bugün çocukluktan gençliğe adım atanlar daktiloyu tanımıyor bile. Bilgisayarın günlük hayatımıza girmeden önce neredeyse tüm ofislerde ve bazı meslek sahiplerinin evlerinde de bulunan daktilolar devrini tamamladı ve yok olup gitti. İstanbul Aydın Haber Ajansı (İAHA) muhabirleri yaz çalışması kapsamında, buldukları daktiloları topladılar ve İstanbul Aydın Üniversitesi R Blok -2'nci katta bulunan ajans ofisinin koridorunda Nostaljik Daktilo Müzesini açtılar.

MUSEUM EXHIBITS TYPEWRITERS WRITING THE RECENT HISTORY

Typewriter, existing in almost all offices, houses of journalists and writers before the period of computer became history. However, Istanbul Aydın University opened a museum with antique typewriters. The "writing tool" typewriters who have succumbed to technology are now only found in antiques and the corner as "souvenirs from the past". Those reaching adulthood from childhood do not even know typewriter today. Typewriters, in almost all offices and in the houses of some professionals, completed the cycle and disappeared after computer became a part of daily life. The reporters of Istanbul Aydın University Agent (IAHA) collected all the typewriters they found as a part of the summer project and opened the Nostalgic Typewriter Museum in the corridor of the agency at the floor -2 of Block R of Istanbul Aydın University.

CHAPLIN

H Sinemanın A sessiz R Çığlığı L THE SILENT I SCREAM OF E CINEMA..

Londra'nın fakir semtlerinden birinde doğdu. Babası alkolik, annesi şizofreni. Sokaklarda yattı, yetimhanede büyüdü. Zor bir çocukluk geçirdi. Hayatın tüm yüzleriyle küçük yaşta tanıştı. Sahnede alkışlanıyor, sokakta dayak yiyordu. Acının o soğuk metalik tadıyla, mutluluğun bol şekerli neşesini, filmlerinde başarıyla harmanladı. Her anında düzeni, fakirliği, sömürüyü, adaletsizliği kıyasıya eleştirdi. "Modern palyaço" Charlie Chaplin'di o. Acılarını sessizce haykırarak milyonlara şapka çıkarttıran dâhi...

He was born in one of the poorest districts of London. His father was an alcoholic and his mother was a schizophrenic. He slept on streets and grew up in an orphanage. He had a difficult childhood. He met all the faces of life at a young age. He was applauded on stage, beaten up in streets. He successfully blended the cold metallic taste of pain and the amusing joy of happiness in his films. He always criticized the order, poverty, exploitation and injustice. He was the "Modern Clown" Charlie Chaplin. Hats off to this genius man who shouted his pain silently.

 Kamile ÇAKIR

"Büyük Diktatör", Chaplin'in en pahalı ve en çok ses getiren filmidir. Chaplin'in, II. Dünya Savaşı devam ederken çektiği bu filmin en unutulmaz sahnelerinden biri, baş kahraman Hynkel'in -yani Hitler'in hicvedildiği karakterin- dünya şeklindeki balonla oynamasıdır.

It is the most expensive and most popular film of Chaplin. One of the most memorable scenes of the film, shot by Chaplin during the World War II, is that Hynkel, the main character satirizing Hitler, is playing with the balloon in the shape of the world.

Aralık 1942'de yani Nazilerin müttefiki Japonya'nın savaş uçaklarının, Pearl Harbor'ı yerle bir ettiği baskının birinci yıldönümünde Amerika'nın Sesi Radyosu, hümanist ve barışçıl söylemleriyle tüm dünyanın gönlünü kazanmış bir adamı konuk etmişti. Türkiye'ye yeni yayın yapmaya başlamış olan radyonun konuğu, Türk halkına hitaben bir konuşma yapacaktı. Program, hem Amerikan hem de Türk basınında günler öncesinden duyurulmuş, yayın zamanı gelince on binlerce insan -özellikle de Türkler- radyonun başına kilitlenmişti. Spiker, "Dostlarınıza ve sizi sevenlere ne diyeceksiniz" diye sordu. Konuk gayet sıcak bir ses tonuyla "İlk fırsatta onları ziyaret etmek istiyorum" dedi ve devam etti: "Onlara bir hikaye anlatmak istiyorum. Bütün ömrümde işittiğim hikayelerin en güzel ve en hoşu. Bir gün Nasrettin Hoca evinde oturup kahvesini içerken komşusu gelir. Odun kesmek için ormana gideceğini söyleyip eşeğini birkaç saatliğine ödünç vermesini ister. Hoca, 'Eşeğim yok, çocuk onunla pazara gitti' derken ahırdaki eşek anırmaya başlar. Komşu, 'Be Hoca, sen sakalından utanmıyor musun? Ne diye yalan söyledin, işte eşek ahırdal!' deyince Hoca, 'Bana mı inanacaksın yoksa eşeğe mi?' karşılığını verir. Evet sevgili dinleyiciler. Bugün bütün dünyayı aynı soru meşgul etmektedir: Biz bugün insana mı inanacağız, yoksa eşeğe mi?.."

Radyo yöneticileri ve dinleyiciler sus pus olmuştur. Çünkü Charlie Spencer Chaplin yani bildiğimiz, yarattığı o ünlü karakterin adıyla Şarlo, dönemin en güçlü, en acımasız adamına -Hitler'e-, savaşın tüm hunharlığı ve yıkıcılığıyla devam ettiği bir dönemde resmen "eşek" demiştir.

The Radio of the Voice of America hosted a man who has won the hearts of the whole world with its humanist and peaceful speeches on December 1942, in other words the first anniversary of the attack carried out by the warplanes of Japan, allied itself with Nazi Germany, on Pearl Harbor. The guest of the radio, which just began to be broadcasted in Turkey, would make a speech addressing to the Turkish people. The program was announced days before in the American and Turkish press, tens of thousands of people, especially Turks, were dead set on radio at the time of broadcast. Speaker asked "What will you say to your friends and those who love you?". The guest answered with a warm tone: "I want to visit them at the first opportunity" and continued "I want to tell them a story. The most beautiful and sweetest story I've ever heard in my entire life. One day, Nasreddin Hodja was drinking coffee when his neighbor rang the doorbell. The neighbor said that he was going to the forest to cut some wood, and asked him to borrow his donkey. When the Hodja answered 'My donkey is not here, the kid took him to the bazaar', the donkey began to bray. The neighbor, 'Hodja, aren't you ashamed of your beard? Why did you lie to me? The donkey is in the barn!', Hodja answered 'Are you going to believe in me or in the donkey?' Yes, dear audience. Today, the whole world is occupied with the same question: Will we believe in the human or in the donkey?" The managers of the radio and the whole audience kept silence. Because, Charlie Chaplin, also known as the famous character he created and named Charlot, officially called the most powerful, brutal man

Bir barış delisi

1952'de, yeni filmi "Sahne Işıkları (Limelight)"nın tanıtımı için doğduğu ülkeye, İngiltere'ye gitti. Bu, Şarlo'dan kurtulmak için iyi bir fırsattı. ABD'ye dönmek istediğinde dönüş vizesi verilmedi. Şarlo, ailesiyle birlikte İsviçre'deki Corsier-sur-Vevy'e yerleşti ancak Amerika'daki karalama kampanyası durmak bilmiyordu. FBI tarafından kayıp ilan edilmiş, Sovyetlere kaçabileceği tutanaklara geçirilmiş ve haber basına sızdırılmıştı. İzi bulunamadığı gerekçesiyle kırmızı bültenle, uluslararası çapta aranmaya başlandı ve devreye ABD Gizli Haber Alma Örgütü (CIA) girdi. CIA'nın topladığı "bilgiler" ve FBI'nın "komünizm propagandası yapıyor" iddiası, 1946 yılında 1900 sayfalık bir rapor halinde Nürnberg Uluslararası Savaş Suçluları Mahkemesi'ne gönderildi. Her şey şaka gibiydi. Hayatı boyunca barışı savunmuş ve "...Ben komünist değilim. Herhangi bir örgüte de üye olmadım. Ama bana illaki bir şey yakıştırmak isterseniz, 'o bir barış delisidir' diyebilirsiniz. Evet ben bir barış delisiyim. Çünkü bir gün gelecek, tüm sınırlar kalkacak, herkes istediği yere, istediği şekilde gidecek ve herkes, her ülkenin vatandaşı olacak..." demiş bir adam, 20 yıl hapis cezasıyla yargılanıyordu. Neyse ki dünyanın en adaletli yargıcı olan zaman, kimin ne olduğunu çok geçmeden ortaya çıkardı. İddialar safsatadan ibaretti. Chaplin tüm bu olanlardan yalnızca 10 yıl sonra, 1954'te, Dünya Barış Konseyi'nden Uluslararası Barış Ödülü'nü aldı. Filmlerinin gösterilmesine, sürgünde olduğu 20 yıl boyunca izin vermeyen ABD ise 1972 yılında Chaplin'i davet ederek "dünya sinemasına yaptığı hesaplanamaz katkıdan dolayı", Oscar Onur Ödülü verdi. Sinemanın ustası, gözyaşlarını tutamadığı bu seremonide dakikalarca ayakta alkışlandı.

Hayatı film...

Sokaklarda yatan, yetimhanede büyüyen fakir bir çocuktan, sayısız başarılı filme imza atmış usta bir yönetmen, oyuncu, senarist ve yazar olmasına uzanan bu uzun ve meşakkatli yolda, onu özel ve ölümsüz yapan yalnızca bu taviz vermeyen sanatçı duruşu değildi elbette. Sinema hayatı boyunca 88 filmde oyuncu, 75 filmde yönetmen, 61 filmde senarist, 55 filmde editör, 36 filmde yapımcı, 28 filmde bestekar, 1 filmde şarkıcı, 1 filmde şarkı sözü yazarı ve birinde de koreograf olarak görev aldı. Sinema alanında

of the time – Hitler - a "donkey" at a time when the war continued with all its cruelty and destructiveness.

He was crazy about peace

He traveled to England, where he was born, to promote his new movie, "Limelight", in 1952. It was a good opportunity to get rid of Charlot. He couldn't get a visa to return to the United States. He moved with his family to Corsier-sur-Vevy in Switzerland, however, the smear campaign in America continued. He was declared missing by the FBI, it was written to minute that he could run away to the Soviet Union, and the news were leaked to press. He was internationally sought with red notice on the grounds that there was no trace of him, CIA became a part of the activity. The "information" gathered by the CIA and FBI's claim that Charlie Chaplin was making communist propaganda were made into a report of 1900 pages and was sent to the Nürnberg International War Criminals Court in 1946. Everything was like a joke. He defended peace his whole life and said "...I am not a communist. I am not a member of any organization. But if you want to call me something, you can say 'he is crazy about peace'. Yes, I am crazy about peace. Because, one or other day, all the borders will be diminished, everyone will go where they want, and everybody will be a citizen of every country...". This man was facing up to 20 years in prison. Fortunately, the most judicious judge of the world, time, revealed everything before it was too late. The allegations were nonsense. Chaplin received the International Peace Prize of the World Peace Council just 10 years later in 1954. The US, that didn't allow his movies to be shown when he was in exile for 20 years, invited Chaplin in 1972 and gave him the Oscar Honor Award due to his incalculable contribution to world cinema. The master of cinema was applauded loudly in this ceremony which he burst into tears.

His Life is a Movie...

Of course, it was not only his hard-liner attitude that made him special and immortal in this long and grueling path from being a poor child lying in the streets, growing in the orphanage to being an accomplished filmmaker, actor, screenwriter and writer. He participated as an actor in 88 movies, as a director in 75 movies, as a scriptwriter in 61 movies, as an editor in 55 movies, as a producer in 36 movies, as a composer in

yönetmenlikten yapımcılığa, oturmadığı koltuk, yapmadığı iş kalmadı. Doğrusunu söylemek gerekirse Charlie Chaplin sinema yapmadı, sinemayı yaşadı.

Sahnelerle tanışmaya da yaşam itmişti aslında onu. Annesi ve babası müzikhol oyucusuydu. Boşanmışlar ve Küçük Şarlo, annesiyle bir başına zorlu bir hayat mücadelesi vermeye başlamıştı. Hayatta kalmak, açlıktan ölmek için bildikleri tek şeyi yapmak zorundalardı: Tiyatro. Chaplin yıllar sonra bir röportajında o günleri şöyle anlatacaktı: "Sonunda bir tiyatro kumpanyasına girmiştim. On dört yaşındaydım. Elimden geleni yapıyordum, çünkü ölüm kalım sorunuydu bu iş. Beni beğenmeyecek olurlarsa ikimizin de (annemle benim) yeniden aç kalacağımızı biliyordum. Beğenirlerse ikimiz de her gün bir tas çorba içebilecektik..."

Chaplin'in sahneye ilk çıkışı ise oldukça trajiktir. 5 yaşındayken annesinin şarkıcılık yaptığı bir oyunda küçük bir rol alır. Kuliste sırasının gelmesini beklerken, sahnede şarkı söyleyen annesi Hannah'ın sesi birdenbire kısılır. Seyirciler de onu ıslık çalarak yuhalamaya başlar. Hannah ağlayarak sahneyi terk eder. Şimdi onun sırasındır; küçük Chaplin'in. Çıkıp insanları güldürmeli, annesinin trajedisini unutturmalıdır. Ne olduğunu anlamadan kendini sahnede şarkı söyleyip dans ederken bulur. Türlü komiklikler, taklitler yapar, hoplar-zıplar. Seyirci, bozuk para atarak gösterir şovu beğendiğini. Tek kişilik gösteri yaparak kazandığı ilk paradır bu. Başarmıştır. Ünlü olduğunda bu önemli günü, "O gece benim sahne yaşantımın başlangıcı, anneminkinin ise sonu oldu..." sözleriyle anlatacaktır.

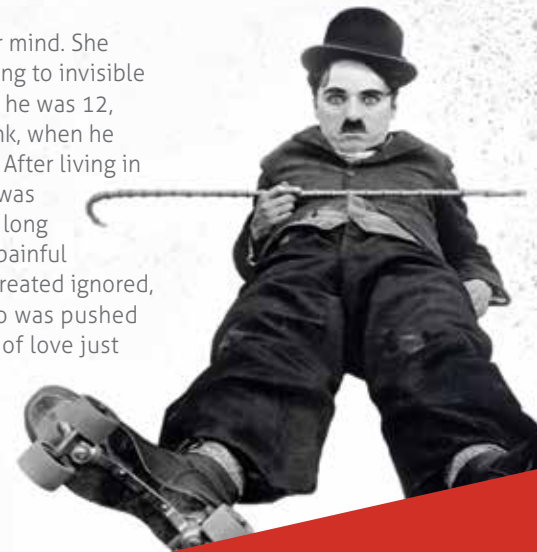
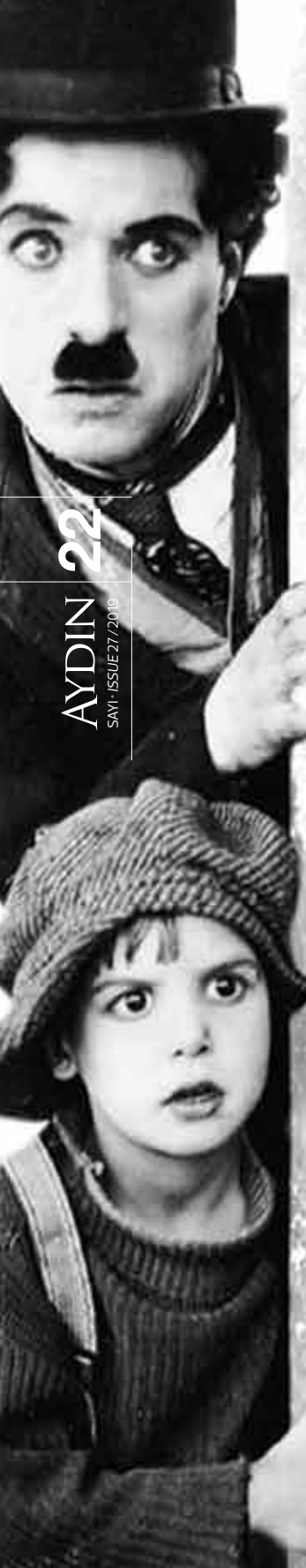
Annesi yaşadığı bu olaydan sonra travma geçirerek aklını yitirir. Görünmeyen insanlarla konuşmaya, olmayan seyircilere şarkı söylemeye başlar. Şizofrendir. Henüz 12 yaşındayken babası alkol komasına girerek ölen, 14 yaşında annesi akıl hastanesine yatırılan Şarlo, bir dönem itilip kakılarak sokaklarda yaşar, ardından da bol dayaklı yetimhane dönemi başlar. Çok uzun zaman geçmeden yaşadığı trajikomik olaylara, acılara ve mutluluklara vücut verecek; tıpkı kendisi gibi hayatın kenarına itilmiş, yok sayılmış, utangaç, aç ama mutlu, yufka yüreği sevgiyle dolu "Şarlo" karakterini yaratacaktır. Sessiz sinema "Şarlo" ile ağılatırken güldürecek, tıpkı hayat gibi hüznü sevinci bir arada sunacaktır izleyiciye. İnsanlar bu "modern palyaço"yu çok sevecektir.

28 movies, as a singer in 1 movie, as a lyricist in 1 movie and as a choreographer in 1 movie. He did everything from directing to producing in the field of cinema. To be honest, Charlie Chaplin didn't make cinema; he lived cinema.

Actually, life pushed him to meet the scenes. His parents were music hall performers. They were divorced and the little Charlot and his mother struggled for life all alone. They had to do the only thing they knew not to starve: theater. Chaplin would later recount the following those days in an interview: "I was finally in a theatre. I was fourteen. I was doing my best, because that job was a matter of life and death. I knew that if they weren't like me, we (me and my mother) would be hungry again. If they like my performance, we could both have a bowl of soup every day..."

Chaplin's first appearance on stage was quite tragic. When he was 5 years old, he took a minor role in a play which his mother was singing. While waiting for his turn at the backstage, his mother Hannah got a hoarse voice. The audience started to boo by whistling at her. Hannah cried and left the stage. It was the little Chaplin's turn. He should get out and make people laugh and make them forget his mother's tragedy. He found himself dancing and singing on stage before realizing what was going on. He gagged, did imitation, jumped up and down. The audience showed that they liked the performance by throwing coins. This was his first one-man show he earned money from. He succeeded. He told this important day with the following words after becoming famous: "That was the beginning of my stage life and the end of my mother's..."

After this trauma, his mother lost her mind. She began talking with invisible people, singing to invisible audiences. She was schizophrenic. When he was 12, his father died by getting drunk as a skunk, when he was 14, his mother was institutionalized. After living in streets and being shoved for a while, he was sent to orphanage and beaten there. Not long after, he vitalized the tragicomic events, painful and happy experiences he got through; created ignored, shy and hungry but happy "Charlot" who was pushed to the edge of life and had a hearth full of love just like himself. The silent cinema made people both laugh and cry, presented sadness with happiness just like in real life with "Charlot". People loved this modern clown a lot.

MARDİNİ KEŞFETMEK

EXPLORING MARDİN

Dr. Öğretim Üyesi / Asst. Prof.
Ebru CEYLAN
Derya KESKİNCİ

Mardin Artuklu Üniversitesi Rektörlüğü Atatürk Kültür Merkezi'nde 354 bildirinin sunulduğu, II. Uluslararası Bilimsel Araştırmalar Kongresi'ne katılan (UBAK); İstanbul Aydın Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ebru Ceylan ve Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra-İflas Hukuku Anabilim Dalı Dr. Öğretim Üyesi Derya Keskinci'nin dilinden Mardini dinledik.

Assoc. Prof. Dr. Ebru Ceylan, academic member of Istanbul Aydın University Faculty of Law Department of Civil Law, and Asst. Prof. Derya Keskinçi, academic member of Faculty of Law Department of Procedural and Bankruptcy Law, attended to the II. International Scientific Researches Congress (UBAK) where 354 notifications were presented at Mardin Artuklu University Rectorship Atatürk Culture Center.

Doğası ve iklimi etkileyici şehir Mardin, Mezopotamya ovasının kuzeyinde bulunan bir dağın tepesinde kurulmuştur. Türklerin ve Süryanilerin en eski yerleşim yerlerinden biridir. Mardin Kalesi'nden göz alabildiğine uzanan Mezopotamya ovasının manzarası harikadır. Mardin'in esas adı Merdin, Süryanice Kaleler anlamına gelmektedir. Bu ismin verilmesinin sebebi yakında birçok kalenin bulunmasıdır. Mardin'in tarihine bakıldığında sırasıyla; Subariler, Sümerler, Akadlar, Sümer-Akadlar, Babiller, Hititler, Asuriler, Urartu, Sityaniler, Persler, Makedonyalılar, Partlar, Abgarlar, Romalılar, Araplar, Emeviler, Abbasiler, Selçuklular, Artuklular, Karakoyunlular, Akkoyunlular, Safeviler ve Osmanlılar hâkimiyetinde kalmıştır.

Birinci Dünya Savaşı'nda Mardin halkı büyük fedakârlık göstermiştir. 1918 yılında Osmanlı Devleti savaşı kaybetmiş İngilizler Mardin sınırına dayanmıştı. O zaman Süryani Patriği 3. İlyas Şakir Efendi, Türk idaresinden başka bir idareyi istemiyoruz, biz tek vücut olarak mücadeleye hazırız demiştir. Atatürk, Milli Mücadele yıllarında Patrik'in tavrını işgalcilere karşı kahramanca bulmuştur. Fransızlar Mondros Mütarekesinden yararlanarak Güneydoğu Anadolu Bölgesini işgal etmişti. Ancak Mardin'i kolayca elde edemediler. Cumhuriyet Devrinde Mardin'in tarihi eserleri koruma altına alınmıştır.

Artuklu mimarisinin en güzel örneklerinden olan camiiler, Mardin'de bulunmaktadır. Artukoğulları Beyliği Selçuklu Emiri Artuk Bey'in oğulları tarafından kurulmuştur. Beylik Hasankeyf, Mardin ve Harput olarak üç kola ayrılmıştır. Mardin Artukoğulları Gazi Bey tarafından 1105 yılında kuruldu. Bu beylik Karakoyunluların 1408 yılında Mardin'i almasıyla son bulmuştur. Artuklular tarafından 1176 yılında inşa

Mardin with its impressive nature and climate, was founded on the top of a mountain in the north of the Mesopotamian plain. It's one of the oldest settlements of Turkish and Assyrian people. The view of the Mesopotamian plain, spreading from the Mardin Castle, is great. The original name of Mardin is Merdin and it means castles in Syriac. The reason for this name is that there are many castles nearby. This region was respectively dominated by Subars, Summerians, Accadians, Summerian-Accadians, Babylonians, Hittites, Assyrians, Urartians, Sityanies, Persians, Macedonians, Parthia, Abgarians, Seljuks, Artuqids, Karakoyunlus, Akkoyunlus, Safavids and Ottomans.

The people of Mardin made huge self-sacrifice in the World War I. The Ottoman Empire lost the war and the British pressed in upon in 1918. Then 3. İlyas Şakir Efendi, the Assyrian Patriarch, said we do not want any other administration than the Turkish administration; we are ready to fight in a body. Atatürk determined the Patriarch's attitude heroic against the invaders during the years of National Struggle. France invaded the Southeastern Anatolia region by taking advantage of the Armistice of Mudros. But, they couldn't invade Mardin easily. The historical monuments of Mardin were taken under protection in the Republican Era.

Being one of the best examples of artuqid architecture, the mosques are located in Mardin. Artuqids Seigniorship was established by the sons of the Seljuk commanding Artuk Bey. The seigniorship were divided into three branches as Hasankeyf, Mardin and Harput. Mardin was established by Gazi Bey from Artuqids in 1105. This seigniorship was ended after Karakoyunlus invaded Mardin in 1408. The Great Mosque, built by

edilen Ulu Cami, Mardin'in sembolü haline gelmiştir. Halk arasındaki söylentiye göre 1337 yılında inşa edilen Şeyh Çabuk Camii'nde Hz. Muhammed'in postası Sahabe Abdullah bin Enes el Cüheyri'nin mezarı ve Hz. Ali'nin sütkardeşinin de kabri bulunmaktadır. Latifiye Camii, 1314 yılında yapılmıştır.

Medreseler de Mardin'deki önemli yapılar arasındadır. Kasimiye Medresesi, 15. yüzyılın sonlarında Akkoyunlu Sultanı Kasım İbn Cihangir döneminde tamamlanmıştır. Medresenin avlusunda akan su tasavvufi bir olayı anlatmaktadır: Suyun akışı ile doğumdan ölüme kadar insan hayatı ve sonrası sembolize edilmiştir. Çeşmeden çıkan su doğumu, döküldüğü yer gençliği, ince uzun oluk yaşlılığı ve suların toplandığı havuz ölümü temsil etmektedir. Daha sonra bu su kanallarla toprağa aktarılır. Bu da topraktan tekrar can bulmayı sembolize eder. Zinciriye Medresesi, Artuklu Sultanı Melik Necmeddin İsa Bin Muzaffer Davut bin El Melik Salih Tarafından 1385 yılında yaptırılmıştır.

Mardin'de farklı mezheplerde kiliseler de vardır. Hıristiyanlık dini Kudüs'ten Antakya'ya ve oradan da Mezopotamya'ya doğru yayıldığı sıralarda, burada yaşayan Süryaniler topluluk olarak 1. yy'da bu dini kabul ettiler. Süryani Ortodoks Patriğinin merkezi Şam'da bulunmaktadır. Süryani Katolik cemaatinin merkezi Beyrut'tadır. Ayrıca bir de Süryani Protestan Cemaati vardır. Mardin'de en tanınmış olan Kırklar Kilisesi (Mor Behnam) 1569 yılında Süryaniler tarafından inşa edilmiştir. 1170 yılında Kırk şehitlere ait kemikler bu kiliseye getirilmiştir.

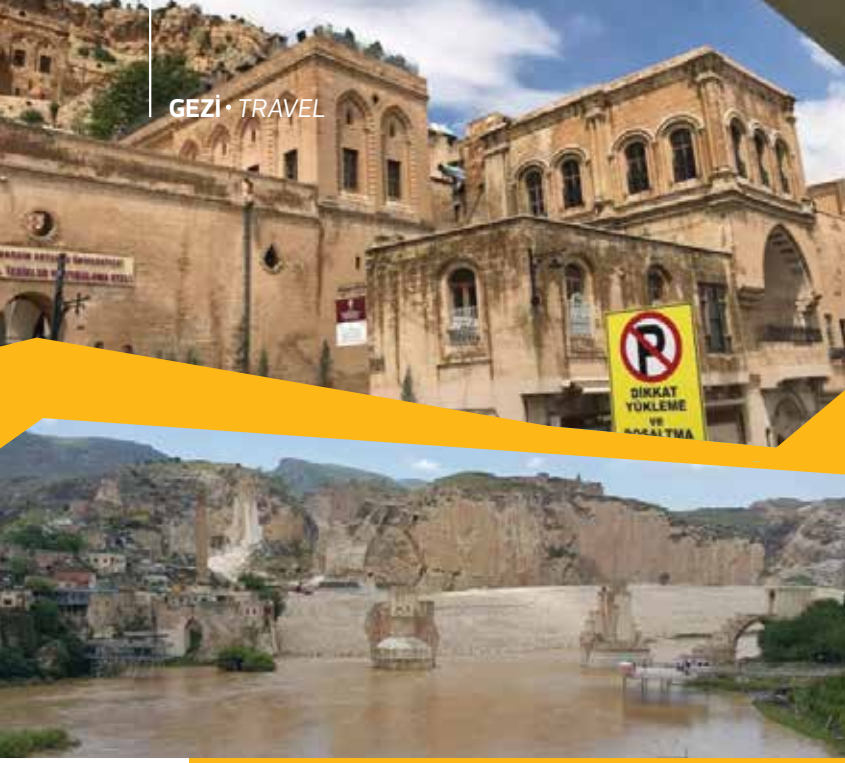
Mardin'de en önemli manastır, Yukarı Mezopotamya'nın bağlık ve bahçelik bölgesinde kurulmuş olan pek çok Süryani Patriklerinin mezarlarının bulunduğu 1600 yıllık bir tapınak olan

Artuqids in 1176, became the symbol of Mardin. The tombs of the Companion Abdullah bin Enes el Cüheyri, the messenger of Prophet Muhammed, and the foster brother of Ali were reportedly located in the Sheik Çabuk Mosque, built in 1337. The Latifiye Mosque was built in 1314.

Madrasas are also important structures in Mardin. The Kasimiye Madrasah was completed in the late 15th century under the reign of the Sultan of Akkoyunlu, Kasım İbn Cihangir. The water flowing in the courtyard of the madrasah describes a mystical event: The flow of water symbolizes human life from birth to death and the life after death. The water flowing from the fountain represents the birth, the place where water is poured represents youth, the thin long waterspout represents old age and the pool represents death. Then this water is transferred to the soil by channels. And this represent reviving from the soil. The Zinciriye Madrasah was built by the Artuqid Sultan Melik Necmeddin İsa Bin Muzaffer Davut bin El Melik Salih in 1385.

There are also churches from different sects in Mardin. Assyrians, living here, accepted Christianity as a community in the 1st century when the religion of Christianity spread from Jerusalem to Antioch and from there to Mesopotamia. The center of the Assyrian Orthodox Patriarch is located in Damascus. The center of the Assyrian Catholic community is in Beirut. There is also the Assyrian Protestant Community. The most famous church in Mardin, Kırklar Church (Mor Behnam), was built by the Assyrians in 1569.

The most important monastery in Mardin is the Deyrulzaferan Monastery, a 1600-year-old temple with graves of many Assyrian Patriarchs established in the vineyard and garden area of Upper Mesopotamia. Being the most attractive place of the East and named as the

Deyrulzaferan Manastır'dır. Doğunun en cazip turistik yeri Süryanilerin Kâbesi olarak adlandırılan Manastır, bir dağ yamacında olup Mardin ovasına hâkim yapıdadır. Milattan önce Güneş Tanrısı Şamaş'ın Güneş Tapınağı daha sonra ise kale olarak kullanılan bir kompleks üzerine inşa edilmiştir. Günümüzde bu manastır Süryaniler dua ve bereket almak için ziyaret ederler.

Mardin çok zengin bir arkeoloji hazinesine sahiptir. Mardin yakınındaki Dara Antik kenti, Doğu Roma İmparatorluğunun doğu sınırını Sasanilere karşı korumak için kurulmuştur. Dara Antik Kentinin taş ocakları, mezarlığı, Agorası ve su sarnıçları bulunmaktadır. Mardin evleri, kalenin eteğinden başlayarak ovaya doğru alçalan teraslar üzerinde sıkışık şekilde bulunmaktadır. Taşın rahatça işlenebilir olması nedeniyle, Mardin evlerinde zengin süslemeler görülmektedir. Eski PTT Binası, Eski Vali Konağı, Gazipaşa İlkokulu tarihi binaların başındadır.

Mardin'deki Mardin Müzesi'nde arkeolojik eserler ve Sabancı Kent Müzesi'nde ise Mardin yaşam kültürüne dair eserler bulunmaktadır. 975 yılında Hamdaniler tarafından inşa edilen Mardin Kalesi, 800 m. uzunluğunda, 30-150 m. genişliğindedir. Mardin, bir tepenin yamaçlarında kurulmuştur. Nüfus artışından sonra şehir batıya doğru genişlemiş ve yeni şehir meydana gelmiştir. Eski şehir görülmeye değer dini yapıları, taş evleri, labirent gibi daracık sokakları, müzeleri ve çarşıları ile keşfedilmesi gereken bir kenttir. Eski şehri batı-doğu yönünde boydan boya birinci cadde kesmektedir. Şehrin Hıristiyan dönemi kiliselerinin hepsi bu yolun alt ve üst tarafındadır.

Hem iklimi hem tarihi ile farklı olan Mardin'de, farklı yemek kültürleri de görmek mümkündür. Yemek kültüründe Arap ve Süryani etkisi daha çoktur. Mardin mutfağında sebze az olup; et, bulgur, yöresel otlar ve baharatlar daha çok görülmektedir. Mardin'in mavi

Ka'bah of Assyrians, the monastery is located on a mountain slope and dominates the plain of Mardin. It was built on a complex used as the Sun Temple of the Sun God Shamash before Christ and later as a fortress. Assyrians visit this monastery for prayer and blessings.

Mardin is a very rich city in terms of archeological treasures. The Ancient City of Dara, close to Mardin, was established to protect the eastern border of the Eastern Roman Empire against the Sasanians. Dara Antique City has quarries, a cemetery, agora and water cistern. Mardin houses are located on the terraces descending from the castle to the plain. Mardin houses have rich decorations due to the fact that the stone can be processed easily. The old post office building, old governor's mansion, Gazipaşa Prime School are some of the most important historical buildings.

There are archeological artifacts in the Mardin Museum and there are works about the culture of Mardin in Sabancı City Museum in Mardin. Being established by amdanid Dynasty in 975, the Castle of Mardin is 800 meters long and 30-150 meters wide. Mardin was built on the slopes of a hill. After the population growth, the city expanded to the west and the new city was formed. The old city is a place that has to be explored with its religious buildings, stone houses, labyrinths, narrow streets, museums and bazaars. The first street cuts the old city in the west-east direction. The churches of the Christian period of the city are all on the upper and lower side of this road.

It is also possible to see varied food cultures in Mardin, which is different with its climate and history. There are mostly Arab and Syriac influences in the food culture. Vegetables are consumed less in Mardin cuisine; meat, bulgur, local herbs and spices are more common. The blue almond toffees, roasted chickpeas, various types of coffee and roasted stuffed meatballs

renkli badem şekeri, leblebisi, çeşitli kahve türleri ve kızartılmış içli köftesi meşhurdur. Mardin çarşılarında telkâri, gümüş takılar, Mardin yemenileri, sabunlar, bakır eşyalar, kuruyemişler, Mardin çörekleri, cevizli sucuk, peksimet çok satılmaktadır. Mardin'de asırlardır birlikte yaşayan Müslüman, Yahudi ve Süryanilere ait birçok ortak gelenek bulunmaktadır. Hayatın doğum, ölüm, evlenme gibi olaylarında farklı din ve mezheplerin özel dini bayramlarında topluluklar arasında dayanışma ve saygı vardır. Mardin'de nereye gitseniz çerçevelemiş Şahmeran sembolü ile karşılaşmak mümkündür. Şahmeran hikayesi dünyanın sırlarını bilen bilgili yılanlar kraliçesi Şahmeran ile yanlışlıkla onun mağarasına giren delikanlı arasında yaşananları anlatmaktadır. İstemedi Şahmeran'ın ölümüne sebebiyet veren delikanlı diyar diyar dolaşır ve yılanlar kraliçesinden kendisine geçen bilgelik ile her derde deva olan Lokman hekime dönüşür.

Mardin'in her yönden kalkınması, ekonomik hareketliliğine bağlıdır. Taş yontmacılığı, halı dokumacılığı, sabun imalathaneleri, zeytincilik, üzüm, Mardin'in ekonomik gelir kaynaklarıdır. Mardin'de kültür nesilden nesile geçen bir kendine özgü tavırlar ve davranışlar yaratmıştır. Müslüman ve Süryaniler arasındaki ortak paylaşımlar özellikle bayram ve ölüm günlerinde kendini çok net gösterir.

Mardin ve çevresi Yukarı Mezopotamya'nın önemli yerleşim yerlerinden biri olduğu için tarihte çok kullanılan yollar üzerinde bulunmaktadır. Bu bölgede taşın kolayca işlenebilir olması sayesinde zengin süslemeler ortaya çıkmıştır. Taşların özelliğinden dolayı, evlerin içi kışın sıcak yazın serin olur. En az iki katlı olan evler birbirinin manzarasını kapatmayacak, birbiri üzerine gölge düşmeyecek ve Mardin ovasına bakacak şekilde yapılmıştır. Evlerde bulunan teraslar yaz akşamları uyumak için de kullanılır.

are famous of Mardin. Filigree, silver jewelry, Mardin kerchief, soaps, copper objects, dried nuts and fruits, Mardin muffins, churchkheldas, biscuits are best seller items in the bazaars of Mardin. There are many common traditions of Muslim, Jewish and Assyrian people living together in Mardin for centuries. There is solidarity and respect among communities in events such as birth, death and marriages and in special religious festivals of different religions and sects. It is possible to encounter the framed symbol of Basilisk whenever you go in Mardin. The story of the Basilisk tells the story of the wise snake queen Basilisk, who knows the secrets of the world, and the young man who accidentally entered her cave. The boy unintentionally kills the snake and starts to wander around lands and becomes the panacea Lokman Hekim with the wisdom which passed to him from the snake queen.

Mardin's development depends on its economic mobility. Masonry, rug weaving, soap manufacturing, olive cultivation, grape are the sources of economic income of Mardin. The culture has created a peculiar attitude and behavior that has passed from generation to generation in Mardin. The common exchanges between the Muslim and the Assyrians are very clear, especially on the days of the feast and death.

Since Mardin and its environment are one of the important settlements of Upper Mesopotamia, it is located on the frequently used historical roads. Rich ornaments have emerged due to the fact that the stone can be easily processed in this region. The houses are warm in winter and cool in summer due to the nature of the stones. The houses with at least two floors were constructed in such a way that they would not cover each other's view, shade on each other and would see the view of Mardin plain. The terraces in the houses are also used for sleeping in the summer evenings.

20. YÜZYILIN ÖL

SEVINÇLERİMİZ, TRAJEDİLERİMİZ:

OUR JOYS AND TRAGEDIES: IMMORTAL FRAMES OF THE 20TH CENTURY ÖLÜMSÜZ KARELERİ

Unutamadığımız görüntüler, kokular ve sesler var; gördüğümüzde, kokladığımızda veya duyduğumuzda bizi üzen, neşelendiren, korkutan... Yalnızca bize ait; mantığı, yeri ve artık olmayan anımsamalar. Ruhumuzu şekillendiren, kimsenin anlayamayacağı, bizi biz yapan "shot"lar. Anlık "vuruş"lar. Görüntüler mesela; bir kapı, bir sokak, bir yüz... Bu anlar yalnızca bizim gizli mabedimizde olanlarla sınırlı değil elbette. Hafızamızın koridorlarında yer etmiş, hissettirdiklerini milyonlarca insanla bir miras gibi bölüştüğümüz görüntüler de var. onlar bizim sevinç ve trajedilerimiz; 21. yüzyılın ölümsüz kareleri...

There are images, smells and sounds that we cannot forget; When we see, smell or feel when we hear, it makes us sad, cheer, frighten... Belongs only to us; memories without logic, place, time. Shots that shape our soul, that makes us what we are. Momentary shots. Images; a door, a Street, a face... These moments are not limited only to those in our mystery temple, of course. There are also images in the corridors of our minds that we divide and share with millions of people like a heritage. Those are our joys and tragedies; immortal frames of the 21st century...

Dinçer BİLGENER

AY'A
YOLCULUK
JOURNEY TO THE MOON

Geri sayım başlamış, tüm dünya nefesini tutmuştu: "...five, four, three, two, one, launch!"

Tarih 16 Temmuz 1969, saat Türkiye saatine göre 15.32. ABD'nin Florida eyaletindeki Cape Canaveral Kennedy Uzay Üssü'nde, içinde astronotlar Neil Armstrong, Edwin Buzz Aldrin ve Michael Collins'i taşıyan dev uzay aracı Apollo 11; 39-A numaralı rampada bulunan, yüksekliği 111 m, ağırlığı 3.100 ton olan Saturn V füzesinin üzerinde, ayı fethetmek üzere efsanevi yolculuğuna çıkıyor. Apollo 11, beş motorun yarattığı 34 tonluk itme gücüyle, alevden bir bulut içinde fezaya yükseliyor. Ve tarih 20 Temmuz 1969. Dört gün süren yolculuk sonunda 16 tonluk uzay modülü Eagle, Apollo 11'den ayrılarak ay yüzeyine yumuşak iniş yapıyor. Neil Armstrong ve Edwin Buzz Aldrin modülden çıkarak Ay'a ayak basıyor. Ve Armstrong'un, NASA'nın Houston'daki yetkililerine telsizle söylediği ilk sözler şunlar oluyor: "Kartal indi".

Count down started, everyone held their breath; "...five, four, three, two, one, launch!"

1 6 July, 1969, clocks show 15.32 in Turkey. In the Cape Canaveral Kennedy Space Station located in Florida, USA, The giant spacecraft carrying the Neil Armstrong, Edwin Buzz Aldrin and Michael Collins, starts its legendary journey to conquer the moon on the Saturn V missile, which is 111 m in height and 3,100 tons in height, on the 39-A ramp. The Apollo 11 rises to the outer space in a cloud of flame with the power of 34 tons generated by 5 engines. The date is 20 July, 1969. At the end of the four-day journey, the 16-ton space module Eagle leaves the Apollo 11, landing softly on the moon surface. Neil Armstrong and Edwin Buzz Aldrin step out of the module to the moon. And Armstrong's first words to NASA's radio station in Houston are the following: "The Eagle has landed".

LADY DIANA & PRENS CHARLES

Lady Diana ve Prens Charles ilk kez 1977 yılının Kasım ayında Diana'nın ablası Lady Sarah Spencer'in evinde karşılaştı. Prense ilk görüşte aşık oldu, Diana. Charles ise Camilla Parker Bowles adlı evli bir kadınla ilişki yaşıyor ve onu seviyordu. Fakat İngiliz aristokrasinin yazısız kuralları gereğince saraya bakire, İngiliz kanı taşıyan, soylu bir gelin getirmeliydi ve Diana tam aradığı adaydı. İçerde durum böyleydi ama dışardan bakıldığında her şey "Külkedisi" masalı gibi görünüyordu. Yüce gönüllü prens; asil kan taşıyan, saf, temiz, kendi halinde bir kız kendine eş olarak seçmiş ve kızın hayatı bir anda sihirli değnek dokunmuşçasına değişmişti. 20 yaşındaki Lady Diana Spencer ile 33 yaşındaki Galler ve Birleşik Krallık Veliht Prensi Charles, 29 Temmuz 1981'de St. Paul Katedrali'ndeki muhteşem bir düğünle evlendiler. O gün tam 750 milyon insan ekranları başında yüzyılın düğününü izledi. Charles üzgün, Diana ise oldukça utangaçtı ama her şeye rağmen objektiflere gülümsemeleri gerekiyordu. Ve kendilerinden bekleneni yaptılar...

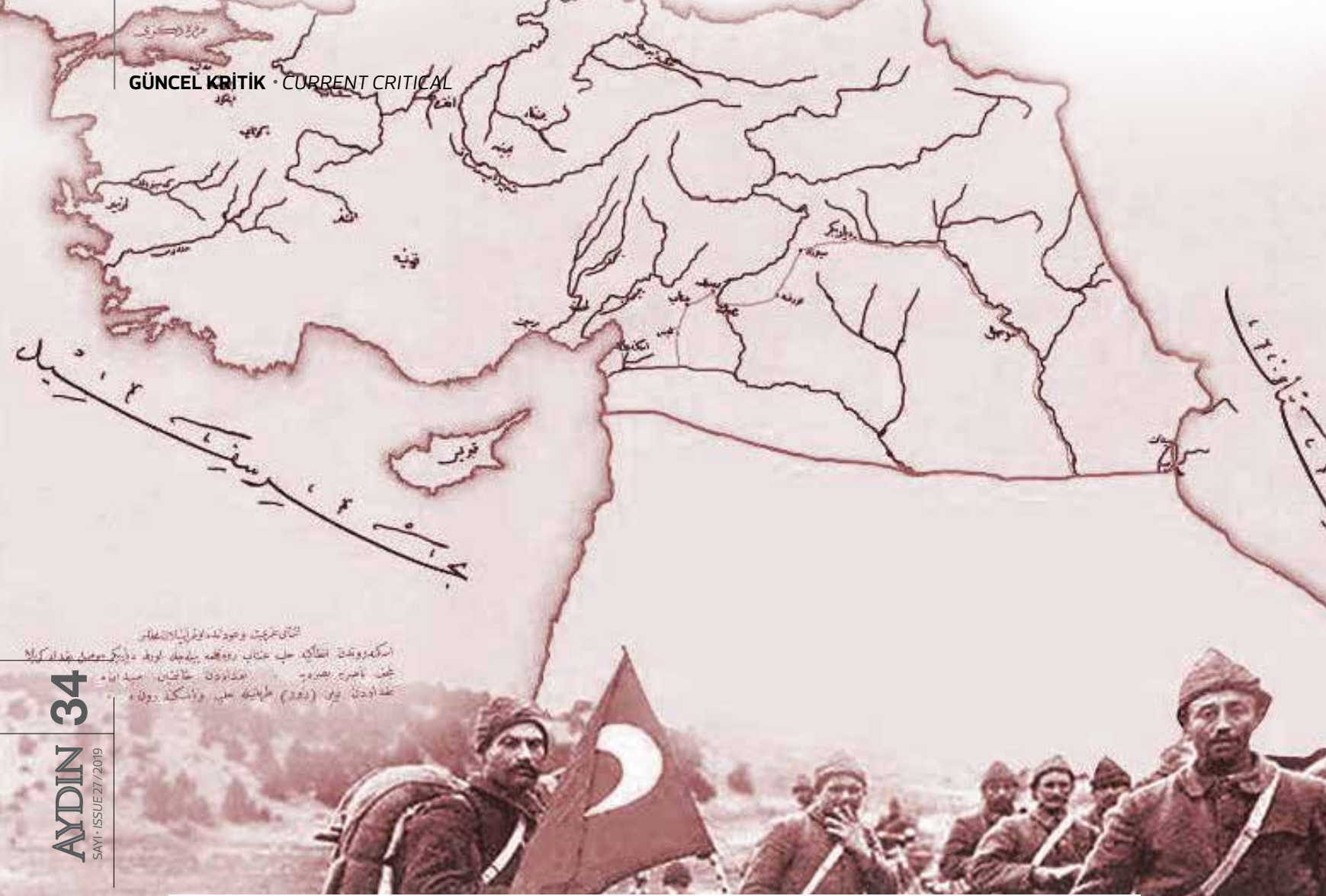
Lady Diana and Prince Charles first met in November 1977 at the home of Diana's older sister, Lady Sarah Spencer. The prince fell in love at first sight. Charles loved and had an affair with a married woman named Camilla Parker Bowles. But in accordance with the unwritten rules of the British aristocracy, he had to bring the virgin to the palace with a noble bride carrying English blood, and Diana was just the perfect candidate. This was the case, but from the outside, everything seemed to be a "Cinderella" tale. Supreme volunteer prince had chosen a pure girl to be his wife, who had noble blood in her veins, and changed her life, just as if he had touched her with a magic wand. The 20-year-old Lady Diana Spencer and 33-year-old British Crown Prince Charles of the United Kingdom were married with a magnificent wedding in St. Paul's Cathedral. That day, 750 million people watched the century's wedding from their screens. Charles was sad, and Diana was pretty shy, but despite everything, he had to smile. And they did what they have to do.

BERLİN DUVARI BERLIN WAR

Müttefikler II. Dünya Savaşı'nı kazanmış ve Almanya'yı doğu ve batı olarak ikiye bölmüştü. Batı Almanya; Amerika-Fransa ve İngiltere'nin liberal yönetimi altındaydı. Doğu ise Nazilere destek veren Alman halkını cezalandırmak istercesine aşırı otoriter bir yönetim politikası uygulayan Sovyetlerin elindeydi. Üstelik bölgenin ekonomisi de gittikçe kötüleşiyordu. Doğu Almanya'nın bu durumuna dayanamayan genç ve eğitilmiş insanlar, ölümü dahi göze alarak Batı Berlin'e kaçmaya başladılar. 1949'dan 1961 yılına dek tam 2,6 milyon kişi Batı Almanya'ya kaçtı. Ve Berlin Duvarı, tel örgüler ve yasal yaptırımlarla kaçışları engelleyemeyeceğini anlayan Sovyet Rusya yönetimindeki Doğu Almanya meclisinin gizlice aldığı kararla yalnızca bir gecede, yine gizlice örüldü. İnsanlar 1961'in 13 Ağustos sabahına uyandıklarında 46 km uzunluk ve 4,5 m yüksekliğindeki, dünya tarihine "utanç duvarı" olarak geçen gri duvarla karşılaştılar. Duvarın batı yüzü kısa sürede, Doğu Almanya yönetimini protesto eden graffiti'lerle doldu. Doğu'da ise manzara oldukça farklıydı. Duvarın önünde çelik kapanlar, mayınlar; üzerinde tel örgüler, kontrol kuleleri ve çevresinde motorlu-yaya polislerle köpekler devriye geziyordu. 1989 yılında yani tam 28 yıl sonra, yine bir ağustos ayında Alman Demokratik Cumhuriyeti Hükümeti, isteyen Doğu Almanya vatandaşlarının Sovyetler Birliği dahilindeki diğer Doğu Bloku ülkelerine geçiş yapabileceğini açıkladı. Bunu duyan yüz binlerce Alman, duvarın her iki tarafında birikmeye başladı. Barikatlar ve geçiş önlemleri kaldırıldı. İnsanlar o kalabalıkta, yıllardır görmediği eşini, çocuğunu, ailesini arıyor; bulanlar sevinç gözyaşlarına boğuluyordu. Yılların biriktirdiği öfkeyi dışa vurmak isteyenler balyozlarla, hatta elleriyle duvarı parça parça yıkmaya başladılar. Tüm dünya, insanların ağlaya ağlaya, çığlık çığlığa, devasa bir canavara saldırırcasına "utanç duvarı" nasıl yıkıldığını televizyon başında ibretle izledi. Ve foto muhabirlerinin vizörlerine bu unutulmaz görüntüler yansdı.

The Allies had won World War II and divided Germany into east and west. West Germany; under the liberal administration of America-France and England. The East was in the hands of the Soviets who imposed an overly authoritarian policy of administration to punish the German people who supported the Nazis. Moreover, the economy of the region was getting worse. Young and educated people, unable to withstand this situation in East Germany, began to flee to West Berlin, taking even the chance of death. From 1949 to 1961, 2.6 million people fled to West Germany. And the Berlin Wall was once again secretly knitted in only one night by the secret decision of Soviet Russia-led East Germany, who understood that it could not prevent the escapes through fences and legal sanctions. When people woke up in the morning of August 13, 1961, they encountered a 46-km-long and 4.5-meter-high gray wall, which was called a "wall of shame". The west side of the wall was soon filled with graffiti protesting the administration of East Germany. In the East, the landscape was quite different. Steel traps in front of the wall, mines; on the fences, control towers and around-motorized pedestrians were patrolling dogs. In 1989, exactly 28 years later, in August, the government of the German Democratic Republic announced that the citizens of East Germany could switch to other Eastern Bloc countries within the Soviet Union. Hundreds of thousands of Germans, who heard this, began to accumulate on both sides of the wall. Barricades and transitional measures have been removed. People were searching for their partners, children, families that they have not seen for years; Those who found the ones they were looking for shed tears of joy. Those who wanted to express the anger accumulated over the years began smashing the wall with sledgehammers and even with their hands. The whole world watched how people demolished the "wall of shame", crying, screaming, as if they were attacking a monster. And these unforgettable images were reflected in the frames of the photojournalists.

MİSAK-I MİLLİ

NATIONAL PACT

Dr. Öğretim Üyesi / Asst. Prof.
N. Selcen KORKMAZCAN

Osmanlı Mebusan Meclisi'nin 28 Ocak 1920 tarihli oturumunda Türkiye Cumhuriyeti tarihi için vazgeçilmez bir karara imza atılmıştır. Bu karar, Türk devletinin bağımsızlık ve bütünlüğünü vurgulayan Misak-ı Milli'dir. Milli Mücadele'nin temel ilkelerini belirleyen Erzurum ve Sivas Kongreleri kararlarına dayanan ve taslağı Atatürk tarafından hazırlanan Misak-ı Milli, Türk vatanının sınırlarını çizip bu sınırlar içerisinde ne koşullarda yaşanacağını ifade eden belgedir.

An indispensable decisions have been signed for the history of the Republic of Turkey at the Ottoman Chamber of Deputies' session dated January 28, 1920. This decision is the National Pact (Misak-ı Milli) which emphasizes the independence and integrity of the Turkish state. The National Pact, which was based on the decisions of Erzurum and Sivas Congresses that set the basic principles of the National Struggle and its draft was prepared by Atatürk, is the document that draws the boundaries of the Turkish homeland and expresses the conditions under which it will live.

Birinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinde ABD Başkanı Woodrow Wilson'ın kendi adıyla anılan prensiplerini ilan etmesi etkili olmuştur. Wilson Prensipleri'nin öne çıkan yönü, dönemin koşullarına uygun olarak "her milletin kendi kaderini çiziceği" vurgusu olmuştur. Savaşın galibi olan İttifak Devletleri, ABD'nin desteğini almak için, mağlup olan İttifak Devletleri ise hakkaniyete dayalı barış koşullarına ulaşacakları düşüncesiyle Wilson Prensipleri'ne sahip çıkmışlardır. Almanya ve Avusturya-Macaristan ile birlikte Birinci Dünya Savaşı'nda İttifak Devletleri arasında yer alan Osmanlı Devleti, 30 Ekim 1918 tarihinde Mondros Ateşkes Antlaşması'nı imzalayarak savaştan çekilmiştir. İmzalanan ateşkesin, hakkaniyete dayalı barış koşulları belirleninceye kadar sükûneti korumak için hazırlanmış olmadığı, ateşkes koşulları gerekçe gösterilerek gerçekleşen işgallerle anlaşılmıştır. Bu süreçte fiilen işgale uğrayan İstanbul'da yönetim sessiz kalırken Anadolu'da halk direniş kararlılığı göstermiştir. Anadolu'da Atatürk önderliğinde güçlenerek yürütülen faaliyetlerde, bu direniş hakkaniyete ve milletin iradesine dayandırmak için de mücadele edilmiştir. Erzurum ve Sivas Kongreleri'nde oluşturulan Temsil Heyeti'nin ortaya koyduğu milli kurtuluş planı, mücadelenin amacını ortaya koymuştur. Kongre kararlarında vatanın bağımsızlığı ve bütünlüğünün sağlanması ve ulusal iradenin yansıtılması için meclisin toplanması zorunlu

US President Woodrow Wilson's announcement of the principles mentioned by his name was effective in ending the First World War. The prominent features of the Wilson Principles' was, with the emphasis on the conditions of the period, the principle of "each nation will draw its own destiny". Allied Powers, the victors of the war, have embraced the Wilson Principles in hopes of gaining the support of the US, while the defeated Central Powers embraced it due to intention of achieving justice-based peace conditions. Ottoman Empire, standing among the Central Powers with Germany and Austria-Hungary during the First World War, signed the Armistice of Mudros On October 30 1918 and withdrew from the war. It was understood that the cease-fire was not prepared to preserve the peace until the conditions of peace based on justice were determined by the occupations that took place citing the conditions of ceasefire. While the Istanbul administration was silent during the de facto occupation, the people in Anatolia showed resistance. In the activities carried out under the leadership of Atatürk in Anatolia, the struggle has been fought to base this resistance on equity and the will of the nation. The national liberation plan presented by the Delegation created in Erzurum and Sivas Congresses showed also the aim of this struggle. In congressional decisions, it was deemed necessary to gather the assembly for the independence and integrity of the motherland and to reflect the national will. The Mebusan Assembly was opened on January 12, 1920

görülmüştür. Mebusan Meclisi, millet ve memleketin kaderiyle ilgili olarak alacağı bütün kararları meclisin denetimine sunmak için Temsil Heyeti'ne Amasya Görüşmeleri'nde hükümet adına verilen sözün ardından 12 Ocak 1920'de açılmıştır. Atatürk, Erzurum milletvekili olarak seçildiği meclisin faaliyetlerine katılmamıştır. Ankara üzerinden İstanbul'a giden meclis üyeleri ile görüşerek, durumun zannedildiği kadar kötü olmadığını, cesaretli olmaları gerektiğini hatırlatmıştır. Kendisini meclis başkanı seçmelerini ve kongrelerde alınan kararları onaylatmak için Müdafaa-i Hukuk Grubu adıyla güçlü bir grup kurmalarını tavsiye etmiştir. Bu tavsiyeler yerine getirilemediyse de kurulan Felah-ı Vatan Grubu Atatürk'ün hazırladığı taslağı, 22 Ocak 1920 tarihli gizli oturumda ele alarak son şekline kavuşturmuştur. Erzurum ve Sivas Kongreleri'nde alınan kararların devamı niteliğindeki kararlar, Mebusan Meclisi'nde herhangi bir muhalefete maruz kalmaksızın,

following the promise given by the Government to Amasya Talks to the Assembly to present all decisions to be taken by the parliament and the nation regarding the fate of the country. Atatürk did not participate in the activities of the parliament in which he was elected as deputy of Erzurum. He met with the members of the assembly who went to Istanbul via Ankara and reminded that the situation was not as bad as it was supposed to be, and that they should be courageous. He advised them to choose a parliamentary chairman and to establish a strong group, "Müdafaa-i Hukuk", in order to approve the decisions taken at the congresses. Although these recommendations could not be fulfilled, the Felah-ı Vatan Group that was established, took the draft prepared by Atatürk in a secret session on 22 January 1920 and finalized it. The resolutions which were the considered a follow-up of the resolutions of Erzurum and Sivas congresses were adopted unanimously on 28 January 1920, without any opposition to the Mebusan Assembly,

28 Ocak 1920 tarihinde Misak-ı Milli adıyla oy birliği ile kabul edilmiştir. Mebusan Meclisi, faaliyet yürüttüğü 65 günlük süre içinde milletin iradesine bağlılığını Misak-ı Milli'yi kabul ederek göstermiştir.

Türk milletinin asgari isteklerini tüm dünyaya duyuran Misak-ı Milli, iki ana temel üzerine inşa edilmiştir. Bunlar vatanın bütünlüğü ve tam bağımsızlıktır. Millet iradesi dışında hiçbir şeyin ülkenin toprak bütünlüğünü bozmayacağı vurgulanmıştır. Misak-ı Milli altı maddelik bir belgedir. İlk üç maddesinde vatanın sınırları tarif edilmiştir. Mondros Ateşkes Antlaşması'nın imzalandığı 30 Ekim 1918 tarihinden önce sınırların içerisinde bulunan toprakların kaybedildiği kabul edilmiştir. Ancak, ateşkesin imzalanmasından sonra İtilaf Devletleri tarafından haksız yere işgal edilen yerlerin kabul edilmediği de ilan edilmiştir. Bugünkü Türkiye dışında, Türk ve Müslüman çoğunluğun bulunduğu bütün toprak parçalarının vatan sınırları içinde olduğu ifade edilmiştir. Türkiye'nin kuzeydoğu, güneydoğu ve batı sınırında halk oylaması yapılması beklentisi dile getirilmiştir. Onaylanan metinle, Kuzey Irak'taki Musul ve Kerkük bölgeleri ile Kuzey Suriye'deki Halep'in de bu sınırlar içerisinde olduğu değerlendirilmiştir.

under the name of National Pact. The Mebusan Assembly has shown its commitment to the will of the nation within the 65 days of its activities by accepting the National Pact.

The National Pact, announcing the minimum demands of the Turkish nation to the world, was built on two main pillars. These are the integrity of the homeland and full independence. It was emphasized that nothing will disrupt the territorial integrity of the country except for the will of the nation. The National Pact is a six-item document. In the first three articles, the borders of the country have been described. Before the October 30, 1918, when the Mudros Armistice was signed, it was accepted that the territories within the borders were lost. However, it has also been declared that the places occupied unjustly by Allies were not accepted after the ceasefire. Excepting today's Turkey, and all parts of the land where Turk and Muslim majority lives are considered within the borders of the country. A referendum expectation at Turkey's northeast, southeast and western is stated. Mosul and Kirkuk regions in northern Iraq and Aleppo in northern Syria were considered to be within these borders. As a result of the public voting held in the three border regions, it is envisaged that the people of

Üç sınır bölgesinde yapılacak halk oylaması sonucunda çoğunluğu Türklere oluşan bölge halkının vatana katılma isteğinin ağırlık kazanacağı öngörülmüştür. Bu yaklaşım aynı zamanda yapıcı ve barışçı bir politika izleneceğini vurgular niteliktedir. İstanbul'daki egemenlik hakkı saklı tutulurken, Boğazların serbest ticarete açılabilmesi için uluslararası düzenlemelerin uygun bulunabileceği ifade edilmiştir. Azınlıklara ayrıcalık bekleyen yabancı devletlere, komşu ülkelerdeki Türk ve Müslüman halka verilecek hakların tanınacağı ifade edilmiş, azınlık haklarında eşitlik ve karşılıklığın temel alınacağı ilan edilmiştir. Kapitülasyonların kaldırılmasının zorunlu olduğu da özellikle ifade edilmiştir.

İtilaf Devletleri, Misak-ı Milli'nin Mebusan Meclisi tarafından kabulü üzerine 13 Kasım 1918'den beri fiili olarak işgal altında tuttukları İstanbul'u, 16 Mart 1920 gecesi resmen işgal etmişlerdir. Meclisi basan İngilizler, bazı mebusları tutuklayarak Malta'ya sürmüşlerdir. 18 Mart 1920 tarihinde meclisin son oturumu gerçekleşmiş, meclis, güvenlik gerekçesiyle süresiz tatil edilmiştir.

İtilaf Devletleri'nin 16 Mart 1920'de İstanbul'u işgal etmesi ve Mebusan Meclisi'nin kapatılması üzerine Mustafa Kemal Paşa, yeni bir meclisin açılmasının zorunlu olduğunu vurgulayan bir genelge yayımlamıştır. Hem yeni seçilen vekillerin hem de kapatılan Osmanlı Mebusan Meclisi'nin üyelerinden Ankara'ya gelebilen toplam 115 kişinin katılımıyla TBMM, 23 Nisan 1920 tarihinde çalışmalarına başlamıştır. TBMM, Misak-ı Milli'de ifade edilen koşullara uygun olarak ülkenin bütünlüğü ve ulusun bağımsızlığını sağlayacak bir barış elde etmek için mücadele etmiş, Milli Mücadele'nin askeri boyutunda elde edilen zaferin ardından Lozan Barış Antlaşması ile de bunu gerçekleştirmiştir.

the region, which is mostly composed of Turks, will want to join the homeland. This approach also emphasizes that a constructive and peaceful policy is to be followed. While the right of sovereignty in Istanbul was reserved, it was stated that international regulations could be found suitable for opening the Straits to free trade. It was stated to the foreign states waiting for privileges of minorities, the same rights which were granted to Turks and Muslims living in the neighbor countries will be granted to the minorities and these rights will be based on equality and reciprocity. It is also particularly stated that it is mandatory to remove the capitulations.

On the night of March 16, 1920, the Allies officially occupied Istanbul, which they had been occupying virtually since November 13 1918, upon the admission of the National Pact by the National Assembly. The British, who invaded the Assembly, arrested some of the MPs and drove them to Malta. The last session of the Assembly was held on March 18, 1920, and the Assembly was shutdown indefinitely for security reasons.

Upon the occupation of Istanbul by the Allied Powers on March 16, 1920 and the shutdown of the Assembly, Mustafa Kemal Pasha issued a circular emphasizing that it was necessary to open a new parliament. On April 23, 1920, with the participation of 115 people consisted of both newly elected deputies and the former members of the Ottoman Parliament who went to Ankara, the Grand National Assembly of Turkey (TBMM) started its activities on 23 April 1920. In accordance with the conditions set out in the National Pact, the TGNA has struggled to achieve a peace that will ensure the integrity of the country and the independence of the nation. Following the victory in the military dimension of the National Struggle, it did so with the Lausanne Peace Treaty.

The most common name of the resolutions which were also called "Ahd-ı Milli", "Peymân-ı Milli", and "Ulusal Ant" is "Misak-ı Milli", meaning National Pact. The statements and decisions in the text are as follows:

"The members of the Ottoman Chamber of Deputies recognize that the independence of the state and the future of the nation can be ensured by fully complying with the following principles, which demonstrate the most sacrifice that can be endured to achieve a just and lasting peace and recognize that apart from these principles, the existence of a firm Ottoman reign and the existence of society is impossible;

1. The fate of the places occupied by the enemy forces, especially where the Arab majority lives, during the time Ottoman Empire signed the Armistice of Mudros on October 30 1918, had to be determined according to the votes freely given by the people of the region. Staying both within and outside of the truce, all of the regions where the Ottoman-Islamic majority have settled, which have a lineage and community relationship that feeds

Ahd-ı Milli, Peymân-ı Milli, Ulusal Ant gibi isimlerle de anılan kararlar için en yaygın kullanım "Misak-ı Milli" ifadesi olmuştur. Metinde yer alan ifade ve kararlar şu şekildedir:

"Osmanlı Mebusan Meclisi üyeleri, devletin bağımsızlığının ve ulusun geleceğinin haklı ve sürekli bir barışa kavuşmak için katlanabilecek özverinin en fazlasını gösteren ilkelere eksiksiz uyulmasıyla sağlanabileceğini ve bu ilkeler dışında sağlam bir Osmanlı Saltanatı ve toplumunun varlığının sürdürülmesinin olanak dışı bulunduğunu kabul ederek şunları onaylamışlardır:

1. Osmanlı Devleti'nin, 30 Ekim 1918 tarihli Mondros Ateşkes Antlaşması imzalandığı zaman, özellikle Arap çoğunluğunun yerleşmiş olduğu, düşman kuvvetlerinin işgali altında bulunan yerlerin kaderi, bölge halkının serbestçe verecekleri oylara göre belirlenmelidir. Mütareke çizgisinin içinde ve dışında kalan bu yerlerin din, soy ve amaç birliği bakımından birbirine bağlı olan, karşılıklı saygı ve özveri duyguları besleyen soy ve toplum ilişkileriyle Osmanlı-İslam çoğunluğunun yerleşmiş bulunduğu bölgelerin hepsi, hüküm ve fiil bakımından, hiçbir şekilde ayrılmaz bir bütündür.

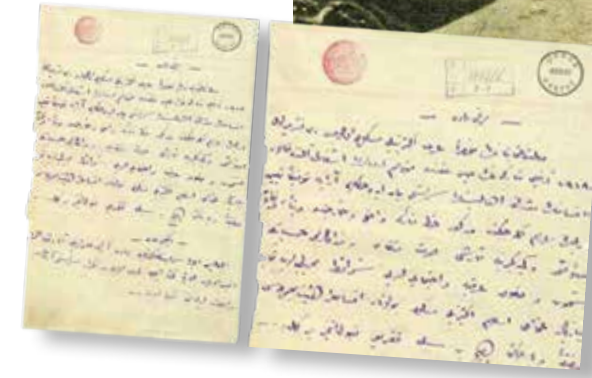
2. Halkı, ilk serbest kaldıkları sırada kendi verdikleri oylarıyla Anavatanı katılmış olan Elviye-i Selâse (Kars, Ardahan, Batumi) için gerekirse yeniden serbestçe oylama yapılmalıdır.

3. Yapılacak barışa kadar ertelenen Batı Trakya'nın hukuki durumunun belirlenmesi de, halkın tam bir serbestlikle verecekleri oylarıyla belirlenmelidir.

4. İslâm Halifeliğinin, Osmanlı Saltanatı'nın ve Hükümeti'nin merkezi ve başkenti olan İstanbul ile Marmara Denizi'nin güvenlikleri her türlü tehlikeden uzak tutulmalıdır. Bu ilke saklı kalmak koşuluyla, Boğazlar'ın dünya ticaret ve ulaşımına açılması konusunda bizimle birlikte öteki devletlerin oy birliği ile verecekleri karar geçerlidir.

5. Azınlıkların hakları, komşu ülkelerdeki Müslüman halkların özdeş haklardan yararlanmasını umudu ile benimsenip güvence altına alınacaktır.

6. Ulusal ve ekonomik gelişmemizi sağlamak amacıyla, özgürlük ve bağımsızlığa kavuşmamız ilkesi varlık ve geleceğimizin temelidir. Bu sebeple, siyasi, adli, mali vb. alanlarda gelişmemize engel olan sınırlamaların kaldırılması gerekmektedir. Borçların ödenmesi koşulu bu ilkelere aykırı olmamalıdır."

on feelings of mutual respect and devotion and are connected to each other in terms of religion, lineage and purpose are inextricably integrated, both in terms of verdict and act.

2. Elviye-i Selâse (Kars, Ardahan, Batumi), which had joined the Motherland with the votes of the people in their first release, shall vote once again freely, if necessary.

3. The determination of the legal status of Western Thrace, which has been postponed until the peace to be made, should be determined by the votes of the people with full freedom.

4. The security of Istanbul and the Sea of Marmara, which is the central and capital city of the Islamic Caliphate, the Ottoman Sultanate and the Government, should be kept away from any danger. Provided that this principle is remain secret, The unanimous decision of the other states with us will be valid for the opening of the Straits to the world trade and transportation.

5. The rights of minorities will be established in conformity with the treaties concluded between the Entente and European states.

6. In order to ensure our national and economic development, the principle of freedom and independence is the foundation of our existence and future. For this reason, the restrictions that prevent us from developing in areas such as political, judicial and financial should be removed. The condition for payment of debts should not be contrary to these principles."

SAVAŞ, AŞK, DÜŞ.

WAR, LOVE, DREAM... MANGA

Nihan KAYRAK

Japonya'da modern anime ve manganın öncüsü olan Osamu Tezuka, genç yaşta Walt Disney ve Max Fleischer'in eserlerinden ilham alarak 8mm'lik kamerasıyla küçük animasyonlar çekmeye başladı. Çektiği animasyonlarda onun izinden yürüyen sanatçıların yapıtlarıyla yeni bir stil ortaya çıkardı.

Osamu Tezuka, who was the pioneer of modern anime and manga in Japan, was inspired by the Works of Walt Disney and Max Fleischer at a young age and began to shoot short animations with his 8mm camera. A new style emerged with the Works of the artists who followed in his footsteps in animation.

Çizimler İrklarla İlgili Değil Walt Disney'in Etkisi var
Animelerin bazı karakterlerinin büyük gözleri, uzun bacakları vardır. Kimi insanlar bu çizimlerle alay ederler ama bilmedikleri şeyse bunun kökeninin Walt Disney olduğudur. İlk Walt Disney çizgi filmlerindeki karakterlerin büyük gözleri ve uzun bacakları vardı. Bu çizim tarzı bugün bazı batı animasyonlarında hala kullanılıyor. Show ve TRT'de yayınlanmış olan Genç Pocahontas da buna örnek olabilir. Walt Disney'den etkilenen Osamu Tezuka'nın yapmış olduğu animeler Disney çizimleriyle yapıldı. Yani bu çizimlerin kökeni Japonların kısa olması değil, Walt Disney'in etkisidir.

Büyük Gözlerin Esrarı

Batı animasyonunda renkli ve sesli sinemanın olmadığı dönemlerde Fleischer Stüdyoları'nda çizilen dünyaca ünlü Betty Boop'un çoğu anime karakterinden bile büyük başı, gözleri upuzun bacakları vardı. Genel olarak her ırktan insan, kullanılan bu animasyon tipini çok sevdi ve bu türün giderek popülerliği arttı. Animeyi çok seven batılılar kısa boylu ve küçük gözlü insanlar değiller. En uzun ırklardan olan Almanlar kendileri uzun boylu ve büyük gözlü olmalarına rağmen dünyada anime ve mangayı, özellikle Sailor Moon gibi bu şekilde çizilmiş yapımları en çok seven ve izleyen insanlardan olmalarının sebebi görsel anlatımla ilgili. Devasa boyutlardaki gözlerle inanılmaz duygular sığdırabilirsiniz. Bu sayede çok derin ve etkileyici bir anlatıma ulaşabilirsiniz. Disney de 1942 yapımı Bambi adlı unutulmaz eserinde büyük gözler kullanarak bu etkileyiciliği yakalamıştır. Ayrıca büyük göz bir sembol olarak da kullanılır. Büyük gözler bazı animelerde "masumiyet" ve "duygusallık" sembolüdür. Bu nedenle bazı animelerdeki karakterin gözleri çocukken büyüktür ama genelde karakterler yaşlandıkça masumiyetlerini kaybettiklerinden gözleri nispeten küçülür.

Drawings Are Not Related to Races; Walt Disney Has Influence in Them

Some of the anime characters have big eyes and long legs. Some people make fun of these drawings, but what they don't know is that Walt Disney has influenced in them. The characters in the first Walt Disney cartoons had big eyes and long legs. This drawing style is still used in some western animations today. Young Pocahontas, aired by Show and TRT, can be an example. Osamu Tezuka was inspired by Walt Disney and made animations with Disney drawings. Therefore, the drawings are short not due to the physical features of Japanese people but due to the influence of Walt Disney.

The Mystery of Big Eyes

Betty Boop, world-renowned character drawn in Fleischer Studios during the periods the western animation had neither voice nor colors, had a head and eyes even bigger than most of the anime characters and long legs. People of all races loved this type of animation in general, and it has become increasingly popular. The western people who have loved animations very much aren't short people with small eyes. The German people are one of the nations who loved and watched mangas and animes a lot although they are one of the longest races and have big eyes. The reason is visual expression. You can fit amazing emotions in gigantic sized eyes. In this way, you can reach a very deep and impressive expression. Disney also captured this fascination by using big eyes in its unforgettable movie, Bambi, in 1924. Big eye is also used as a symbol. Big eyes are the symbol of "innocence" and "sensitivity" in some animations. For this reason, some anime characters have big eyes when they are children and as the characters get older, they often lose their innocence and their eyes become smaller.

İlk renkli anime sinema filmi olan 1958 yapımı The White Snake Enchantress'ın Venedik, Meksika ve Berlin festivallerinde bir çok ödül kazandı.

İlk renkli anime sinema filmi olan 1958 yapımı The White Snake Enchantress'ın Venedik, Meksika ve Berlin festivallerinde ödüller kazandı.

Japon Karikatüründen Miras Manga

Japon çizgi romanı olan manganın, başarılı olanları anime yapıldı. 1862 yılında Japan Punch adında İngilizce bir dergi çıkartmış olan Charles Wirgman, Japon karikatürünün babasıdır. Charles Wirgman'ın yapıtlarından günümüze miras kalan en önemli şeylerden biri de çoğu manga'da "İngilizce" sözcüklerin geçmesidir.

İlk renkli anime sinema filmi olan 1958 yapımı The White Snake Enchantress'ın Venedik, Meksika ve Berlin festivallerinde bir çok ödül kazandı. Dünya çapında söz sahibi olmaya başlayan animeler, uluslararası yarışmalardaki başarılarını her yıl daha da artırırlar.

Animenin Başarısına Batılı Şirketlerden Destek

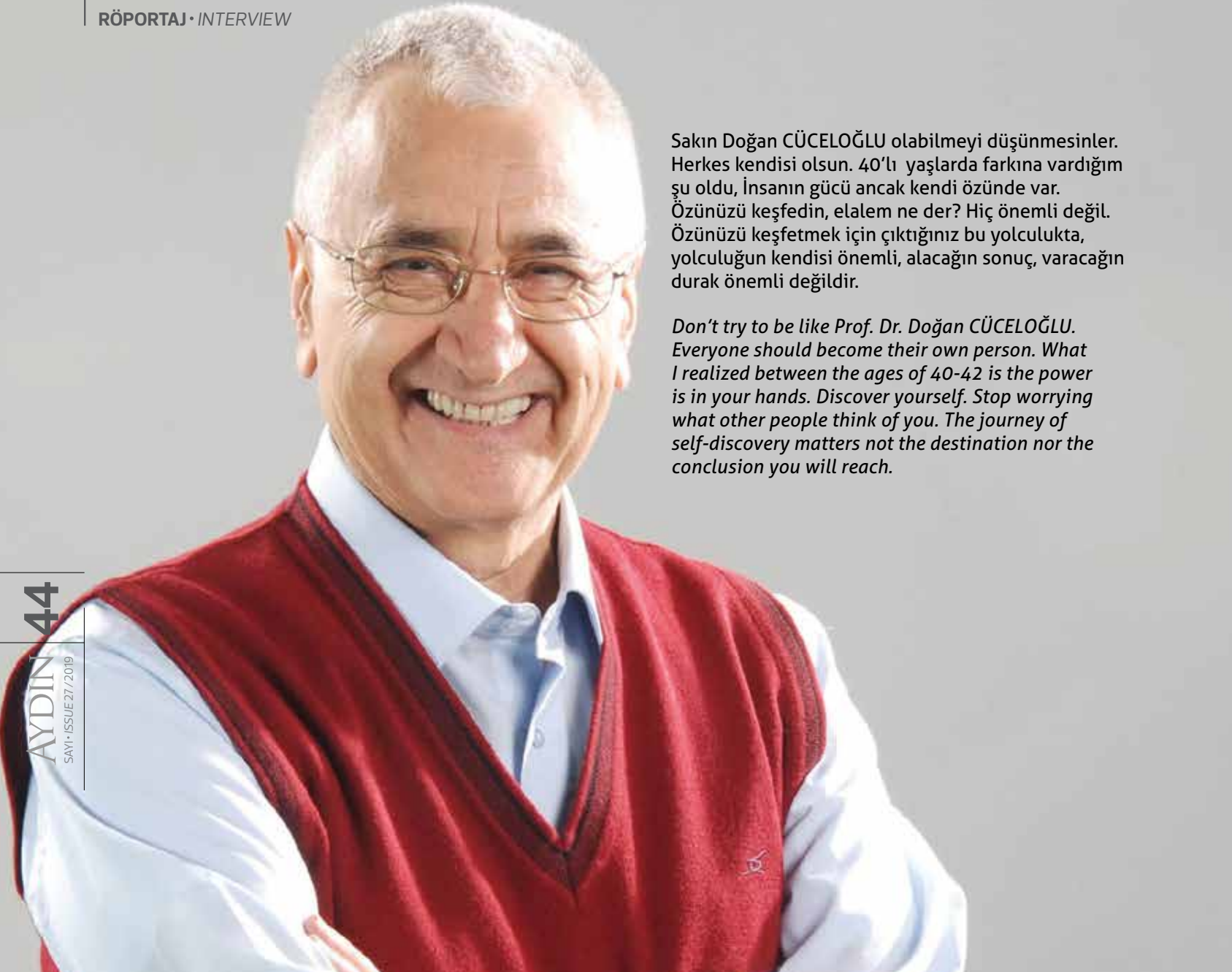
Anime'nin başarısına doğal olarak batılı animasyon şirketleri de kayıtsız kalmıyor. Buna Fransız-Japon ortak yapımı olan Mysterious Cities of Gold (Türkiye'de bilinen ismiyle Güneşin Oğlu Esteban) örnek verilebilir. Ayrıca, Batı animasyonun temsilciliğini yapan Disney de artık animelerin başarısını açıkça kabul ediyor. Bu nedenle 1996 yılında yapılan Disney-Tokuma anlaşmasıyla Disney, Japon animasyonun en büyük temsilcisi olan Studio Ghibli'nin anime filmlerinin dünya çapında dağıtımını ve pazarlanmasını üstlendi. Studio Ghibli'nin Tonari no Yamada-kun (My Neighbors the Yamadas) adlı filminin 2.4 milyar yen tutan üretim maliyetinin yüzde 10'u Disney tarafından ödendi.

Heritage from Japanese Caricature, Manga

If a manga, the word used for Japanese comic books, was successful, its anime was made. Charles Wirgman, who published an English magazine called Japan Punch in 1862, is the father of Japanese cartoon. One of the most important things inherited from Charles Wirgman's works to the present is the "English" words in most mangas. The first colorful anime cinema movie, The White Enchantress (1958) won awards at festivals in Venice, Mexico and Berlin. The animes, have a voice in the world, are increasing their success in international competitions every year.

Support from Western Companies to Anime

Naturally, the Western animation companies are not indifferent to the success of anime. French-Japanese co-operation Mysterious Cities of Gold can be an example to this situation. In addition, Disney, representing western animation, also clearly acknowledges the success of anime. Therefore, Disney has undertaken the worldwide distribution and marketing of anime films by Studio Ghibli, the largest representative of the Japanese animation, with Disney-Tokuma agreement made in 1996. Studio Ghibli's movie named My Neighbors the Yadamas' production cost 2.4 billion yen and 10 percent of this amount paid by Disney. Picture6: The first colored anime cinema movie produced in 1958, The White Snake Enchantress, won awards at the festivals in Venice, Mexico and Berlin.

Sakın Doğan CÜCELOĞLU olabilmeyi düşünmesinler. Herkes kendisi olsun. 40'lı yaşlarda farkına vardığım şu oldu, İnsanın gücü ancak kendi özünde var. Özünüzü keşfedin, elalem ne der? Hiç önemli değil. Özünüzü keşfetmek için çıktığınız bu yolculukta, yolculuğun kendisi önemli, alacağın sonuç, varacağın durak önemli değildir.

Don't try to be like Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU. Everyone should become their own person. What I realized between the ages of 40-42 is the power is in your hands. Discover yourself. Stop worrying what other people think of you. The journey of self-discovery matters not the destination nor the conclusion you will reach.

PROF. DR. DOĞAN CÜCELOĞLU İLE KEYİFLİ SOHBET

A CHEERFUL CHAT WITH
PROF. DR. DOĞAN CÜCELOĞLU

Dr. Öğretim Üyesi / Asst. Prof.
Özgül YAMAN

Sn. Hocam öncelikle sizi tanımak istiyoruz. Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU kimdir? Kendinizi tanımlar mısınız?

Ben kendimi bir bilim insanı ve düşünür olarak görüyorum. Bir küçük kasabada gelir düzeyi düşük olan geleneksel İslami kültür içerisinde çok çocuklu bir ailenin en küçük çocuğu olarak tipik bir Türk ailesinde yetiştim ve Türkiye Cumhuriyetinin sağladığı imkânlar çerçevesinde okula gittim. Ortaokulu bitirdikten sonra en büyük ağabeyimin yanında liseye gitme imkânı buldum. Gönlü zengin, görüşü geniş bir öğretmen olan Cahit OKURER'le tanıştım ve beni yönlendirdi. Onun vasıtasıyla Prof. Dr. Mümtaz TURHAN'la tanıştım. Bu dönemde bilimsel düşüncenin ve insanın önemini kavradım ve o çerçevede ilişkilerim gelişti ve Amerika'ya gittim. Bilim insanı olmanın önemini kavramış olarak ülkeme, topluma, insanlığa, bireylere bir hizmet edebileceğime ikna olmuş bir insanım ve bu yolda yürümeye devam ediyorum. Ben kimim sorusunu özetlersek; hizmet etmenin önemini kavramış, hayatın anlamını bulmuş, çocuklara hizmet yolunda yolculuk yapan bir bilim insanıyım.

Öğrencilere, Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU gibi bir bilim insanı olabilmek için ne yapmaları gerekir, neler tavsiye edersiniz?

Sakın Doğan CÜCELOĞLU olabilmeyi düşünmesinler. Herkes kendisi olsun. 40'lı yaşlarımda farkına vardığım şu oldu, İnsanın gücü ancak kendi özünde var. Özünüzü keşfedin, elalem ne der?

Dear Professor, firstly we would like to know you. Who is Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU? How Would You Describe Yourself?

I see myself as a scientist and thinker. I grew up as the youngest kid of a typical multi-child Turkish family with traditional Islamic culture and low-income in a small town, and went to school within the bounds of possibility provided by the Republic of Turkey. I had the opportunity to go to high school with my eldest brother after finishing secondary school. I met Cahit OKURER; a generous, large-minded teacher of mine and he directed me. I met Prof. Dr. Mümtaz TURHAN by favor of him. I realized the importance of scientific thinking and human in this period and went to America in the sequel of developing a better relation with people within this frame. I am convinced that I can serve my country, society, humanity, individuals as a person who understands the importance of being a scientist and I continue to walk on this path. To sum up; I am a scientist who have understood the importance of doing a serve, has found the meaning of life and travels to serve children.

What do you recommend to students to be a scientist like Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU?

Don't try to be like Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU. Everyone should become their own person. What I realized between the ages of 40-42 is the power is in your hands. Discover yourself. Stop worrying what other people think of you. The journey of self-discovery matters not the destination nor the

İnsanın beş temel doğası üzerine duruyorum ben. İlki, insan biyolojik bir canlıdır. Diğeri psikolojik, onun da iki tane dalı vardır; akıl ve gönüldür. Yani hem aklımız (düşünce) hem de duygularımız vardır.

I concentrate on the five basic natures of human beings. The first one is humans are biological creatures. The other one is psychological and has two branches: mind and heart. In other words, we have both mind (thought) and emotions.

Hiç önemli değil. Özünüzü keşfetmek için çıktığınız bu yolculukta, yolculuğun kendisi önemlidir. Alacağın sonuç, varacağın durak önemli değildir. Mesela ben, başarılı olmak için yola çıkmadım ki. Benim için anlamlı bir şeyler yapıyorum ve neden anlamlı olduğunu asla unutmuyorum.

İnsan kendini nasıl tanıyabilir? Neden kişisel bencillikler var ön planda?

İlk soruyu baz alalım bir insan nasıl kendini daha çok keşfedip kendi olabilir ve kendi yolculuğunu yapabilir? diye o soruyu sormuş olalım. Ben üniversite öğrencileriyle konuşurken önerdiğim şu oluyor, Ben olmazsam benim yapacağım iş de olmaz, ben hayatım için çok önemliyim, hayatta olguların farkına varmak çok önemlidir. Derler ki uçakta eğer oksijen maskesi takman gerekiyorsa önce kendine tak, sonra muhtaç olanlara tak. Kendi hayatın da önce kendi hayatının önemli olduğunu, senin var olman gerektiğinin farkına varmak lazım, o önceliğin farkına varmak önemli.

conclusion you will reach. For example, I haven't started this journey to be successful; I am doing something meaningful for me and I never forget why it is meaningful.

How to get to know yourself? Why does individual selfishness remain in the forefront?

Let's use the first question as base, how to get to know yourself better, be yourself and start your own journey? What I suggest to university students is that if I would not exist, the job I do also could not exist, I am very important for my life, noticing these facts is significantly important. If you have to use the oxygen mask, put it on yourself first, then you can help others. It is very important to realize that you have priority in your life.

After that, I suggest students to give themselves an hour every day and to use ten minutes of this hour to ask yourself what were my important emotions today? Fear? Anxiety? Anger? Where do these emotions come from? Why was I angry? How can I manage my anger?

Ondan sonra da, mesela üniversite öğrencilerine önerim her gün en az bir saat ayırın ve bu zamanın on dakikasını akşam, benim önemli duygularım neydi bu gün? Korku mu? Kaygı mı? Öfke mi? bu duyguların farkına varınca nerden geliyordu bu? Neden öfkelenim? Ve nasıl öfkelenmemeliyim?

Kişinin kendisini tanıması için duygular müthiş önemli kapılardır ve her gün senin hayatın, senin kendini tanıman için bir sürü fırsatlar yaratır, duygularınızı takip etmelisiniz.

Ayrıca şu soruyu sormalılar; bu gün ben yaşamım da kendim olarak var mıydım? yoksa el alem ne der diye mi vardım? Sıfırla yüz arasın da bir rakam verin. Öğretmenin gözüne girmeye mi çalıştım? Bunun için ne yaptım, kendinden uzaklaştım mı? Bu cevapları zaten içimiz biliyor.

Ayrıca öğrencilerin; bu bir saat içinde, en az yarım saat kadar dünya edebiyatından önemli romanlar okunmalı mutlaka. Türk, Rus, İspanyol, Alman, Fransız, İngiliz, Amerikan klasiklerinden üniversiteyi bitirmeden önce 200 tane roman bitirmiş olmaları lazım. Bu bir saat içinde yarın neler yapacak, listesini yapın ve öncelik sırasına göre dizsin. Neyi önce yapacak, Günde bir saat böyle harcarsa bir insan süratle kendi özüyle ilgili bilinci oluşur, benim dediğim yol da ilerlemeye başlar.

İnsan doğası gereği nasıl bir canlıdır?

İnsanın beş temel doğası üzerine duruyorum ben. İlki, insan biyolojik bir canlıdır. Diğeri psikolojik, onun da iki tane dalı vardır; akıl ve gönüldür. Yani hem aklımız (düşünce) hem de duygularımız vardır. Diğeri ise insan sosyal bir canlıdır, mutlaka toplumlar ilişkiler içindedir. Beş temel doğanın sonuncu madde ise; insan öyle bir canlıdır ki hayatında anlam bulmaya çalışan, ihtiyaç duyan bir canlıdır. Ben buna aşkınlık diyorum. İşte bu, diğer canlılarda olmayan bir şeydir. Mutlaka aştığımız zaman anlam buluyorsunuz. Ondan dolayı bakıyorsun insan aç kediye yiyecek verdiği zaman dünyanın neresin de olursa olsun içinde güzel bir duygu hissediyor. Yem attığında kuşlar geldiği zaman güzel bir duygu hissediyor. Böyle bir şey var. Kuştan ne anladığımız değişir. Şimdi beş unsur içerisinde doğuştan insan potansiyeliyle geldiği zaman, müthiş bir beyin ve bir yazılım var yani. Çocuk doğumdan altı saat sonra kendisinin zarar görebileceğini yok olabileceğinin farkına varır. Beyin çalışmaları bunu gösteriyor. Çocuk diyor ki benim korunmaya ihtiyacım var. Ben yok olabilirim. Ondan dolayı mutlaka bir anne kucağı sesi, sıcak bir şey istiyor, bunu hissettiği andan itibaren, beyin diyor ki (iç beyin) güvendesin ve hadi gelişmeye başla.

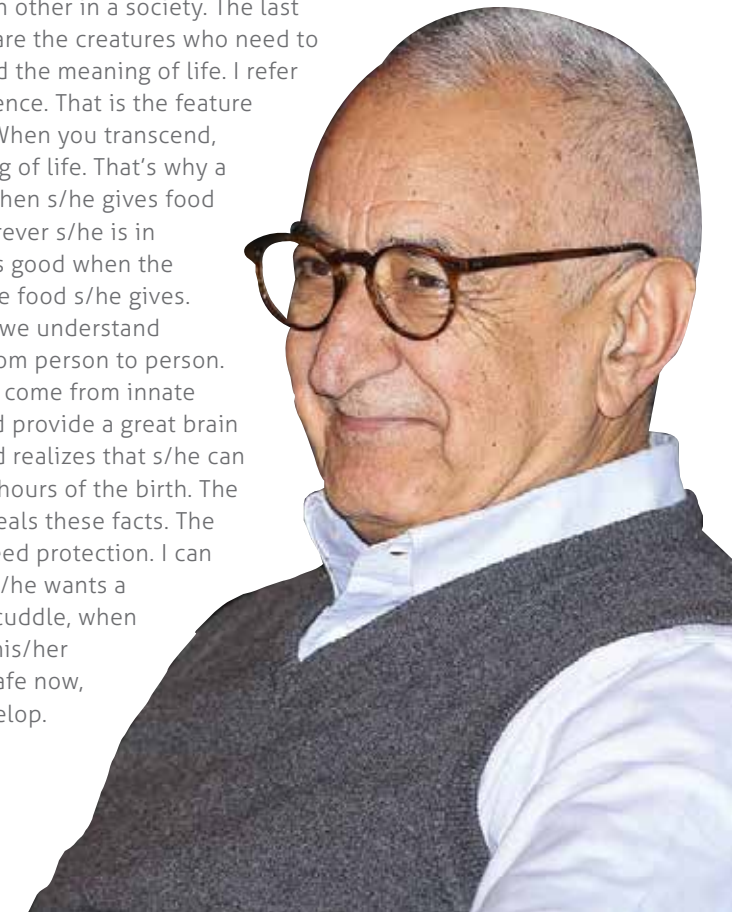
Emotions are considerably important gates to get to know yourself and your life creates a lot of opportunities for you to know yourself every day, you should follow your feelings.

They should also ask the following questions; have I been myself today? or have I lived today for others? Give a number between zero and one hundred. Did I try to win the teacher's favor? What did I do for that, have I become someone else? Your heart already knows the answers.

Also, students should spend their at least a half of hour by reading important novels from world literature. They should read 200 novels from Turkish, Russian, Spanish, Germany, French, English, American classics before finishing university education. They should prepare a check-list for the next day and prioritize the items within this one hour. If someone spends an hour a day practicing these items, s/he can immediately create awareness about his/her self, and make progress on this path.

What kind of creature are humans by nature?

I concentrate on the five basic natures of human beings. The first one is humans are biological creatures. The other one is psychological and has two branches: mind and heart. In other words, we have both mind (thought) and emotions. Another one is humans are social creatures, they are always interacting with each other in a society. The last one is that humans are the creatures who need to and are trying to find the meaning of life. I refer to this as transcendence. That is the feature only humans have. When you transcend, you find the meaning of life. That's why a person feels good when s/he gives food to a hungry cat wherever s/he is in the world. S/he feels good when the birds come to eat the food s/he gives. That's a thing. What we understand from a bird varies from person to person. These five elements come from innate human potential and provide a great brain and software. A child realizes that s/he can be harmed after six hours of the birth. The studies on brain reveals these facts. The child thinks that I need protection. I can die out. That's why s/he wants a mother's voice and cuddle, when the baby feels that his/her brain says you are safe now, you can start to develop.

Önce kendimi gözlemlerdim. Yani doğru seçim yapmış mıyım? O çok önemli. İkincisi evet doğru bir seçim yapmışsam eğer, hemen çevreme bakardım usta olarak gördüğüm birisi var mı?

I'd observe myself to understand whether I have made the right decision or not? It's very important. Secondly, if my answer is yes, I would analyze my environment to see if there is anyone I evaluate as a master. Is there anyone I can think of as my master?

Biz bu duyguyu kaybettik galiba hocam?

Yok etmedik. Sadece kuşların neler olduğu hepimizde farklı farklı, yani kuştan ne anladığımız değişiyor. Nerede kalmıştık? Bebek beyni güvendesin, hadi gelişmeye başla diyor. Bu çalışmalarla kendisini gösteriyor ve böylelikle salgılamalar başlıyor, gelişim başlıyor. Beyin gelişmesi, vücut gelişmesi... Bunu bulamadığı zaman tehlikedesin diyor ve kortizon salgılıyor ve düşüp kalıyor. Ondan dolayı ilk 3 ay içerisinde öpüp, konuşulmayan, koklanılmayan bebeklerin %98'i ölüyor. İstersen ağzına yemek ver ama kucaklama, konuşma ölüyor. Sebebi de bu, büyüklerde de var bu duygunun aynısı. Şimdi şu anda beynimizin bir tarafı emniyette miyiz, değil miyiz takip ediyor. Mesala şu anda yer sarsılmaya başlasa, gümbür gümbür ses gelmeye başlasa bizim önceliklerimiz tamamiyle değişir. Şimdi şu anda güvende hissettiğimizden dolayı veya birisi tekmeyle güm güm diye ateş etse şuraya girirse her şey değişir. Hemen kendimizi güvene almaya çalışırız. Böylelikle neyi söylemiş oldum: Güven ihtiyacı sürekli. Tarih boyunca insanlık güven ihtiyacını şöyle tanımlamış: Karşındakini denetlersen, kontrol edersen ve korkutursan sen güvendesin. Korku kültürünün

I guess we have lost this feeling?

No, we haven't. Just, the meaning of a bird is different for all of us. Where were we? The brain of the baby says you are safe now, you can start to develop. This is a fact we can acquire from the studies. Thus, secretion and development begin. The brain develops, the body develops... When the brain can't find this safety, it says you're in danger, and it secretes cortisone. Therefore, 98% of the babies who were not kissed, spoken are dying in the first 3 months. You may give them food but if you don't hug them, speak to them, they die. Adults have the same feeling as well. At the moment, one side of our brains are checking whether we are safe or not. If the ground begins to shake with a loud noise, our priorities change completely. If someone enters to the room and shoots, everything changes. We would try to secure ourselves. So what I have said is that the need for security is continuous. Humanity has defined the need for security as follows throughout history: You are safe if you check, control, scare the person in front of you. That is the basis of the culture of fear. That's why s/he says kiss the kid when s/he is asleep, do not spoil the kid. Do not spoil women nor children. If you are the

temeli budur. Onun için kabaca: Çocuğu uyurken öp diyor, şımartma diyor. Ne kadınları şımart, ne de çocuğu şımart diyor, müdürsen asık suratlı ol şımartlar diyor, yüz verirken astarını isterler diyor. Korku kültürü sürekli denetlemeye ve davranışa yöneliktir. Ondan dolayı ona göre bir düzen yerleştirmiş.

Bir öğrencide yetenek nasıl gelişir?

Öğrenciye, sen de o potansiyel var ve güveniyorum diyeceksin. Bundan dolayı hata yaptığı zaman niye hata yaptın değil, iyi ki hata yaptın çünkü bu hatayla öğreneceksin ona güveniyorum diyebileceksin. Öğrencide o zaman korkmayacak girişecek. Şurada hata yaptım ikinci kere yapabilir miyim diyecek ve bu güveni verebildiğin zaman görüyorsun, yavaş yavaş kendini düzeltiyor ve kendisi takip ediyor. Kıyasladığı tek kişi oluyor. Öğrenci kendini kendisi ile karşılaştırıyor. Çünkü kendiyile bugünkü kendini kıyaslıyor.

Öğrencilerin bireysel olarak kendi alanlarında uzmanlık kazanmaları gerekiyor. Bu konuda neler tavsiye edersiniz öğrencilerimize hocam?

Bence ustalık-çıraklık güzel bir program yani staj, yerinde uygulama çalışmaları gibi. Ayakkabıcının yanında çalışma, bakkalın yanında çalışma, terzinin yanında çalışma çok güzel şeylerdi bunlar aslında evvelden. Şimdi üniversite düzeyinde kendi alanında bir ortamda çalışıyor olmak bence çok önemli. Benim tavsiye edeceğim şey böyle bir durumda olsun ilk birkaç soru sorarım. Böyle bir yerde çalışmak istiyor muyum? Önce kendimi gözlemlerdim. Yani doğru seçim yapmış mıyım? O çok önemli. İkincisi evet doğru bir seçim yapmışsam eğer, hemen çevreme bakardım usta olarak gördüğüm birisi var mı? Kendime model alabileceğim benim ustam diyebileceğim birisi var mı? O zaman dikkatle o kişinin nefes almasını dahi takip ederdim. Nasıl bakıyor, nasıl yaklaşıyor, mutlaka iletişim kurar, ve o kişiye derdim ki bana koçluk yapar mısınız? Ben sizin iş yapış tarzınızı örnek almak istiyorum, model almak istiyorum derdim. Ara sıra sizinle gelip konuşabilir miyim? Bana 3 dakikanızı verebilir misin her gün? Ben yaptıklarımı söylesem, siz değerlendirir misiniz? gibi sorular sorardım.

Sn. Hocam, çok keyifli ve kıymetli bir sohbeti çok teşekkür ederim.

Bende çok keyif aldım ve çok memnun oldum.

headmaster, you should be straight-faced, otherwise they will be spoiled. Give someone an inch and he'll take a yard. The culture of fear constantly controls behaviors. It's the culture of fear that causes such an order in society.

How do we develop talent in students?

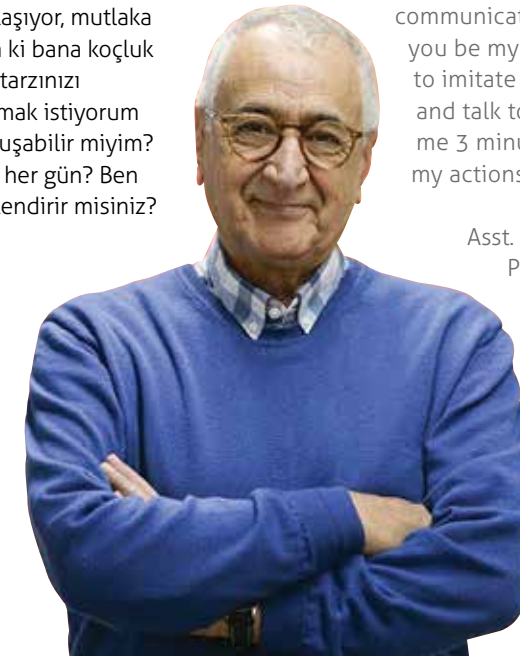
Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU; You will tell the student that you have the potential and I trust you. Therefore, you will be able to say that it is a good thing you made a mistake, because you learned something new by this mistake and I trust you, instead of saying why did you do this mistake. The student won't be scared then and will attempt doing things. S/he will say I made a mistake here, can I do it again? S/he slowly corrects himself and follows himself/herself when you managed to give that confidence. S/he only compares himself/herself to himself/herself. S/he compares himself/herself to who s/he was yesterday.

Asst. Prof. Özgül YAMAN; Students individually need to gain expertise in their own fields. What do you recommend to our students, Professor?

Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU; I believe mentor system such as internship and on-site application is a good system. Working with a shoemaker, grocery, tailor was a good practice in the past. It is very important to work in a university level environment regarding the student's profession. My advice is to ask questions. Do I want to work in a place like this? Firstly, I'd observe myself to understand whether I have made the right decision or not? It's very important. Secondly, if my answer is yes, I would analyze my environment to see if there is anyone I evaluate as a master. Is there anyone I can think of as my master? Then I'd even carefully follow that person's breathing. How s/he looks, approaches, communicates, I would ask that person can you be my mentor? I would say that I want to imitate your business style. Can I come and talk to you occasionally? Can you give me 3 minutes every day? Can you evaluate my actions if I tell you what I did?

Asst. Prof. Özgül YAMAN; Dear Professor, it was a very joyous and valuable interview, thank you very much.

Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU; I enjoyed it and much appreciated too.

TÜRKİYE'YE HİNT DÜĞÜNLERİ AKINI!

INDIAN WEDDING FLOW TO TURKEY!

Peri masallarındaki bir prenses gibi beyaz atlı prensine kavuşup, tüm ihtişamıyla hafızalardan silinmeyecek bir düğün yalnızca masalarda olur sanıyorsanız yanılıyorsunuz! Hint düğünleri tüm hayalleri gerçeğe dönüştürmek için yapılıyor ve bunun için dünyanın dört bir yanında yaptıkları masalsı düğünlere yıllık 40 milyar dolar harcıyorlar. Son yıllarda Hintlerin gözdesi haline gelen Türkiye, bu büyük pastadan payına düşeni alıyor!

If you think meeting your prince on a white horse just like a princess and making an unforgettable wedding in all its glory is only a fairytale, you are wrong! Indian weddings are made to make all dreams come true and for this, they spend 40 billion dollars per year for their fairytale weddings around the world. Turkey has become the favorite destination for Indians and got its piece of the pie!

  Yiğit ÖZEL (İAHA)

Hintleri, bitmek bilmeyen uzunluktaki filmleri ve yüzlerce kişiden oluşan koreografik danslarıyla tanıyoruz. Peki, böylesine eğlence düşkünü bir milletin düğünleri nasıl oluyor dersiniz? Rengarenk ve şatafatlı kıyafetleri, en az 3 gün 3 gece süren gelenekleriyle Hintler, alışıktığımız bir düğün anlayışına sahipler.

Son yıllarda özellikle Antalya ve Bodrum'a duydukları aşırı ilgiden dolayı Türkiye'de gerçekleşen Hint düğünleri, her yıl katlanarak artmaya devam ediyor. Geçen yıl ülkemizde 10 adet Hint düğünü yapılmışken, bu sene sayı üçe katlanarak 30'a yükseldi. Hint pazarının farkında olan Türk organizasyon şirketleri, Hint organizatörlerle görüşmeler yaparak, ülkemiz ve markaları adına PR çalışmalarını yürütüyorlar.

We know Indians for their never-ending movies and choreographic dances with hundreds of people. So, how do the weddings of such a fun-loving nation look like? The Indians have an understanding of wedding we are not accustomed to with their colorful and gaudiness outfits and traditions last at least 3 days and nights.

Indian weddings that take place in Turkey continues to grow exponentially every year due to their excessive interest they show in Antalya and Bodrum in recent years. While 10 Indian weddings were held in our country last year, the number tripled to 30 this year. Being aware of the importance of Indian market, Turkish organization companies are conducting PR studies on behalf of our country and their brands by meeting with Indian organizers.

İki ünlü Hint ailesinin düğünü için 5 milyon dolar harcandı

Türkiye'de gelmiş geçmiş en büyük Hint düğünü ise temmuz ayında İstanbul'da gerçekleşti. İki ünlü Hint ailesinin düğünü için ortalama 5 milyon dolar harcandı. Destansı düğün için İstanbul'un iki ünlü sarayı ve bir de oteli tercih edildi. 3 gün, 3 gece süren düğünün ilk günü Çırağan Sarayı'nda gerçekleşti. Gelin ve damadın misafirleri tekneyle saraya yanaştılar ve onları Geleneksel Hint Davulcuları karşıladı.

İlk günün gecesi Four Seasons Hotel İstanbul Sultanahmet'in muhteşem tarihi manzarası eşliğinde gerçekleşen ziyafetle sonlandı. İkinci gün Çırağan Sarayı'nda başlayan düğün, misafirlerin tekneyle karşıya geçirilmesiyle Adile Sultan Sarayı'nda devam

5 million dollars were spent on the wedding of two famous Indian families

The biggest Indian wedding has ever made in Turkey was held in Istanbul in July. Averagely, 5 million dollars were spent on the wedding of two famous Indian families. Two famous palaces and a hotel of Istanbul were preferred for the epic wedding. The first day of the wedding, lasted for 3 days and nights, took place in Çırağan Palace. The bride and groom's guests approached the palace by boat and they were greeted by traditional Indian drummers.

The night of the first day ended with a feast in the Four Season Hotel İstanbul at Sultanahmet's magnificent historical landscape. The second day was started at Çırağa Palace and continued at Adile Sultan Palace after the guests were transported by a boat. The

etti. Gelin ve damadın isteği üzerine tüm saray 'kuş cenneti' teması için baştan sona yeniden dekor edildi. Zeminde çim kaplama kullanıldı, Hindistan'dan özel getirilen 50 farklı kuş türü, özel bir köşede sergilendi.

Bizdeki kına gecesine benzeyen Mehndi Töreni ardından gelin ve damadın akrabaları, sahnede koreografik danslarını sergilediler. Düğünün üçüncü ve asıl gününde damat, gelini almak için Çırağan Sarayı'nda beyaz atıyla uzun bir Baraat yolculuğuna çıktı. Baraat, damadın bir bineğe bindirilip, saatler süren yolculuk sonunda geline ulaştığı bir Hint geleneği. Damada yolculuk boyunca akrabaları danslarla eşlik eder ve erkek tarafı, kız tarafından kabul görmek için bir törene katılır. İstanbul'da gerçekleşen düğünde bu kabul töreninin ardından gelin ve damadın geleneksel nikahları kıyılarak havaya yüzlerce balon salındı. Hindistan'dan özel olarak çağrılan ünlü Hint şarkıcılar gece boyunca misafirleri eğlendirdi!

Her sene Türkiye'de yapılan Hint düğünleri sayısı artıyor

Son yıllarda, Türkiye'de gerçekleşen birçok Hint düğünün prodüksiyon tasarımını gerçekleştiren Marche Event Yöneticisi Murat Ali Aydın, "Hintlerle çalışmak nasıl bir süreç?" sorusuna "Hintlerle çalışmanın iyi yönleri de var, kötü yönleri de. İşleyişi hızlıca çözüp, anında tüm sürece hakim olabiliyorlar. Doğu kültürü nedeniyle pazarlık yapma eğilimleri yüksek. Sonuç fotoğraflarına odaklanıyorlar. Renkli bir kültüre sahipler, müzik ve dans hayatlarının bir parçası. Onlarla çalışmak zorlayıcı ama çok keyifli!" şeklinde cevap veriyor.

entire palace was re-decorated from beginning to the end with the theme of "bird paradise". Sodding was used on the floor and 50 different bird species were brought from India and displayed in a special corner.

After the Mehndi Ceremony, which resembled the henna night, the relatives of the bride and groom exhibited their choreographic dances on stage. The groom went on a journey of Baraat with his white horse from Çırağan Palace to take the bride on the third and main day of the wedding. Baraat is an Indian tradition, where the groom rides a cow and reaches over the bride at the end of a long journey. The groom's relatives accompany the groom with their dances and the groom's side attends a ceremony to be accepted by the bride's side. The marriage solemnized in the wedding ceremony organized in Istanbul after the reception ceremony and hundreds of balloons were released into the air. Famous Indian singers specially invited from India to entertain the guests nightlong.

"The number of Indian weddings hold in Turkey is increasing every year"

The Manager of Marche Event, Murat Ali Aydın is the person performed the production design of many Indian weddings hold in Turkey in recent years. he answered the question "How does it feel to work with Indians?" as follows; "There are both good and bad aspects of working with Indians. They can solve the process quickly and instantly have full knowledge of the entire process. They tend to negotiate due to the Eastern culture. They are focusing on the conclusion. They have a colorful culture, music and dance are a part of their lives. it is challenging and very enjoyable to work with them.

Murat Ali Aydın, Türkiye'de Hint düğünlerinin geleceği hakkında ise şunları anlatıyor

"Türkiye'de Hint düğünleri yapılmasının en büyük nedeni, turizm sektörünün destinasyon şirketleri için sağladığı kolaylıklar. 'Her şey dahil' sistemi, Hindistan'dan buraya düzenli uçuşların olması... Her geçen sene Türkiye'de yapılan Hint düğünlerinin sayısı artarak devam ediyor, bundan sonra da böyle devam edeceğini öngörüyoruz."

En düşük bütçelisi 1 milyon dolara mal olan Hint düğünleri, ülkemiz adına büyük bir ihracat getirisi. Bunun farkında olan etkinlik şirketleri, talebin artması için her yıl çeşitli çalışmalar yürütmeye devam ediyor. Hintler, Türkiye'nin en çok denizine, tarihi yapılarına ve büyüleyici atmosferine bayıldıklarını dile getirirken, her sene bu ilgi düzenli olarak artacağı benziyor. Talep bu oranda artmaya devam ederse, 5 yıl içerisinde Türkiye, Hintlerin en gözde düğün destinasyonu olabilir.

Ali Murat Aydın shared his opinions regarding the future of Indian weddings in Turkey:

"The most important reason of making Indian weddings in Turkey is the convenience provided by tourism sector for destination companies. All-inclusive system, regular flights between India and Turkey... The number of Indian weddings held in Turkey increases every year, and we can foresee that the number will continue to increase."

Indian weddings, which have a minimum budget of 1 million dollar, are great export revenues for our country. Being aware of this, event companies continue to carry out various activities every year to increase demand. While Indians voice how much they like the seas, historical structures and ravishing atmosphere of Turkey, this interest seems to increase regularly every year. If the demand rate continues to grow at this rate, Turkey may be the most popular destination for Indian weddings within 5 years.

 Dinçer BİLGENER

KARLI TEPELERDE HEYECANI BOL BİR SPOR...

THE EXCITING
SPORT OF
SNOWY HILLS...

HELISKI

Kanada, Alaska, Kafkaslar ve Himalayalar'dan sonra adrenalin tutkunlarını Kaçkar Dağları'nda da bir araya getiren helikopterle kayak sporu olan Heliski, dünyanın en heyecanlı, adrenalinini yüksek ve maceraperest doğa sporlarından biri olarak gösteriliyor.

Heliski, a combination of helicopter and skiing, brought adrenaline enthusiasts together in the Kaçkar Mountains after Canada, Alaska, the Caucasus and the Himalayas. Heliski is one of the most exciting, adrenaline-high and adventurous sports in the world.

Ülkemiz denizleriyle ve kültürel yapılarıyla tam bir turizm cenneti. Bu arada hemen her bölgesinde yükselen görkemli dağlarını, sıradağlarını ve doğal güzelliklerini de unutmamak gerekiyor. Anadolu'nun beyaza boyandığı bu kış günlerinde sizleri dağların zirvesine çıkaralım istedik. Heyecan, adrenalin ve sürat kombinasyonundan oluşan bir sporla sizi tanıştırmak, tanıyanlara da hatırlatmak niyetindeyiz. Bu sayımızın konusu Helisky... Türkçe telaffuzuyla Heliski... Yani helikopterli kayak...

Heliski sporu, kayakçıları helikopter ile tepelere bırakıp oradan kaymalarını sağlayan bir ekstrem spor türü. Dünyanın sınırlı bölgelerinde yapılabilen Heliski'nin en önemli özelliği, kayak merkezinden veya kayak pistinden uzakta, karın bol olduğu alanlarda yapılmasıdır.

Maliyeti oldukça yüksek

Maliyeti oldukça yüksek olan bu spor, özel donanımlar gerektiriyor. Dolayısıyla, spor dalları arasında pahalı spor hobilerinden biri olarak görülen bir aktivitedir. Bu ekonomik düzeyi yüksek olan sporun, kayak sporunu profesyonel standartlarda bilen insanlar tarafından yapıldığını belirtmiş olalım. Maliyeti oldukça yüksek olan bu aktivite özel donanımlar gerektirdiği için, spor dalları arasında pahalı spor hobilerinden biri olarak görülüyor. Örneğin, Rize'de Heliski yapan bir kayakçının bir haftalık maliyeti yaklaşık 10 bin dolar civarında...

Riski çok yüksek bir spor

Bu sporun en önemli özelliği, kayak merkezinden veya kayak pistinden uzakta, karın bol olduğu alanlarda

Our country is a tourism paradise with its seas and cultural assets. We must not forget the rising mountains, mountain ranges and natural beauties of almost every region of our country. We wanted to bring you to the top of the mountains during these winter days when Anatolia was painted white. We intend to introduce you to a sport consisting of a combination of excitement, adrenaline and speed. The topic of this issue is Heliski.

It's ski with helicopters...

Heliski sport is a type of extreme sport that skiers drop to the hills from a helicopter. The most important feature of Heliski, which can be done in limited areas of the world, is that it is carried out in areas where there is plenty of snow away from the ski resort or ski slope.

Cost is quite high

This sport, which has a high cost, requires special equipment. Therefore, it is considered as one of the most expensive hobbies among sports branches. Let's say that this sport with high economic level is made by people who are considered professional at skiing. This activity, which has a high cost, requires special equipment and is seen as one of the most expensive sports hobbies among sports branches. For example, the cost of a skier in Heliski in Rize is about 10 thousand dollars a week.

A very high risk sport

The most important feature of Heliski, which can be done in limited areas of the world, is that it is carried out in areas where there is plenty of snow

56

AYDIN
SAYI 27 / 2019

yapılmasıdır. Ülkemizde, Rize dağlarında popüler hale gelen Heliski, dünyanın en heyecanlı, adrenalini yüksek ve maceraperest doğa sporlarından biri olarak gösteriliyor. Bu spor türü gerçekten de büyük bir cesaret gerektiriyor. Çünkü doğayla tamamen baş başasınız. Heliski sporunu 25-45 yaş grubundan yerli ve yabancı sporcular oluşturuyor. Bu sporun en önemli kuralı kayak sporunu iyi biliyor olmak. Helikopterle bırakıldıktan sonra doğanın acımasız riskleriyle karşı karşıyasınız.

Kış aylarının ekstrem sporu

Rize İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü web sitesindeki konuya ilişkin açıklamada; "Dünyanın en heyecanlı doğa sporlarından biri olan Heliski, yakın zamana kadar sadece İsviçre Alpleri'nde, Himalayalar'da ve Kanada dağlarında yapılıyordu. 2004 yılından itibaren, Avrupalı kayak tutkunları için Kaçkar Dağları'na turlar düzenlenmeye başlandı. Ayder Yaylası'nda konaklayan kayakçılar ve snowboardcular helikopterle Kaçkar

away from the ski resort or ski slope. Heliski, which became popular in Rize mountains in our country, is considered as one of the most exciting, adrenaline high and adventurous outdoor sports in the world. This type of sport really requires great courage. Because you're completely alone in nature. Heliski sport consists of 25-45 age group domestic and foreign athletes. The most important rule of this sport is to know the ski sport very well. You are faced with the ruthless risks of nature after being dropped by the helicopter.

Extreme sport of winter months

Rize Provincial Directorate of Culture and Tourism wrote these on its website; Heliski, one of the most exciting nature sports in the world, was done only recently in the Swiss Alps, the Himalayas and the Canadian mountains. Since 2004, tours to the Kaçkar Mountains have begun for European ski lovers. Skiers and snowboarders staying in the Ayder Plateau reach

57

AYDIN
SAYI 27 / 2019

Dağları'nın sarp tepelerine ulaşıyor ve dağların eteklerine doğru serbest stilde iniş yapıyorlar. Yalnızca profesyonel kayakçılar tarafından yapılan bu spor, özel malzemeler ve tecrübe gerektiriyor. Her yıl ocak-nisan aylarında yapılan Heliski, Kaçkarlar'ın eteklerinde, Ayder, İkizdere, Ovit ve diğer yüksek rakımlı bölgelerde kayak tutkunlarını buluşturuyor.

Ayder Yaylası'nda Heliski

Doğu Karadeniz'in yemyeşil şehri Rize'de kaplıcaları ve doğası ile ünlü Ayder Yaylası, Heliski sporu ile daha da popüler bir tatil merkezi haline geldi. Kaçkarlar'ın zirvelerinde yapılan bu spor, uzmanlar tarafından organize edilip, sporcuların Ayder Yaylası'nda kaldıkları otelden helikopter ile ulaşılacak, kayakçıları zirveye bırakılmaları ve sporcuların kayak yapmaya müsait 3600 rakımlı zirvelerden 2000 rakımlara kadar kaymaları ile sonlanmaktadır. Yerli ve yabancı bir çok turistin ilgi gösterdiği bu spor, her sene daha fazla katılımcıyı Ayder Yaylası'na çekmektedir.

the steep hills of the Kaçkar Mountains by helicopter and they are landing in the free style towards the foot of the mountains. This sport, done exclusively by professional skiers, requires special materials and experience. Heliski, done in January-April every year, brings together ski lovers in the foothills of Kaçkarlar, Ayder, İkizdere and Ovit and other high altitude regions.

Heliski in the Ayder Plateau

Ayder Plateau, famous for its springs and nature in Rize, the green city of the Eastern Black Sea, has become an even more popular holiday resort with Heliski sport. This sports is organized by the experts at the summits of the Kaçkar people. Athletes stay in the hotels near Ayder Plateau from and dropped off by the heliicopter to the peak where they will be skiing from the peaks of 3600 altitude up to 2000 altitudes. This sport which attracts many local and foreign tourists attracts more participants to Ayder Plateau every year.

ÜN LÜ RESSAM NİHAT KEMANKAŞLI İLE İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ'NDE BAL TADINDA BİR SÖYLEŞİ

AN HONEY-SWEET INTERVIEW WITH THE WELL-KNOWN
PAINTER, NİHAT KEMANKAŞLI, AT ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY

Sinema Televizyon alanında Yüksek Lisansımı yaptım. Ama Resim çok önceye dayanır, çocukluk yıllarına. Öğrencilik yıllarımda başarılı bir öğrenci değildim; yeter ki resim yapayım, benden mutlusu yoktu. Meraklı biriydim. Tabi ailemin desteği çok büyüktür; anladılar ki Doktor, Mühendis vb. olamayacağım onlarda bıraktılar ipin ucunu ve hiç karışmadılar bana, bu benim için en büyük destekleriydi, resim yapıyorum, müzik yapıyorum; sonrası malum Güzel Sanatlar...

I completed my master's degree in Cinema and Television. But, painting goes long way back to my childhood. I wasn't a successful kid in my student days. As long as I could paint I was the happiest. I was a curious kid. My family has supported me a lot; they've realized that I couldn't be a doctor, engineer, etc., so they have given up as a bad job and not interfered. This was the most important support they have given me, I was drawing, playing music, the rest is history; fine arts...

Dr. Öğretim Üyesi / Asst. Prof. Özgül YAMAN Gülcan AKAY

Bize kısaca kendinizden bahseder misiniz?

1971 yılında Balıkesir'de doğmuşum. İlk Orta ve Lise öğrenimimi Balıkesir'de tamamladım. Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, Prof. Veysel GÜNAY atölyesinden mezun olduktan sonra ilk solo sergimi 2000 yılında Ankara Siyah Beyaz Sanat Galerisinde açtım. Yurt içi ve yurt dışında solo ve konsept sergilerim gerçekleşti. Beykent Üniversitesi Sinema - TV'de Yüksek Lisansımı tamamladım. İstanbul Aydın Üniversitesi'nde Öğretim Görevlisiyim ve Sanatsal çalışmalarına İstanbul'daki Atölyemde devam etmekteyim.

Sinema ve Televizyon üzerine de eğitim almışsınız; öncesinde resme nasıl merak sardınız? Güncel üretim aşamanızı bu geçmişiniz nasıl etkiliyor olabilir?

Sinema Televizyon alanında Yüksek Lisansımı yaptım. Resim çok önceye dayanır, çocukluk yıllarıma. Öğrencilik yıllarımda başarılı bir öğrenci değildim; resim yaptığım sürece benden mutlusu yoktu. Meraklı biriydim. Ailemin desteği çok büyüktür; anladılar ki doktor, mühendis vb. olamayacağım, ipin ucunu bıraktılar ve hiç karışmadılar bana, bu benim için en büyük destekti; resim yapmak, müzik yapmak; sonrası malum Güzel Sanatlar... İyi bir sinema izleyicisiyim, ayrıca Plastik Sanatlar ile Görsel Sanatlar birbirinden ayrılmayan iki önemli disiplindir. Unutulmamalıdır ki yüzyılın sanatı sinemadır. En kolay ve etkili anlatım yoludur. Görebilen göz için; her sahne ve her bir kare, plastik sanatlar ile uğraşan biri için bulunmaz bir kompozisyon ve beslenme kaynağıdır. Bu bağlamda sinemayı bilmek ve okuyabilmek üretimimde önemli bir etkidir diyebilirim.

Üzerinde çalıştığınız orta metrajlı bir film olduğunu biliyoruz, bize bundan bahseder misiniz?

Yakın bir tarihte çekmeyi düşündüğüm orta metraj bir film var. Aslında kısa film olarak senaryosunu yazdım ancak deneme çekimlerinde filmin uzaması gerektiğini düşündüm. Atmosfer filmi diyebiliriz. Tek bir mekânda sadece apartman içinde geçiyor. Çocukluğunu yaşayamamış temizlikçi bir kadının, apartman sakinlerinin çocuklarıyla olan ilişkisini; yaşanmamışlığın psikolojik ve sosyolojik etkilerini anlatan bir film olacak. Ancak şunu anladım ki film çekmek resim yapmak kadar kolay değil; ekip ve zaman işi. Ayrıca, biri 'yol filmi' olmak üzere iki uzun metraj filmimin senaryo çalışmalarına da devam etmekteyim.

Could you tell us briefly about yourself?

I was born in Balıkesir in 1971. I completed my primary and high school education in Balıkesir. I held my first solo exhibition at Ankara Siyah Beyaz Art Gallery in 2000 after graduating from Hacettepe University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting, the workshop of Prof. Dr. Veysel GÜNAY. My solo and concept exhibitions were held in Turkey and abroad. I completed my master's degree at Beykent University, Cinema - TV in 2009. I am a lecturer at Istanbul Aydın University and continuing my artistic works in my studio in Istanbul.

You have also studied on Cinema and Television; how did you start painting? How does your past affect your current production phase?

Yes, I completed my master's degree in Cinema and Television. But, painting goes long way back to my childhood. I wasn't a successful kid in my student days. As long as I could paint I was the happiest. I was a curious kid. My family has supported me a lot; they've realized that I couldn't be a doctor, engineer, etc., so they have given up as a bad job and not interfered. This was the most important support they have given me, I was drawing, playing music, the rest is history; fine arts... When it comes to cinema, I have always been a good picturegoer. Also, plastic arts and visual arts are two important disciplines which cannot be distinguished. I think it is inevitable for someone who has been educated in fine arts and painting; have knowledge of composition and color not to be interested in cinema. I can confidently say that cinema is the art of the century. It is the easiest way of expression. Each scene and every square is a source of composition and inspiration for a seeing eye interested in plastic arts. To know and read cinema is an important factor in my production in this context.

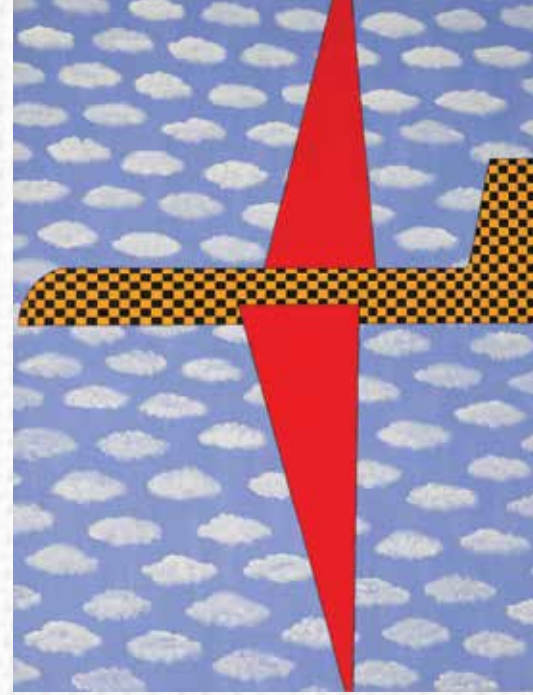

Aslında en çok göze çarpan, totalde işinizin yaydığı naif ve çocuksu enerji; tarzınızı siz neye yoruyorsunuz?

Bugüne kadar yaptığım resimlerde, yaşamın ve yaşamsal birikimlerin izlerinin gözlemlenmesini istedim. Nesne ve varlıkların yaşamımızdaki yerinin önemi üzerine yoğunlaştım. Figür ve nesnelere kalabalıktan uzak ve mümkün olduğu kadar net ve yalın olmalıydı. Yaşam alanım içinde kaybolup gitmeyen, yaşama dair her oluşum, soyut değil; soyutlama ile kendini gösterdi. İfade ettiğim her şey, yalıtılmış bir biçimde yer aldı tuval yüzeyinde. "Teknik" hiç önemsemediğim bir olgu oldu her defasında; "güçlü teknik" den uzak, "zayıf teknik" boyamalarımın nedeni ise, içimdeki resim yapma enerjisine hakim olamadığım çocuğun, dışavurumudur sadece...

We know that there is a medium length film you are working on; can you tell us about it?

Yes, there is a medium-length film I'm thinking of shooting soon. In fact, I wrote the script as a short film, but I thought that the film should be longer in the trial shootings. We can call it an atmospheric film. The movie takes place in a single environment, just inside an apartment. It will be a film about the relationship of a cleaning woman, who has not been able to enjoy her childhood, with the children of the apartment inhabitants, the psychological and sociological effects of not being able to live your life. But, I realized that filming isn't as easy as painting; it is a time and team work. Also, I am continuing to write the scripts of two full-length films, one of which is a "road movie".

In fact, the most striking thing is the naive and childish energy your works spread. To what do you attribute your works?

I've wanted people to see the traces of life and experiences in the paintings I have done so far. I have focused on the importance of objects and beings in our lives. Figures and objects should be as explicit and simple as possible and far away from the crowd. Every form of life that has not disappeared in my habitat has manifested itself not by abstract but by abstraction. Everything I've expressed has existed on the canvas surface by being isolated. "Technique" is a concept I have never cared about; the reason behind my weak technical paintings which are far away from having a strong technique is the reflection of my inner child who cannot control the energy of painting.

Reducing the size to the surface of canvas, expressing the concepts and figures affectively as they exist give some clues about the technique and content. What do you say about your memorable perspective understanding we see throughout your paintings?

First of all, I need to say that I love stasis in paintings. If you pay attention you can see objects and figures standing still in my paintings; they look like frozen. They are a part of life, but also they are far away from life, trying to be involved in life by themselves. My compositions must be clear and simple as a photo frame; thusly, the viewer can include himself/herself in another perspective that s/he is not used to. I have an approach that completely disrupts perspective within the composition to sustain this perspective. I draw an object from the top and from the front in the same composition to attribute a meaning to the object and

İşleriniz yüzeysel boyut, teknik ve içerik hakkında birtakım ipuçları veriyor. Resimlerinizin genelinde gördüğümüz ezber bozan bu perspektif anlayışınız hakkında neler söylersiniz?

Öncelikle şunu söylemeliyim ki resimde durağanlığı seviyorum. Dikkat edilirse resimlerimde nesnelere ve figürler hareketsiz dururlar; donmuş gibidirler. Yaşamın içindedirler ama aynı zamanda yaşamdan uzak tek başlarına yaşama dâhil olmaya çalışmaktadırlar. Oluşturduğum kompozisyonlar, bir fotoğraf karesi gibi duru ve yalın olmalı ki; izleyicide resmin karşısında, alışık olmadığı başka bir bakış açısına kendini dâhil etsin. Bu bakış açısını sağlamak için, kompozisyon içinde perspektifi tamamen bozan bir yaklaşım içine giriyorum. Aynı kompozisyonda nesneyi hem üstten hem de önden görerek aslında nesneye de anlam yüklüyor ve yaşama dâhil etmek

istiyorum. Tıpkı izleyiciyi alışık olmadığı bakış açısına dâhil etmek istediğim gibi. Dolayısıyla gözün alışık olduğu perspektifi bozarak, kompozisyona, dolaylı yoldan anlam kazandırmaya çalışıyorum.

Sanatçı kimliğinizle beraber, Eğitimci kimliğiniz de var. Bu iki kimliğinizin birbirinden beslendiği, ortak bir paydada buluştuğu veya ayrıldığı noktalar oluyor mu?

Yaklaşık 15 yıldır Öğretim Görevlisi olarak, Yaratıcı Fikir Geliştirme, Amblem ve Logo Uygulamaları, Temel Sanat Eğitimi, Desen vb. dersler veriyorum. Benim ders vermemdeki en büyük neden, bilgi paylaşımına inanmamdır. Bilgi, bende, yaptığım işlerde kalmamalı; paylaşılmalı, belki de öğretme güdüsü, bilemiyorum. Gençlerin bizlerden öğreneceği çok şey var, ben de onlardan çok şey öğreniyorum. Hem aktif sanatın içinde, hem de eğitim öğretimin içinde olmak, her ikisini yapabilmek oldukça zor. Açıkçası bunu başarmaya çalışıyorum.

Dünya sanatı, nereye doğru tırmanıyor ve gelecekte sanatçıların yeri neresi olacaktır?
Dünya sanatı, böyle Janjanlı, kımıl kımıl, neonlu meonlu, bir yerlere gitti ve gitmeye devam ediyor. Teknoloji çağında, hareketli, ışıltılı yapılan sözde bu "eserler" dikkat çekiyor, alınıyor ve satılıyor. Beğeni bu yönde olduğu için yeni nesil genç sanatçılar duygudan yoksun, teknolojik icatlar peşine düşmüş durumdadır. Dünyada çağdaş sanat anlayışı bu durumda. Elbet bunlar çok hızlı ilerleyen teknoloji çağının doğal geliştirdiği süreçler. 90'lı yıllarda öğrenciliğimde Prof. Veysel Günay hocamız, atölye derslerimizin birinde, haklı olarak şöyle demişti: Günümüzde yapılan Kavramsal Sanat, Enstalasyon vb. Marcel

to include it into life. Just like I want to include the viewers in the unfamiliar perspective. Therefore, I try to give a meaning to the composition indirectly by distorting the perspective of the eye.

You are an academician at the University besides being a painter. Are there any points where these two identities feed on each other, meet on a common ground or are separated?

I've been an instructor for about 15 years and am giving lectures on topics like developing creative ideas, emblem and logo applications, basic art education and pattern. The biggest reason I teach is that I believe in sharing information. The information should not remain in me and in my work; It must be shared. This is perhaps the motivation to teach, I don't know. Young people have a lot to learn from me, and I learn a lot from them. It is very difficult to be both in active art and in education, to perform both. Honestly, I am trying to achieve this.

Duchamp ile başlayıp, Joseph Beuys ile bitmiştir ve gerisi hikâyedir ve görüldü ki günümüzde Kavram ve Enstalasyon, yerini şatafatlı bir contemporary art'a bıraktı.

Öğrencilerinize, hayat ve sanata dair önerileriniz var mı?

Öğrencilerimden önce onların ailelerine birkaç önerim olacak. Her çocuk oyun oynamaktan, resim yapmaktan, müzikten vb. sanatsal faaliyetlerden hoşlanır. Onların bu özelliklerini kaybettiren aslında anne ve babaların ta kendileridir. Çocuklarınızı rahat bırakın, evinizin duvarlarını çizsinler, boyasınlar, döksünler. Hayır dediğiniz her sanatsal yaklaşım için çocuğunuzun yetenek ve yaratıcılığına gem vuruyorsunuz. Kendini yeteneksiz hisseden öğrencilerime ilk dersimde şunu söylerim "Hepiniz yetenekli ve yaratıcı özelliğe sahipsiniz bilesiniz. Şimdi tek yapmanız gereken çocukluğunuza geri dönüp aynı heyecanla çizmek ve boyamak ve göreceksiniz ki dönemin sonunda muhteşem işler yapacaksınız."

Where is the world art heading to and what will be the place of artists in the future?

The world has been heading to somewhere flashy and sparkling. Since we live in a technological era, every so-called flashy art attracts attention, is bought and sold. The new generation artists are chasing technological fictions with lack of emotion because the new trend heads that way. This is not only true for our country, but also for contemporary art all over the world. Of course, these are the natural processes that develop as a result of the rapidly advancing technology age. I remember that Prof. Veysel Günay was our instructor during 90s when I was a student and said that the conceptual art, installation, etc. of today started with Marcel Duchamp and finished with Joseph Beuys, the rest is history. And it is seen that Concept and Installation gave its place to the flashy contemporary art.

What do you suggest to your students about life and art?

I have a few suggestions for the families before my students. Every kid enjoys playing games, doing art, playing music, etc. Parents cause them to lose these features. Leave your kids alone, let them draw, paint on the walls. You are crippling your child's talent and creativity every time you say no to an artistic approach. What I tell my students, who feel incompetent, in my first lesson is "You should know that you all have talent and creativity. Now, all you have to do is going back to your childhood and drawing and painting with the same excitement. And you'll see how amazing things you can achieve at the

YAŞLANMAK
ONA ÇOK YAKIŞIYOR

BLUCİN 146 YAŞINDA!

AGING SUITS IT VERY WELL BLUEJEAN IS 146 YEARS OLD!

JAMES
DEAN
NATALIE
WOOD
SAL
MINEO

in Warner Bros.

"REBEL
WITHOUT
A CAUSE"

CINEMASCOPE
WARNERCOLOR

Önce yalnızca sıradan bir kumaştan dokunan branda ve çadır beziydi. Sonra işçilerin, madencilerin ve maceraperestlerin sağlamlığına vurulduğu tulum ve pantolonlara dönüştü. Daha sonra ise "asi" gençlerin "hip" giysisine. Ve 1988'e gelindiğinde, Vogue dergisinin kapağına taşıdığı blucin artık bir moda ikonuydu. *First, it was a canvas and a tent cloth that only weaved from an ordinary fabric. Then it turned into overalls and trousers in which the workers, miners and adventurers were struck by its durability. Then, it became the "hip" piece of edgy teenagers. And by 1988, the blue jean that Vogue had carried to its cover was a fashion icon.*

Yıl 1955. James Dean'i kültüştiren "Rebel Without A Cause (Asi Gençlik)" filmi sinemaları, blucin çılgınlığı ise gençleri kasıp kavuruyor. Sadece Amerika'da değil, Batı blokunun doğu sınırı Türkiye'de de herkes bu pantolonu giyme hevesinde. NATO ve Amerikan üslerinde görevli personelin alışveriş yaptığı mağazalardan kendine bir blucin ayarlayanın, hele bir de paçalarını dışa kıvrıp, ağızdan sarkan sigarayla James Dean ve Marlon Brando pozlarına girenin keyfine diyecek yok. Başlangıçta madencilerin ve kovboyların tekelinde olan ve "Vahşi Batı" ile özdeşleşen blucin, 1950'lere gelindiğinde Amerikan filmlerinin de etkisiyle deri ceket ve tişörtle birlikte "asi gençlik" in sembolü haline geldi. Anne ve babaları aldı bir telaş. Çünkü tıpkı Amerika'da olduğu gibi Türkiye'de de blucin giyene iyi gözle bakılmıyordu. Katmandu yoluna düşen ve Sultanahmet'te mola veren; neredeyse tamamı, Levi's pantolonları üniforma haline getirmiş hippî'lerin, yani "bitli"lerin kıyafetiydi bu ne de olsa...

Yoktan Var Edilen Moda

Levi Strauss, 1853'te henüz 24 yaşındayken kardeşlerine ait toptancı dükkanının bir şubesini açmak için San Fransisco'ya geldi. Altına hücum dönemi sürüyor, toptancılık çok iyi kazanç getiriyordu. Altın bulma ümidiyle taşı toprağı deyim yerindeyse tırnaklarıyla kazan adamların binbir türlü ihtiyacı oluyordu. Bu sırada Nevada Çölü'nün demiryolu durağı Reno'da terziilik yapan Jacob Davis, Levi Strauss'un dükkanından aldığı pamuklu Cevona kumaşından (denim) arabalara tente, işçi ve madencilere gömlek ve pantolon dikerek geçinmeye çalışıyordu. Bir gün battal boy madenci kocasının kıyafetlerine yama yapmaktan bıkmış bir kadın, dükkanına geldi ve kolay yırtılıp sökülmecek bir pantolon sipariş etti. Hatta parayı da peşin ödedi. Davis, pantolon sağlam olsun diye kimsenin aklına gelmeyecek bir işe kalkışıp atların örtüldüğü battaniyelere deri kordon kaynatmaya yarayan bakır perçinleri, pantolonun yırtılmaya en müsait olan cep, ağ ve bel bölgesine bastı. Hem yumuşak hem de sağlam bu pantolonun methini duyan Davis'e koştı ve terzi ilk 18 ayda tam 200 adet sipariş aldı. Elbette başka terziler de boş durmadı ve hemen taklide kalkıştı. Telaşa kapılan Davis, Levi Strauss'un kapısını çaldı ve 68 dolarlık patent masrafını ödemesi koşuluyla ortaklık teklif etti. Böylece iki ortak, 20 Mayıs 1873'te "waist overall" denilen işçi tulumunun patentini aldı. Hemen San Fransisco'da bir fabrika açtılar. Perçinli pantolonların üretim kodu, bugün Levi's 501 olarak tarihe geçen "501" di. "Blue jeans" in Türkçeleştirilmiş hali "blucin", 1973'te Türk Dil Kurumu sözlüğüne girse de, bizim için artık "kot" tu o. "

Year 1955. The film "Rebel Without A Cause", which culted James Dean is taking the theatres by storm; so does the blue jean. Not only in USA, Everyone in the eastern edge of the Western bloc Turkey are eager to wear these pants. People who shop from the same stores as the people who work at NATO and American bases are looking incredibly cool; posing like James Dean with cigarette in their mouths with their fresh looking blue jeans. Blue jeans was the most worn item by miners and cowboys. However, in the midst of the 1950s, Jeans became a symbol of rebellious young people, with leather jackets and t-shirts. Parents were worried. Because no one thought good of the blue jean wearers, neither in USA nor in Turkey. After all, it was the garment of dirty hippis who were on the path to Kathmandu with their Levi's pants as their uniforms and decided to take a road break at Sultanahmet.

Fashion made from nothing

Levi Strauss arrived in San Francisco in 1853 to open a branch of his sibling's wholesaler's shop when he was only 24 years old. The gold rush lasts, the wholesaler brings a very good profit. In the hope of finding gold, the people were digging with everything they have, and they had many necessities as well. Meanwhile, Jacob Davis, a tailor in Reno, a railroad station in the Nevada Desert, was trying to make a living by putting awning on cars, and sewing shirts and pants for the miners with the Cevona (denim) he bought from Levi Strauss's shop. One day, a wife who was sick of sewing the clothes of his miner husband who wear large size came to the shop and ordered a pair of trousers that wouldn't be ripped apart so easily. She even paid in advance. Davis tried to do something no one else had tried before, just to make a stronger pair of pants. He took the copper rivets that were used to bind leather cord to cover blankets and pressed it onto the pocket, net and waist area which were the most suitable areas for tearing of the pants. Everyone who heard the fame of this soft and durable pant paid a visit to Davis and the tailor received 200 orders in the first 18 months. Of course, other tailors didn't stand idle and immediately did the same. Davis, who were very worried, knocked the door of Levi Strauss and offered a partnership on condition that he paid the \$68 patent. Thus, the two partners On May 20, 1873, the partners patented the labor suit called "waist overall". They immediately opened a factory in San Francisco. The production code of riveted pants was "501", today known as Levi's 501. "Although 'blucin', the coined term for blue jeans made its way to Turkish Language Association's Dictionary in 1973, it was and always will be 'kot' for us."

Zaman güçlü akan bir nehir... Akıp giderken biriktirdiğin hikayelerini kaybedersin. Kaybettikçe yeni hikayeler gelir bulur meşgul eder seni. Yaşamın içinde bazen bir kriz bitmeden başka bir krizi yönetme içinde kalırsın. Bir de bakarsın ki ömrün ortasındasın. Bir aynaya bakarsın bir de senden giden gençliğe. Dönüp dersin ki; "Gidende sensin, kalanda. Öyleyse uzun ve ince yollarda göster yaşam becerini..."

Time is a strong flowing river...You lose your stories while it keeps flowing. As you lose your stories, new stories get hold of you, occupy you. Sometimes, you have to resolve another crisis before overcoming the existing one. And, you are in the middle of life. You look at the mirror and your youth passed over. You turn your head and say: "You are the one which left and stayed. Then, show your life skills on the long and thin roads..."

ESKİŞEHİR...

Açık Hava Müzesi

OPEN-AIR MUSEUM, ESKİŞEHİR...

Öğr.Gör. / Instructor
Hatice KÖSE BAYLAN

Uzayıp giden açık yollar kendini sevdiriyor. Yol, uzun zamandır gezmeyi hayal ettiğim şehir Eskişehir'e gidiyor.

Eski ve yeninin harmonisinden doğan dinamik ve modern bir şehir. Türkiye'nin en planlı şehri Eskişehir. İki nehirden beslenen... Yunus'a yurt olan sevgi şehri.

**Ehli diller arasında aradım kıldım talep,
Her hüner makbul imiş illa edep illa edep,
Gezdim Halep'i Şam'ı eyledim ilmi talep,
İlim gerideymiş illa edep illa edep...**

Kent Park'a ulaşıyorum. Kent Park, yapayda olsa, gayet güzel. Yeşillikler içinde havuzun bulunduğu mevkide cafelerde var. Burada Türk Kahvesi'yle sohbetin en alası olur. Yürüyüş yapmak isteyenler için alanlar da gayet uygun. İnsanların su sefasını yaşadığı, rahatladığı bir bölge burası.

Tarihi Türk evleri ve lüle taşıyla ünlü Odun Pazarı'ndayım. Bahçeli evleri, birbirine bakan cepheleriyle evler ve konaklarıyla restore edilmiş, virane halinden kurtulmuş.

Atlıhan El Sanatları Çarşısı'na doğru ilerliyorum. Atlıhanlı Odunpazarı Belediyesi tarafından özellikle lüle taşı ustaları için rekonstrüksiyon edilmiş ve hayata kazandırılmış. Atlıhanın içersinde dükkanlar geziyorum. Lüle taşından küpeler, tesbihler ve

The open roads that go on endear themselves to me. The road goes to the city, Eskişehir, I have dreamed of visiting for a long time.

A dynamic and modern city born from the harmony of old and new. The most planned city of Turkey; Eskişehir. The city of love fed by two rivers...has become the home of Yunus.

Ehli diller arasında aradım kıldım talep,/I have searched, demanded among the domestic languages, Her hüner makbul imiş illa edep illa edep,/Every ability is acceptable, manners in any case, Gezdim Halep'i Şam'ı eyledim ilmi talep,/I traveled Aleppo, Damascus; I demanded knowledge, İlim gerideymiş illa edep illa edep.../Knowledge falls behind, manners in any case...

I arrived in Kent Park. Even though its artificial, Kent Park is beautiful. There are cafes in the area with greenery where the pool was located. It would be the best place to chat and have a Turkish coffee. The environment is very favorable for those who want to go for a walk. This is a region where people enjoy water and chill out.

I am at the Wood Bazaar celebrated for its famous historical Turkish houses and meerschaum. Houses and mansions with gardens and facades facing each other, were restored and the region got rid of its wreck appearance. I made towards Atlıhan Handicrafts Bazaar. Atlıhanlı Wood Bazaar was reconstructed and brought to

baykuşlu kolyeler ilgimi çekiyor. 40 yıllık bir lüle taşı ustasından bilgi alıyorum. Lüle taşı Eskişehir için en büyük simgelerden birtanesi. Atlıhan açıldıktan sonra lüle taşı tekrar gündeme geliyor ve ayrıca insanlar istihdam edilmeye başlıyor. 195 metre derinlikten çıkartılmış. Süngerimsi bir yapıya sahip bir maden. Usta diyor ki "Yapılan sanatın, bir tecrübe birde ilham kısmı var. Taş avucumun içinde bir can. Ne için uygunsa, ondan gelen enerjiyle şekil alıyor" İşin emek kısmı sanat ustalarına düşüyor ve fotoğraflamakta bana.

Çağdaş Cam Sanatları Müzesi'ne geçiyorum, Odun Pazarı evleri bölgesinde kurulmuş. Bu bölgede müzeler birbirine çok yakın. Gezip göreceğiniz ilginç müzelerden biride cam müzesi. Türkiye'nin ilk cam müzesi olarak geçtiği söyleniyor.

Atlıhan içinden geçip Kurşunlu Camii ve Külliyesi'ne çıkıyorum sonra tekrar Atlıhana dönüp zaman geçireceğim. Külliye'nin 16. Yüzyılın ilk yarısında inşaa edildiği biliniyor. Külliye'ler birden çok yapı topluluğunu içinde barındırıyor. İmalathanesi, camisi, süpryan mektebi ve en üstteki Mevlevi Haneye bugünkü tekke ve zayıfıyeler kanunu gereği açık olması mümkün değil fakat neyzenler zaman zaman ney üflüyor, semazenler semah ediyorlar. Dolayısıyla bu kültür bir şekilde devam ettirilmeye çalışılıyor. Buradan interaktif olarak yapabileceğimiz cam üfleme alanı var.

Odun Pazarı evlerini görüp fotoğraflıyorum. Alışveriş yapıp öğlen yemeği için Odun Pazarı'nda zaman geçiriyorum. Eskişehir'in meşhur çıtır çıtır fazla yağlı olmayan Çibörek'ten enerji topluyorum.

Çarşıda, market önünde meşhur suyla karşılaşıyorum. PH değeri ve diğer değerler bakıldığında en kaliteli ilk 3 sudan bitanesi o yüzden meşhur su olarak satıyorlar.

life by the municipality especially for the craftsmen of meerschaum. I looked around the shops within Atlıhan. The meerschaum earrings, rosaries and necklaces shaped like owl attracted my attention. I got information from a master who has been working on meerschaum for 40 years. Meerschaum is one of the most important symbols of Eskişehir. Meerschaum became a current issue after Atlıhan was established and people were started to be employed. It is removed from a depth of 195 meter and has a sponge-like structure. A craftsman said "This art has two sides; experience and inspiration. The stone is a life in my palm. It is shaped by the energy that comes from it in line with its structure." The craftsmen do the artistic side and I undertake the photo part.

I went to the Contemporary Glass Arts Museum located in the region of the houses of the Wood Bazaar. Museums are very close to each other in this region. One of the interesting museums you can visit is the glass museum. It is accepted as the first glass museum of Turkey.

I moved through the Atlıhan and arrived in Kurşunlu Mosque and Social Complex, then I will go back to the Atlıhan and spend some time. It is known that the complex was built in the first half of the 16th century. Complexes involve more than one building group. It contains a Mevlevi lodge, where flute players play their flutes from time to time and whirling dervishes worship, also there is a factory, mosque and school. Therefore, this culture is continued in some way. There is an interactive glass blowing area where we can try making glasses.

I took some photos when I see the houses of the Wood Bazaar. I shopped and went to the Wood Bazaar for lunch. I ate Eskişehir's famous, crimped, low-fat Çibörek and felt energized.

I came by the famous water in front of the market within the bazaar. It is sold as the famous water because it is one of the 3 best quality waters when its PH value and other values are considered.

Tepebaşı'ndan, şehrin içinden geçiyorum. AVM önünde eskiden kiremit tuğla fabrikasının "bacası" yıkılmamış tarih bugünle birlikte yaşıyor. Bu şehirde yenilikler gelirken eskilerin varlığında korunmuş.

Eskişehir içinden nehir geçen şehirlerden. Eskişehir nehir otobüsleri ve gondol sefasıyla adeta Venedik havasında.

Şehrin içinde yer alan üniversitelerden dolayı, sokaklarda gençlerin varlığı şehri daha bir hareketlendiriyor. Sokaklardan geçip Haller Gençlik Merkezi'ne giriyorum. İki katlı olan mekan içinde; hediyelik eşya dükkanları, büfeler, kafeler ve barlar yer alıyor. Avrupalı havasıyla içinde tutuyor insanı. Eğlence mekanlarının olduğu yer gece gayet keyifli ve hareketli geçiyor.

Güneş batarken, Şelale Park'a çıkıp, karanlık kuşağı şeklinde Eskişehir'i ana hatlarıyla görme imkanım oluyor.

Otele gidiş yolunda, araçtan saat bir yönüne baktığımda Sazova da Masal Şatosu görünüyor. Rusya'daki sarayların kulelerine benzetilmiş. En fazla ilgi çeken yapılar olan Masal Şatosu ve yapay gölet yanında bulunan Korsan gemisi.

Eskişehir'de ikinci günün sabahındayım. Saat 10 olmadan uzun kuyrukta sıraya giriyorum. Bal mumu heykelleri müzesini göreceğim. Buradaki müzede bir çok siyasi düşünür, yazar ve sanatçı var. %90 oranında fotoğraf çekimine izin veriyorlar. Bir kısım var orada çekim yaptırmıyorlar müzenin kendi fotoğrafçısı var. İsterseniz onlar çekim yapıyor buradan elde edilen gelir ise yetim, kimsesiz ve engelli kız çocukları için harcanıyor. Fotoğraf çektiğinizde muhakkak bir hayra vesile oluyorsunuz. Küçük bir müze ve fotoğraf çeke çeke mecburen ilerliyoruz. Yarım saatte çıkıyorum. Buradaki heykellerin benzerlik durumunu sorguluyor

I moved through the city in Tepebaşı. The history of the old tile brick factory in front of the shopping mall lives today without losing its 'smokestack'. The existence of the old ones is preserved while the innovations keep coming in this city.

Eskişehir is one of the cities with a river passing through the city. Eskişehir looks like Venice with its river buses and gondolas.

Since it is a city with universities, the presence of young people on the streets makes the city more active. I pass through the streets and enter the Haller Youth Center. The presence of young people on the streets makes the city more active due to the universities in the city. There are souvenir shops, kiosks, cafes and pubs in the two layered place. It keeps you in with its European vibes. The location of the places of entertainment is very enjoyable at night.

I had the chance to climb to the Şelale Park and see the outline of Eskişehir in the form of a dark zone while the sun goes down.

The fairy tale castle in Sazova can be seen on the way to hotel when you look at the 1 o'clock direction. It resembles the towers of the palaces in Russia. The most interesting structures are the fairy-tale castle and the pirate ship that is located next to the artificial pond.

It is the morning of my second day in Eskişehir. I came into long line before 10 o'clock to see the museum of beeswax sculptures. There are many political thinkers, writers and artists in the museum. It is allowed to take photographs of 90% of the statues. There is a part of the museum that is not allowed to take photographs, instead you can benefit from the museum's photographer, and this income is spent for orphan girls and the girls with disabilities. You definitely contribute to goodness when you have your photo taken. It is a small museum; we

insan! Kıyaslama yapıyor. Taksimde kurulan bal mumu heykel müzesi harikaydı hatta müthiş ötesiydi.

Devrim arabası görme heyecanıyla Tülomsaş Müzesi'ndeyim. Türkiye'nin ilk otomobili, Devrim 1961 yılında Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'in talimatlarıyla 4,5 ayda üretilmiş. Devrim, Türkiye'de yapılan ilk otomobil. Gurur verici.

Sazova Bilim, Sanat ve Kültür Parkı son durağım. Eskişehir'de gezilecek yerler arasında olan, büyük küçük herkesin keyifle dolu dolu zaman geçireceği bir yer. Şehrin en önemli hatta ülkemizin en özgün parkları arasında gösteriliyor. Göleti, Masal Şatosu, korsan gemisi, bilim merkezi, uzay evi, oyun grupları ve gezi alanları ile çok çeşitli yapı ve etkinlik alanları var. Hem gezginler hem Eskişehir'de yaşayanlar için harika bir yaşam alanı. Parkın içinde hayvanat bahçesinde penguen, lemur, mirket gibi ilgi çekici hayvan türleri de bulunuyor. Ayrıca büyük bir akvaryumuda var. Farklı türdeki balıkları burada görmemiz mümkün. Parkı tam olarak gezmek bir gününüzü alabilir. Hatta bir gün bile yetmez, tekrar gelmek için planlar yaparsınız.

Eskişehir'in hissettirdiği yaşayabileceğim şehirler arasında olabileceği duygusuydu. Güneşine, gençlerin şehirde yaydığı harekete, eski ve yeninin harmonisine ve şehrin özgürlüğüne bayıldım. İnsan özgürlüğü için yaşıyor, sevgi için yaşıyor ve hayalleri için tutkuyla odaklanarak yaşamın hakkını vermek için yaşıyor. İnsanın yaşamak istediklerini yaşaması, en güzeli, en kıymetlisi hayatta.

İçinde güneşi olan insanlardan olmalısınız ki bu sayfalaradasınız. Bu yazıyı okuduktan sonra Eskişehir gezinizi çok daha güzel planlayacaksınız. Güneşiniz yeni yerler, kültürler, kitaplar gördükçe ve sevgi yolunda oldukça büyüyecek dilerim. İçindeki güneşi büyütecek hikayeyi bekletme yollarda.

compulsorily proceeded by taking pictures. I'm out in half an hour. The similarity of the statues makes you question them..! When you compare, it is certain that the beeswax museum in Taksim is great, even legendary.

I went to the Tülomsaş Museum with the expectation of seeing the Devrim car. The first car of Turkey, Devrim, was produced in 1961 with the instructors of the President Cemal Gürses within 4,5 months. Devrim is the first car of Turkey. It does us proud.

Sazova Science, Art and Culture Park was my final destination. Everyone can spend their time full of joy in this place where is one of the places to visit in Eskişehir. It might be the most important place of the city, and even the most unique park of the country. There is a wide range of constructions and activity areas including a lake, fairy tale castle, pirate ship, science center, space house, playgroups and places to travel. It is a great living space for both travelers and the local people living in Eskişehir. There are also interesting animal species such as penguin, lemur, meerkat in the zoo located within the park. The zoo also has a large aquarium. You can see different kinds of fish there. It may take you're a full day to travel in this park. Even a day might not be enough, and make you plan to come again.

What I felt was that Eskişehir is among the cities I could live in it. I loved the sun, the energy of young people, the harmony of the old and new, and the freedom of the city. People live for freedom, love and trying to make the best of life by focusing with passion on their dreams. Living what you desire to live is the most precious thing in this life.

You must be one of the people carrying the sun in her/his chest since you are on these pages. You will plan your trip to Eskişehir much better after reading this article. I wish your sun to grow bigger by exploring new places, cultures, books on the path of love. Do not keep the story, that will grow your sun bigger, waiting on the roads.

ERDAL ERZİNCAN

GEZİCİ BAĞLAMA ATÖLYESİ YOLLARDA

Dilek Onabaş Bakır (İAHA)

ERDAL ERZİNCAN TRAVELING BAGLAMA WORKSHOP IS ON THE ROAD

Bir insan düşünün; dünyaca üncü bağlama virtüözü, yaptığı derleme çalışmalarıyla Anadolu'daki aşıklık geleneğini günümüze taşıyan bir usta, halk müziğinin duayen ismi, her daim üreten, gelişen ve geliştiren bir sanatçı, Erdal Erzincan... 2018 Eylül ayında gördüğü düşü gerçeğe çevirdi ve "Erdal Erzincan Gezici Bağlama Atölyesi"ni kurdu. Erzurum, Erzincan ve Tunceli'de yapılan öğrenci seçme çalışmalarının ardından derslere başladı.

Imagine a human being; a worldwide known baglama virtuoso, a master who has brought the tradition of Anatolian devotion to the present with his collected works, a doyen of folk music, a performer who always produces, develops and is evolving consistently, Erdal Erzincan... He made his dream, he had in September 2018, a reality and established "Erdal Erzincan Traveling Baglama Workshop". He started the lessons following the student selection works carried on in Erzurum, Erzincan and Tunceli.

Erdal Erzincan Gezici Bağlama Atölyesi'nin ilk dersi 15 Eylül'de Tunceli'nin Pülümür ilçesine bağlı Dağyolu Köyü'nde gerçekleştirildi. İlk atölye çalışması köyde bulunan eski okul binasında yapıldı. Erdal Erzincan önce öğrencilere ardından velilere atölye çalışması hakkında bilgi vererek başladı derslere. Ardından Erdal Erzincan tarafından öğrencilere hediye edilen Bağlama Metodu kitabıyla atölyenin ilk dersi başlamış oldu.

İstanbul Maltepe'de bulunan Erdal Erzincan Müzik Merkezine konuk olup sohbet etme fırsatım oldu Erdal Hoca ile ve sordum kendisine.

Gezici Bağlama Atölyesi fikri nasıl oluştu?

"Yıllar önce Yunanistan'da bir Work Shop'a katıldım, orada başladı bu hayal. Dünyanın değişik ülkelerinden öğrenciler ve eğitimler geliyor ve orda birkaç hafta süren bir eğitim süreci gerçekleştiriliyordu. Dedim ki neden bizim ülkemizde

The first lesson of Erdal Erzincan Traveling Baglama Workshop was performed on September 15, in Dağyolu Village of Pülümür District of Tunceli. The first workshop was held in an old school building in the village. Erdal Erzincan started his lessons by giving information about the workshop to the students and then to their parents. The first lesson of the workshop was subsequently started with the book of Baglama Method, given to the students as a gift by Erdal Erzincan.

I had the opportunity to chat with him at Erdal Erzincan Music Center in Maltepe, Istanbul, and asked questions to him.

How did this Traveling Baglama Workshop occur to you?

"I attended to a workshop in Greece years ago, and this dream occurred to me there. Students and educators from all over the world were gathering. An education process lasting several weeks was performed. I asked

de yapılmasın ama tabii orası ücretliydi. Parasını ödeyen öğrenciler eğitimden faydalanabiliyordu. Bizim topraklarımızda Doğu ile Batı arasında eğitimde fırsat eşitsizliği var, ne Doğudaki öğrencilerin böyle bir eğitim için Batıya gelebilecek ekonomik gücü var ne de Batıdaki öğretmenlerin ücretsiz Doğuya gidecek gücü vardı. Yaparsak ücretsiz yapmak gerekiyordu. Uzun bir süre bunun hayalini kurdum, geceleri rüyalarıma girdi. Kimseyle paylaşmadım bunu, çünkü hayata geçirmek çok kolay değildi. Doğduğum ve beslendiğim topraklardaki çocuklarla buluşmalıydım, o topraklara vefa borcumu ödemeliydim. Bir gün Erzincan'a gittim orada bir toplantı yaptım, bilgi verdim baktım insanlar ağlıyor. Çok duygulu anlar yaşandı. Dedim bu iş tamam, kesinlikle olmalı artık dönüş yok. Böylece girmiş olduk bu yola ve Erdal Erzincan Gezici Bağlama Atölyesi fikri hayalden gerçeğe dönüşmüş oldu."

Derleri nerelerde ve hangi koşullarda yapıyorsunuz?

"Şimdilik sadece üç ilde Erzurum, Erzincan ve Tunceli'de başladık ama ilerleyen yıllarda imkanlar dahilinde başka illerle ve bölgelerde de dersler vermek istiyorum. Erzurum doğduğum yer. Erzincan ve Tunceli beslendiğim topraklar. O nedenle ilk olarak bu illerden başladım. Bu benim vefa borcum, ödediğim bedel.

Dersleri köylerde yapıyoruz, oradaki insanlar yardımcı oluyor. 25 öğrenci seçtim, şimdilik fire vermeden gidiyoruz. Eğitim toplamda 3 yıl sürecek ancak ben ömrüm ve sağlık koşullarım el verdiği süre devam edeceğim bu projeye. Çok kolay olmayacağını biliyordum ama cesaret ettim ve inandım gerisi peşi sıra geldi. Çevre köylerden öğrencileri bir merkezde topluyoruz bunun için servisler ayarlanıyor, ders yapacağımız köylerde derslikler ayarlanıyor hepsinde halk yardımcı oluyor o nedenle zorluğu da kalmıyor. 5-6 saat ders yapıyoruz, köylüler yemek yapıyorlar, derslerden sonra hep birlikte saz çalıp türküler söylüyorlar.

Ben ayda bir kez derslere katılabiliyorum ama öğrenciler haftada bir kez ders yapıyorlar. İstanbul'dan alanında uzman öğretmenlerimizi yönlendiriyoruz. Dersler Erdal Erzincan Müzik Merkezi'nin metotlarına göre yapılıyor. Dersler tamamen ücretsiz bir şekilde gönüllük esasına dayalı veriliyor. Ekonomik giderinin tamamı Erdal Erzincan Müzik Kursu tarafından karşılanıyor."

Eğitimler ne kadar sürecek?

"3 yıl sürecek olan eğitim sürecinden sonra yetiştirdiğim öğrencilerimle konserler vermek istiyorum. Yurt içinde, yurt dışında gittiğim her yere götürmek istiyorum onları. En büyük hayallerimden

myself, 'Why can't we hold such a workshop in Turkey?' Of course, this one was a paid education. The students who paid the money could benefit from the education. There is an inequality of opportunity in education between the East and West of our country; neither the students in the East have the economic power to come to the West for such an education, nor the educators in the West have the power to go to the East to provide free education. If we were to do it, it'd have to be for free. I dreamt of it for a long time, I saw it in my dream during nights. I didn't share my dream with anyone else, because accomplishing it was not easy. I should have met with the children in the land where I was born and fueled, I should have completed my duty of loyalty to this land. I went to Erzincan one day and held a meeting there, I gave information and saw people crying. We had very emotional moments. I thought to myself that this should definitely be done, no turning back now. This is how we started and the dream of Erdal Erzincan Traveling Baglama Workshop was realized."

Where and under what conditions do you have your classes?

"For now, we provide education in only three provinces; Erzurum, Erzincan and Tunceli, but I want to give lessons in other provinces and regions in the following years within the bounds of possibility. Erzurum is the place where I was born in. Erzincan and Tunceli are the places where I am fueled emotionally. That's why I first started from these provinces. This is my duty of loyalty; the price I pay.

We have classes in the villages, and the villagers help us. I chose 25 students; we have continued our classes without any diminishment so far. The education will last for 3 years, but I will continue to work on this projects as long as I am alive and healthy. I knew it wasn't going to be easy but I have made bold and believed in myself and the rest followed. We gather the students from the surrounding villages in a center by

biri bu. Bir zamanlar ders verdiğim, nota öğrettiğim öğrencilerimle bir zaman sonra meslektaş oluyoruz bu çok güzel bir duygu. Eğitim süreci bitse de biz görüşmeye devam ediyoruz çoğu öğrencimle. Aramızda dostluk bağı gelişiyor, artık meslektaş oluyoruz, birlikte konserler veriyoruz.

"Öğrencilerimin hocası sadece ben olmayacağım, o köylerdeki kaynak kişiler de olacak. Bizler icracıyız, bu müziğin asıl sahipleri onlar. O yüzden onlarla tanıştırmadan bu eğitimin eksik kalacağını düşünüyorum."

"Gezici Bağlama Atölyesi" derslerinde neleri göz önünde bulundurunuz?

"Çalışma için belirlenen köylerin özellikle bağlama geleneğiyle uygunluğu göz önünde bulundurulacak. Bu yöntemle öğrencilerin geleneksel bağlama eğitimiyle yakın bir bağ kurmasını hedefliyoruz. Aslında büyük kentlerde de bu eksiklik var. Çalıyorlar, öğrencilere nota, usül, makam öğretiyoruz ama köyü öğretmiyoruz, bu işin nerede doğduğunu öğretmiyoruz. Munzur suyunu içiyorlar ama o Munzur Gözeleri'ni göremiyorlar. Bu böyle bir süreç. Çocukların müziğin doğduğu yeri de görmesini istiyoruz. Onun için adını 'Gezici Bağlama Atölyesi koyduk."

Davut Sulari'ler, Muhlis Akarsu'lar, Mahzuni Şerif'ler, Aşık Veysel'ler ve daha nicelerinin geçtiği Anadolu toprakları bir deryadır bu deryadan nasiplenmek bizim elimizde diyerek bitiriyor Erdal Erzincanlı söyleşimizi. Su içtiğimiz gözelerin ve o suyun tüm dünyaya ulaşmasını sağlayan Erdal Hoca'ların çoğalması dileğiyle...

arranging services to do that. Classrooms are arranged in the villages we provide education, the villagers help in all the stages, therefore everything is managed easily. We have lesson for 5-6 hours while the villagers make food. After the lessons, we play with and sing songs together.

I am able to attend the classes once a month, but the students have lessons once a week. We are directing experts in their fields from Istanbul. The lessons are based on the methods of Erdal Erzincan Music Center. The lessons are given on a voluntary basis and completely free. All the economic expenses are covered by Erdal Erzincan Music Center."

How long do the courses last?

"I would like to give concerts with my students after 3 years of education. I want to take them everywhere I go abroad and in the country. This is one of my greatest dreams. Being colleagues with the students I once gave lessons and taught notes is a great feeling. We continue to meet with most of my students even though the education process is over. The friendship bond between us getting stronger and we become colleagues, give concerts together."

"I will not be the only teacher of my students, there will also be resources. We are performers, the real owners of this music is them. Therefore, I believe this education wouldn't be complete without providing them this education."

What do you take into consideration in the lessons of "Traveling Baglama Workshop"?

"The compatibility of the determined villages with the tradition of baglama is taken into consideration. We aim to ensure that the students establish a close bond with the traditional baglama education through this method. In fact, big cities have this problem too. They play; we teach them note, method, tune but we cannot teach them village, we cannot teach them the starting point of this tradition. They drink Munzur water but are not able to see the Munzur sources. We are talking about such a process. We want children to see where music was born. That's why we named it Traveling Baglama Workshop."

Erdal Erzincanlı finishes the interview by saying that the Anatolian land where Davut Sulari, Muhlis Akarsu, Mahzuni Şerif, Aşık Veysel lived is an ocean, and benefiting from this ocean is in our power. Wishing to have many water sources we can drink and many people like Erdal Erzincanlı who makes the water reach the world...

EĞİTİMDE YETENEK GELİŞİMİ TABANLI FARKLILAŞTIRMA

TALENT DEVELOPMENT-BASED DIFFERENTIATION IN EDUCATION

 Doç. Dr. Hasan Said TORTOP

MEB, ülkemiz eğitim sorunlarına kalıcı çözümler getirmek için stratejik planlar hazırlamakta ve bunların gerçekleştirilmesine yönelik süreler vermektedir. Bununla ilgili olarak haber siteleri ve medyada "Farklılaştırılmış Öğretim" kavramı ile karşılaşmaktadır.

MoNE prepares strategic plans to bring permanent solutions to the problems of education in our country and provides timeframes for the realization of these. In this regard, the concept of ve Differentiated Instruction is encountered in news sites and media.

Güzel hazırlanmış bir karikatür vardır. Ormandaki dört hayvana bir görev verilir. Görev ağaca tırmanmadır. Bu yarışta balık da vardır. Ne kadar etkili bir anlatım aslında. Her birey birbirinden farklıdır. Bu farklılıklarına uygun da yetenekleri ortaya çıkacaktır. İşte bunu fark ettiğimiz anda eğitim ile ilgili birçok sorunun çözüm yoluna girdiğini görebileceğiz. MEB, ülkemiz eğitim sorunlarına kalıcı çözümler getirmek için stratejik planlar hazırlamakta ve bunların gerçekleştirilmesine yönelik süreler vermektedir. Bununla ilgili olarak haber siteleri ve medyada "Farklılaştırılmış Öğretim" kavramı ile karşılaşmaktadır. Örneğin, "Üstün Zekâlılar Eğitiminde Farklılaştırılmış Öğretim Müfredat Farklılaştırma Modelleri" kitabında özel eğitim gereksinimi olan öğrenciler grubundan bir grup olan üstün/özel yetenekli öğrencilerin eğitimlerinin nasıl onlara uygun hale getirilmesi ile ilgilidir. Mevcut eğitim müfredatları, materyaller, kullanılan öğretimsel stratejiler bunlara yönelik olmadığı için sorunlar yaşıyorlardı. Bu kitap ülkemizde yetenek odaklı farklılaştırmaya yönelik yazılmış ilk kitap olup, üstün/özel yetenekli öğrencilere yönelik farklılaştırmadaki tüm eğitimsel yaklaşımları sunuyordu. İlk başlarda, özel eğitim gereksinimi olan bireyler için sunulan "Farklılaştırılmış Öğretim", şu an tüm öğrencilere uygulanması gerektiği konusunda bir eğilim ve trend oluşmaya başlamıştır.

Peki, farklılaştırılmış öğretim nedir? Farklılaştırılmış öğretim, öğretimin öğrencilerin bireysel farklılıklarına yönelik olarak değiştirilmesi ya da uyarlanmasıdır. Bu bireysel farklılıklar, öğrencileri diğerlerinden ayıran farklı özelliklerdir. Bizim öncelikle her öğrenci ayrıdır şeklindeki bakışımızın değişmesi gerekmektedir. Her öğrenci birbirinden farklıdır. Öğrencilerin bireysel farklılıkları; hazırbulunuşluk düzeyleri, öğrenme stilleri, öğrenme hızları, ilgileri, çalışma stilleri gibi özelliklerdir. Şimdi bu bireysel farklılıkları biraz daha detaylı olarak inceleyelim.

Hazır bulunuşluk, öğrencinin neyi bilip bilmediği ve yeni konuları ne düzeyde öğrenmeye hazır olduğudur. Bu bireysel farklılık önemlidir. Biz her öğrenciyi aynı düzeyde biliyor kabul edemeyiz. Bunun sonuçları ise lise ve üniversite giriş sınavlarında çok düşük başarılar gösteren çok sayıda öğrencilerin olması şeklinde karşımıza çıkmaktadır.

Öğrenme stilleri, öğrencinin en iyi ve en kolay öğrenme yollarıdır. Bazı öğrenciler pasif, dinleyerek bazı öğrenciler aktif ve katılımcı olarak, bazı öğrenciler tek başına, bireysel, bazı öğrenciler grup halinde daha kolay öğrenirler. Bütün öğrencilerin aynı öğrenme yollarına sahip olduğunu düşünmek birçok öğrencinin öğretimden kopmasına neden olabilir.

There is a beautifully crafted cartoon. Four animals in the forest are assigned a task. The task is climbing the tree. There are also fish in this race. How effective an expression actually. Each individual is different from each other. Their abilities will be revealed in accordance with these differences. At this moment, we will be able to see that many problems related to education enter into a solution. MoNE prepares strategic plans to bring permanent solutions to the problems of education in our country and provides timeframes for the realization of these. In this regard, the concept of ve Differentiated Instruction is encountered in news sites and media. For example, "Differentiated Instruction and Curriculum Models in Gifted Education". This book was about how to make the education of gifted / talented students, a group of students with special education needs, fit them. The current educational curricula, materials, and instructional strategies used were lacking for them. This book was the first book on talent-oriented differentiation in our country and presented all the educational approaches in differentiation for gifted / talented students. Initially, Differentiated Teaching is offered for individuals with special educational needs. The trend has now started to be applied to all students.

So, what is differentiated teaching? Differentiated Instruction, is the changing or adaptation of instruction towards individual differences of students. These individual differences are different characteristics that distinguish students from others. Our first view is that each student is the same. Each student is different from each other. Individual differences of students; readiness levels, learning styles, learning rates, interests, study styles, such as features. Now let us examine these individual differences in more detail.

The readiness is what the learner knows and is ready to learn the new topics. This individual difference is important. We cannot accept that every students know the same level. The results of this high school and university entrance exams are very low success in the form of a large number of students appear.

Learning styles are the best and easiest ways to learn. Some students are passive, some students by

İlgiler, öğrencilerin hoşlandıkları, vakit geçirmek istedikleri disiplinler ve alanlardır. Çocuklar ilgi duydukları alanlarda daha kolay ve hızlı öğrenirler. Dersteki öğrencilerin ilgi alanlarına yönelik uyarlanması gerekir. Örneğin dinazorlardan hoşlanan ve ilgi duyan okulöncesi dönemdeki bir çocuğa bu ilgi alanı doğrultusunda okuma yazma ve matematik becerilerinin öğretimi çocuğun öğrenmelerini kolaylaştıracaktır.

Farklılaştırılmış öğretim kitabımı yazdıktan beri birçok öğretmen ve aileye eğitimler ve seminerler verdim. Şu sözlerle konuşmalarına başladım hep "Farklılaştırılmış öğretim, geleceğin eğitiminde zorunlu trend olacaktır". Her birey artık kendi bireysel farklılığına yönelik olarak öğretim uyarlamasını talep edecektir. Bunun yanında, aslında farklılaştırmanın yetenek alanları doğrultusunda olması gerektiğinin vurgusunu yapmak istiyorum. Yetenek alanları doğrultusunda bir eğitimin olması öğrencilerin yetenekli bireyler olarak hayatta kendilerine yer bulmalarını sağlayacaktır. Bu konuda hem aileler hem de eğitimciler olarak farkındalığımızın hızlıca artması gerekmektedir.

Öğretim programları, hali hazırdaki güncel bilgiler, yetenek alanları ve disiplinler dikkate alınarak

listening actively and participating, some students alone, individual, some students learn more easily in groups. Thinking that all students have the same learning paths may cause many students to break with teaching.

The interests are the disciplines and areas that students want to spend time with. Children learn more easily and quickly in areas of interest. The courses should be adapted for students' interests. For example, in a preschool-aged child who likes and is interested in dinosaurs, teaching literacy and math skills in line with this interest will facilitate the child's learning.

Since writing my differentiated instruction book, I have given trainings and seminars to many teachers and families. I start talking to the words "Differentiated instruction will be a compulsory trend in the education of the future". Each individual will now demand the teaching adaptation for his or her individual difference. Besides, I want to emphasize that differentiation should be in line with talent areas. Having an education in accordance with talent areas will enable students to find a place in life as talented individuals. In this regard, both

İstanbul Aydın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Özel Yetenekliler Eğitimi Anabilim Dalı'n da Öğretmen adaylarının farklılaştırılmış öğretimin ne olduğu, nasıl yapılacağı hakkında eğitim verilmektedir. Farklılaştırılmış öğretim anlayışında öğretmenlerin de farkındalık ve yeterliği böylelikle geliştirilmektedir.

İstanbul Aydın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Özel Yetenekliler Eğitimi Anabilim Dalı'n da Öğretmen adaylarının farklılaştırılmış öğretimin ne olduğu, nasıl yapılacağı hakkında eğitim verilmektedir. Farklılaştırılmış öğretim anlayışında öğretmenlerin de farkındalık ve yeterliği böylelikle geliştirilmektedir.

hazırlanırlar. Ancak ilköğretim düzeyindeki bir çocuğu düşündüğümüzde on sene sonrasında birçok şey değişecektir. Geleceğin meslekleri çok farklı olacaktır. Bu meslekler, birtakım yetenekleri içlerinde barındırırlar. Bunun için çocuklar eğitimlerinin ilk kademelerinden itibaren yetenek odaklı farklılaştırmayla geleceğe hazırlanmalıdırlar. Eğitimin her kademesinde her okutulan ders aslında farklı yetenek alanlarındaki disiplinleri içerir. Buradan çocukların ilgileri ile üniversiteye kadar köprülerin kurulması gerekir. Bu köprüler "Farklılaştırılmış Öğretim" adlı çeliktan yapılmış, sağlam, güvenli ve konforlu öğretimsel uyarlamalardır. Her çocuğun özel olduğunu söylemek yetmemektedir. Her çocuğa yönelik ona özel eğitimsel uyarlamaları da sunabilmek gerekmektedir. Bununla ilgili dünya genelinde farkındalığın artıyor olması oldukça sevindiricidir.

İstanbul Aydın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Özel Yetenekliler Eğitimi Anabilim Dalı öğretim üyesiyim. Özel eğitim gereksinimi olan öğrencilerin eğitimi ile ilgili programlar fakültemizde bulunmaktadır. Farklılaştırılmış öğretim, bu bölümlerdeki öğretmen adaylarına ders olarak verilmektedir. Öğretmen adaylarının farklılaştırılmış öğretimin ne olduğu, nasıl yapılacağı hakkında lisans döneminde hazırlanması oldukça yararlı olmaktadır. Farklılaştırılmış öğretim anlayışında öğretmenlerin de farkındalık ve yeterliği böylelikle geliştirilmektedir. Çocuklarının mutluluğunu arzu eden ailelerin de onların yetenek alanlarına yönelik farklılaştırmayı özümseyerek gelişimlerine destek olmaları, geleceğe hazırlığı tam olan çocukların yetişmesini sağlayacaktır.

our families and educators should increase our awareness rapidly.

Curriculum, current knowledge, talent areas and disciplines are prepared taking into account. However, when we think of a child at primary school level, many things will change after ten years. The professions of the future will be very different. These professions contain a number of talents. For this purpose, children should be prepared for the future with talent-oriented differentiation from the first stages of their education. Each course is taught at all levels of education. From here, it is necessary to build bridges with the interests of the children. These bridges are robust, safe and comfortable instructional adaptations made of steel called Differentiated Instruction. It is not enough to say that every child is special. It is also necessary to offer special educational adaptations to each child. It is very pleasing that awareness is increasing worldwide.

I am a faculty member of Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Division of Gifted Education. Programs related to the education of students with special educational needs are available at our faculty. Differentiated teaching is given to prospective teachers in these departments. It is very useful to prepare pre-service teachers in differentiated instruction and how to do this in the undergraduate period. The awareness and competence of teachers in differentiated teaching approach are thus developed. The families who desire the happiness of their children will support their development by assimilating the differentiation towards their talent areas, and ensure that the children who are ready for the future will be educated.

ÖZGÜRLÜĞÜN GÖZÜ

FREEDOM'S EYE

Kayıhan Güven

Gerda Taro savaşta fotoğraf çeken ilk kadındı. İspanya İç Savaşı'nda öldü. Daha sonra unutuldu gitti.
Gerda Taro was the first woman to take a war photograph. She died in the Spanish Civil War. Lost in history...

27. doğum gününde toprağa verildi. On binlerce insan onu Pere-Laichaise mezarlığına kadar uğurladı. Tarihler 1 Ağustos 1937'yi gösteriyordu, Gerda Taro birkaç gün önce İspanya İç Savaşı'nda ölmüştü. O bir savaşın cephesinde ölen ilk kadındı. Bando, Chopin'in ölüm marşını çalıyordu. Babası da onu uğurlayanlar arasındaydı ve üzüntüsünden düşüp kalkıyordu. Saatler sonra mezarlığa ulaşıldı. Şair Louis Aragon cenazede bir konuşma yaptı. Taro artık bir kahraman olarak anılmaya başlamıştı. Ama yıllar sonra unutuldu gitti... Ardında kalan pek yoktu. Akrabaları kalmamıştı. Onu tanıyanlar kalmamıştı. Taro yaşasaydı bugün 106 yaşında olacaktı. Taro hakkında bir şeyler duymak istiyorsanız eğer, Irme Schaber'e soracaksınız. Schaber bir kültürbilimci ve 20 yıldan beri Taro'nun kim olduğu konusunda çalışıyor. Taro'nun zamandaşlarına binlerce mektup yazdı, arşivlere girdi, İngiltere, İspanya ve ABD'ye yolculuklar yaptı yüzlerce insanla konuştu. Irme Schaber, Taro'nun yaşamına ilişkin bir de kitap yayımladı (Gerda Taro, Foto Muhabiri, Jonas Verlag).

She was buried at her 27th birthday. More than ten thousand people accompanied her body to Pere-Laichaise cemetery. It was August 1, 1937. Gerda Taro died in the Spanish Civil War, just a few days ago. The first woman to die in a front. The band was playing Chopin's death march. Her father was also there, saying his last goodbye, though hardly able to stand. After a few hours, she had reached her final destination. Poet Louis Aragon made a speech. From that moment, Taro was a hero. She was also, however, lost in history years later.

There was nothing she left behind. Not even relatives or people who know her. Today, if she were to live, she would be 106 years old. Ask Irme Schaber, if you wish to hear more about Taro. Schaber is a culturalist and she has been working on Taro for twenty years. She has written thousands of letters to Taro's concurrents, she dug in archives, she traveled to England, Spain, USA and conversed with hundreds of

Schaber'e Taro'yu neden seçtiğini sorarsanız, şöyle konuşuyor: "Bütün engellere karşın yaşama sevincini hep diri tuttu ve bozulmasına izin vermedi." Schaber ile konuşurken şunu farkediyorsunuz, o sanki bir arkadaş hakkında konuşuyor.

Fotoğrafı bir silah olarak kullan!

Gerta Pohorylle, adını değiştirerek Gerda Taro yapacaktır, 1910'da Stuttgart'ta doğdu. Gerda, üç kızkardeşten en büyüğüydü. Ebeveyni Galiçya'dan göç etmiş bir Yahudi aileydi. Gerda'nın babası yumurta ticareti yapıyordu ve Yahudiliklerini saklıyorlardı. "Sokakta vatandaş, evde ise Yahudi"ydiler. Gerta'nın büyüdüğü dünya huzursuz bir dünyaydı. Aile güzel evlerin bulunduğu bir semtte yaşıyordu. Gerta dört yaşındayken 1. Dünya Savaşı başladı.

Okulda her söyleneni anlıyordu. Fransızca ve İngilizce konuşabiliyordu, sonra İspanyolcayı da öğrendi. Akıllılığı ve sıradışı güzelliği okulda kıskançlığa yol açıyordu. O zamanki fotoğraflarına bakıldığında İsraili oyuncu Natalie Portman'a benzediği görülüyor. Gerta, Stuttgart'ın 20'li yıllarında yaşadı. Bolca sinemaya gidiyor, dans ediyor, Caz müzik dinliyor ve fotoğrafa ilgi duyuyordu. Sanat galerisindeki bir sergide duvarda şu yazı dikkatini çekti: "FOTOĞRAFI BİR SİLAH OLARAK KULLAN!" O dönemde sanat gittikçe politize oluyor, büyük şehirdeki yaşama tanıklık ediliyor, zenginle yoksul arasındaki uçurum, artan fahişelik dile getiriliyordu. Bauhaus design ve mimarlık konusunda ağırlığını koyuyordu. Modern kadınlar saçlarını kısa kestiriyorlardı. Gerda zarif giyinen biriydi, bugün yaşasaydı rahatlıkla bir hipster olarak değerlendirilebilirdi. Hiçbir zaman arkadaşlarını eve davet etmezdi, çünkü özel dünyasının bilinmesini istemezdi. Bazı arkadaşları yahudileri eleştirirdi, ama Gerta'nın bu eleştirileri taktığı yoktu. Taro, ailesiyle Leipzig'e taşındığında 19 yaşındaydı.

1933'de, Adolf Hitler Almanya'nın başına geçtiğinde Gerta 22 yaşındaydı. Duvarlara Naziler aleyhine afişler yapıyorlardı, yakalandı. İki hafta hapishanede kaldı. Çıktıktan aylar sonra Paris'e kaçtı.

Endre'den zengin bir Amerikalı fotoğrafçı yarattı

Paris'te parasızdı, kiralarnı ödeyemiyor, yemek parası bile bulamıyordu. Bir süre gazete satıcısı ve sekreter olarak çalıştı. Bir kız arkadaşı sayesinde Endre Ernö Friedmann'ı tanıdı. Fotoğrafçıydı ve Macar Yahudi kökenliydi. Gerta'dan üç yaş küçüktü. Yahudi olduğu için ülkesinden kaçmıştı. Endre, siyah saçlara sahipti; sakallarını kesmiyor, deri ceket giyiyordu. Gerta ve Endre birbirlerine aşık oldular. Bugün arşivlerde ikisini bir kafede birbirlerine gülerken gösteren bir foto vardı.

İkisi Eyfel Kulesi yakınlarında bir küçük eve taşındılar. Endre, Gerta'ya fotoğrafçılığı öğretti. Banyoyu

people. Irme Schaber also released a book on the life of Taro. (Gerda Taro, Photojournalist, Jonas Verlag).

When you ask Schaber why did she choose Taro, she replies "Despite all obstacles, she kept her joy alive and didn't let it deteriorate." When you talk to Schaber, you realize, she's talking about Taro as if they were friends.

"Use photograph as a weapon!"

Gerta Pohorylle will be changing her name to Gerda Taro, she was born on 1910 in Stuttgart. She was the oldest of three sisters. His parents were a Jewish family who had emigrated from Galicia. Gerda's father traded eggs and kept their Judaism secret. "They were citizen on the street, Jewish at home. The world in which Gerta grew up was a restless world. The family lived in a neighborhood with beautiful houses. She was only four, when World War I began.

She understood everything at school. She knew French and English, later on she learned Spanish. Her wisdom and extraordinary beauty led to jealousy in school. Looking at the photos of the time, she looked like the actress Natalie Portman. Gerta lived in Stuttgart's 20s. She was going to the movies, dancing, listening to jazz music and she was interested in photography. one day, she saw a writing on the wall at exhibition in an art gallery: "USE THE PHOTOGRAPH AS A WEAPON!" At that time, art became increasingly politicized, witnessing life in the big city, the gap between the rich and the poor, and the increasing prostitution. Bauhaus put its weight on design and architecture. Modern women cut their hair short. Gerda was elegantly dressed, and if she were to live today, she would've been considered a hipster. She would never invite friends over to the house, and she wouldn't want her private world to be known. Some of her friends used to criticize the Jews, but Gerta did not mind these criticisms. Taro was 19 years old when she moved to Leipzig with her family.

karanlık oda olarak kullanmaya başladılar. Çektikleri fotoğrafları daha iyi satışlar diye Endre'den bir zengin Amerikalı fotoğrafçı yarattı Gerta. Adamın adı Robert Capa oldu. Artık deri ceket yerine takım elbise giymeye başlamıştı genç adam, berbere de gitti. Kadın kendini Gerda Taro olarak adlandırdı, sanki bir ajan gibi davranıyordu; böylelikle kazançları artmıştı.

1936'da İspanya'da İç Savaş hız kazanırken, ikili İspanya'nın yolunu tuttu. Fotoğraflarıyla Cumhuriyetçiler için, Franco aleyhine çalışıyorlardı. Cephe boyunca güneye doğru gittiler. Capa bir Leica'yla, Taro ise Reflex-Korelle ile çalışıyordu. Daha çok savaş mağdurlarını, çiftçileri, silahlı kadınları. Daha çok tek insanları çekiyorlardı, 6x6 formatında Taro savaşın kurbanlarını çekiyordu, kadınlar, çocuklar, yaşlılar...

Eğer fotoğrafların iyi değilse, bil ki yeterli yaklaşımı göstermemişsindir!

Cephede Capa bir fotoğraf ikonu olan düşen milis'i çekti. Askerler, Taro ve Capa'ya alıştılar. Taro'ya "Küçük Sarşın" diyorlardı. İspanyol gazetesi La Voz muhabiri onları cephede bulur ve yazar: "İki genç insan, neredeyse çocuklar, ellerinde makineleri. Hiç korku duymadan pike yapan savaş uçaklarını izliyorlar."

İki ay boyunca cephede çalışırlar, sonra Paris'e dönerler. Sürekli olarak İspanya'ya gidip gelirler. Adeta bir göçmen hayatı yaşarlar. "Eğer fotoğrafların iyi değilse, bil ki yeterli yaklaşımı göstermemişsindir!" Capa'nın sözleri fotoröportajın altın kuralı olacaktır. Bu sadece fiziki yakınlık da değildir. Taro ve Capa konularına mental olarak da yakındırlar. Bir taraf tutarlar. Olayları sessizce izleyen insanlar değildirler. Taro savaşta tarafsızlık olabileceğine inanmaz. Cumhuriyetçilerin tarafındadır ve onların kazanmasını ister. Duvarda gördüğü "FOTOĞRAFI BİR SİLAH OLARAK KULLANI!" sözlerini unutmamıştır.

25 Haziran 1937. Gerda o gün gazeteci arkadaşıyla cepheye gitmektedir. Birkaç gün önce Brunete, Franco birliklerinden kurtarılmıştır. Araçta Allan ve Taro Cumhuriyetçilerin zaferi üzerine konuşmaktadırlar. Bir general tarafından çağrılmışlardır, ama o sırada dünya kaynamaya başlar. Taro kalmak ister. Allan onu

Gerta was 22 years old when Adolf Hitler took over Germany in 1933. She was sticking posters on the walls against the Nazis and one day she got caught. She stayed in prison for two weeks. Months after leaving the prison, she fled to Paris.

She created a rich American photographer from Endre

She was penniless in Paris, couldn't pay her rent, couldn't even afford to eat. She worked as a newspaper salesman and secretary. Thanks to one of her girlfriends, she got acquainted with Endre Ernö Friedmann; the photographer was Hungarian and a Jew, three years younger than Gerta. He fled his country because he was Jewish. Endre had black hair, a beard, and a leather jacket. Gerta and Endre fell in love with each other, there is a photo that shows both of them in a cafe laughing at each other.

Two of them moved to a small house near the Eiffel Tower. Endre taught Gerta photography. They started using the bathroom as a dark room. Gerta created a rich American photographer from Endre so they could sell the photos better. The man's name was Robert Capa. The young man, who was now wearing a suit instead of a leather jacket, went to the barber shop. She called herself Gerda Taro, as if she were acting as a spy; so their earnings increased.

In 1936, while the Civil War in Spain gained momentum, the pair made their way to Spain. With their photos, they were working for the Republicans and against Franco. They headed south along the front. Capa was working with a Leica and Taro with Reflex-Korelle. More war victims, farmers, armed women. They were shooting more people of single persons, and Taro, in 6x6 format, was shooting the victims of war; women, children, the elderly.

Taro and Capa were shooting the same motifs. The same smiles, the same mimics were on their photos. Many of Taro's photographs were published with Capa's signature. They were a team. The magazines began to publish their photographs. Capa had become a famous

bir çukura iter. Bombalar patlamakta, makineli tüfekler çalışmaktadır. Alman Hava Birliği Condor saldırıdadır. Arkadaşı kendini korumaya çalışırken Taro elinde makinesi ile uçakları çekmeye çalışmakta, kaçan askerleri çekmeye çalışmaktadır. Saldırı saatler sürmüştür, bütün filmlerini bitirmiştir. Orada çektiği fotoğraflar en iyi fotoğrafları olmuştur Taro'nun.

Capa'nın çektiği sanılan fotoğraflar Taro'nun

Etraf sakinleşince sığındıkları çukurdan çıktılar. Tarlalarda dolaştılar, yüzlerce ölünün arasından geçtiler. Yolda yaralıları taşıyan bir araca rastladılar. Aracın merdiveninde durarak gidebileceklerdi. O sırada aracın üstünde bir savaş uçağı belirdi, etraf panikledi, Taro'nun üstünde gittiği aracın üstüne bir tank yöneldi. Aracın sürücüsü kaçmaya çalıştı. Allan ve Taro araca tutunmaya çalıştılar. Tank, Taro'nun tutunduğu tarafı aldı götürdü, Taro yere düştü ve vücudunun alt tarafı üstünden tankın paletleri geçti. Kan verildi, hastahane uyuşturuldu. Gözlerini bir an açtığında, "Kameralarım ne durumda?" diye sordu ve öldü.

Peki Gerda Taro neden çarçabuk unutuldu. Hayatını yazan Irme Schaber nedenleri şöyle açıklıyor: "Kadını, Yahudiydi, Komünistti!" Schaber'e göre birinin tarihten silinmesi için bunlar yeterli nedenlerdi. Schaber'in araştırmasıyla Taro tekrar gündeme geldi. 2007 yılında fotoğrafları International Center of Photography'de sergilenildi. Aynı yıl Meksika'da bulunan valiz açıldı. Taro, Capa ve fotoğrafçı David Seymour 1939 yılında İspanya İç Savaşı'ndan 4 bin 500 negatifi valize doldurmuşlar ve ülkeden kaçırılmasını sağlamışlardı. Çantanın içinde bilinen fotoğrafların negatifleri vardı, bunların bir kısmı Capa'nın olduğu sanılan Taro'nun fotoğraflarıydı.

Bugün Taro'nun büyüdüğü Alexarderstrasse'de yürürseniz, asfalta yerleştirilmiş taşlar üstüne yazılmış yazılar görürsünüz: "1943 yakalandı, Auschwitz'de katledildi. Taro "1939'da yargılandı, Majdanek'te katledildi." Taro'nun tüm ailesi Nazilerce Belgrad yakınlarındaki Sajmiste toplama kampında öldürüldü. Taro inandığı bir işi yaparken öldü. İspanya İç Savaşı'nda daha iyi bir gelecek için öldü, onuru uğruna...

photographer, Gerda Taro was the one who made her popular.

Photos that were thought to be taken by Capa, actually belonged to Taro

When it all got calm, they came out of the hole where they took shelter. They went through the fields, passed through hundreds of dead. On the way, they came across a vehicle carrying the wounded. They would be standing on the vehicle ladder. Suddenly, a fighter plane appeared on top of the vehicle, everyone panicked, a tank started headed towards the vehicle Taro was standing on its ladder. The driver of the vehicle tried to escape. Allan and Taro tried to hold onto the vehicle. The tank hit the side Taro was holding to, Taro fell on the floor and the tank's pallets passed over the bottom of her body. She was given blood; she was drugged in the hospital. When she opened her eyes for a moment, she said, "What about my cameras?"; she asked and she died.

So why was Gerda Taro forgotten so easily? Irme Schaber, who wrote about Taro's life, explains the reasons: "She was a woman, a Jew, and a communist!" According to Schaber, one of these reasons was enough for someone to be deleted from history. With Schaber's research, Taro resurfaced. In 2007, her photographs were exhibited at the International Center of Photography. In the same year, a found in Mexico was opened. It was found out that in 1939, Taro, Capa and another photographer David Seymour had filled 4500 negatives from the Spanish Civil War and took them out from the country. The photographs in the bag had negatives, some of which were photographs of Taro, thought to be Capa's.

If you walk on the Alexarderstrasse, where Taro grew up, you'll find inscriptions on stones placed on the asphalt: "1943 was captured, slaughtered at Auschwitz. "Captured in 1943, murdered in Auschwitz. Taro, put on trial in 1939, murdered in Majdanek." Taro's entire family was killed by the Nazis in a Sajmiste concentration camp near Belgrade. Taro died while doing something she believed was right. She died fighting for a better future in the Spanish Civil War, she died because of her pride.

TRANSFORMATION FROM A FUSTY FACTORY TO A MODERN ART GALLERY: PİLEVNELİ GALLERY MECİDİYEKÖY

Yiğit ÖZEL (IAHA)

KÖHNE BİR FABRİKADAN, MODERN SANAT GALERİSİNE DÖNÜŞÜM:

PİLEVNELİ GALLERY MECİDİYEKÖY

Yaklaşık 4000 metrekarelik devasa bir sergileme alanına sahip Eski Likör Fabrikası, geçmişte yaşadığı talihsiz durumları, eşi benzeri görülmemiş boyutta açılan sergi ile tek seferde üzerinden atmışa benziyor.

Galerinin açılışı, kurucusu olan Murat Pilevneli ev sahipliğinde, temsil ettiği uluslararası ve yerel sanatçıların işlerinden oluşan "Fabrika'da: 10 Sanatçı / 10 Bireysel Pratik" karma sergisiyle gerçekleşti. Sergide yer alan sanatçılar ise Refik Anadol, Hans Op de Beeck, Daniel Firman, Arik Levy, Tony Matelli, Ida Tursic & Wilfried Mille, Youssef Nabil, Şener Özmen, Jean Pigozzi ve Erdoğan Zümrütoğlu. Her sanatçıya, kendini ifade etmesi için özel bir alan verildi. Bu yönüyle dev sergi alanı, her sanatçının kişisel sergisi niteliğinde düşünülebilir.

Pilevneli Gallery recently opened its second place in Mecidiyeköy with an unprecedented exhibition. The Old Liquor Factory with a huge exhibition area of about 4000 square meters, seems to get over the unfortunate situation in the past through organizing an unprecedented exhibition.

The gallery was hosted by Murat Pilevneli and opened with the group exhibition named "Factory: 10 Artists / 10 Individual Practices" including the works of the local and international artists it represents. The artists were Refik Anadol, Hans Op de Beeck, Daniel Firman, Arik Levy, Tony Matelli, Ida Tursic & Wilfried Mille, Youssef Nabil, Şener Özmen, Jean Pigozzi ve Erdoğan Zümrütoğlu. Each artist was given a special space to express himself/herself. The giant exhibition

Geçen yıl, Murat Pilevneli tarafından Dolapdere'de açılan Pilevneli Gallery, ilk yılında büyük ilgi görmüştü. 2018 yılının en çok ziyaret alan eseri Eriyen Hatırlar'a ev sahipliği yapan mekân, sergilediği eserler ve gerçekleştirdiği etkinliklerle kısa sürede hatırı sayılır bir kitleyi kendisine bağladı. Geçtiğimiz günlerde Pilevneli Gallery, ikinci durağını Mecidiyeköy'de daha önce eşi benzeri görülmemiş bir sergi ile açtı.

Pilevneli Gallery, opened in Dolapdere by Murat Pilevneli, attracted great attention in its first year. The place hosted Eriyen Hatırlar, one of the most visited works of 2018, and attracted a considerable number of people to its works and activities in a short period of time.

Farklı sanatçıların farklı dünyalarında buluyorsunuz

Galeri, Eski Likör Fabrikası'nın revize görmüş hali üzerinde kurulu olduğundan, sergiyi gezmek bambaşka bir deneyime dönüşüyor. Beyaz duvarlar arasından, labirenti andıran odalardan geçerek, merdivenlerden yeni labirentleri keşfediyor, tüm bunlar olurken farklı sanatçıların farklı dünyalarında buluyorsunuz kendinizi. İlk olarak karşınıza perdelerle kaplı bir oda çıkıyor, perdenin altından süzülen ışıklar, adeta içeri girmeniz için hipnoz etkisinde. Perdeleri araladığınızda karşınıza Youssef Nabil'in "I Saved My Belly Dancer" adlı 12 dakikalık videosu çıkıyor. Salma Hayek'in rol aldığı ve sunuma ismini veren bu video, sanatçının dansözlere olan hayranlığını şiirsel olarak bizlere aktarıyor. Perdeler arasından çıkararak ilerliyor ve kocaman bir boşlukta Hans

space can be considered as a personal exhibition of each artist in this respect.

You find yourself in the different worlds of different artists

Visiting the exhibition becomes a completely different experience since the gallery is based on the revised version of an Old Liquor Factory. You discover new labyrinths from the stairs by passing through labyrinth-like rooms with white walls. While all this happens, you find yourself in the different worlds of different artists. First, there is a room covered with curtains, the light float under the screen creates a hypnosis effect to make you enter. When you open the curtains, you see Youssef Nabil's 12-minute video

Op De Beeck'in "Timo, Brian and The Blossom Tree"si bizi karşılıyor. Sanatçının tüm eserlerinde sorguladığı hayat ve fani meselelerini bu eserde de görmek mümkün. Eserin temelinde yer alan, bilyelerle ile oynayan 'Timo', bizlere çocukluğun saflığını ve duruluğunu yansıtıyor. Yanında konumlandırılmış renksiz kiraz ağacı, renklerden sıyrılarak yalnızca eserin hatlarına ve anlatımına odaklanmamızı sağlıyor. Alanda ilerledikçe mekânın kalbinde buluyorsunuz kendinizi. Tam ortada, düşmemek için hortumuyla kumaş parçasına sıkıca tutunmuş bir fil görüyorsunuz. Daniel Firman'ın bu "Loxodonta" eseri bizlere devasa bir görsel şölen sunuyor.

Tüketici toplumunu eleştiren dev heykeller

Mekân, bu varış ardından birçok yol ayrımına sahip. Aynı katta ilerlemeye devam ederek Tony Matelli'nin antik heykeller ile günümüz meyve, sebze ve fast food'larını bir araya getirdiği eserlerini keşfedebilir, Ida Tursic ve Wildfried Mille'in "Teşhir" adını verdiği, iki boyutlu kalıpları birleştirerek üç boyut kazandırdığı eserlerine göz atabilirsiniz. Şayet alt kata inmeyi tercih ederseniz, sizi dakikalarca etkisi altına alacak onlarca eserle karşılaşmanız garanti! Tüketici toplumunu eleştiren dev

named "I Saved My Belly Dancer". This video, in which Salma Hayek starred, gave its name to the presentation and poetically conveys us the artist's admiration for belly dancers. As we get through curtains, Hans Op De Beeck's "Timo, Brian and the Blossom Tree" welcomes us. We see that the artist questions life and mortality in this work as in every work of him. Timo, playing with marbles, forms the base of the work and reflects the purity and clarity of childhood. The discolored cherry tree next to it allows us to focus only on the lines and the narration of the work by getting through the colors. As you progress through the field, you find yourself in the hearth of the place. You see an elephant clinging tightly to a piece of fabric to avoid falling in the middle of the place. Daniel Firman's work, "Loxodonta", presents us a great visual feast.

Giant sculptures criticizing the consumption society

The place has many turnouts after this arrival. You may proceed on the same floor to visit the works of Tony Matelli, combining ancient sculptures with today's fruits, vegetables and fast foods, or the work of Ida Tursic and Wildfried. The work is named "Exposure" and contains three-dimensional patterns created by combining two-dimensional works. If you prefer to go downstairs, I guarantee you, you will encounter

heykeller, insanın ruhunun her daim yarım olduğunu savunan bir görüş sonucu fiziksel bedeni biçimsel olarak devinime uğramış biblolar, eski ve yenin bir arada harmanlandığı kısa filmler, din ve aşkın getirdiği tutsaklığa dem vurup bunu eleştiren üç boyutlu tablolar...

2018'in yılının en çok ziyaret alan eseri "Eriyen Hatıralar"

2018'in yılının en çok ziyaret alan eseri "Eriyen Hatıralar"ın mimarı sanatçı Refik Anadol'un "Boğaziçi" adlı devasa ve kendinizi kaybedebileceğiniz eseri; mekânın en saklı yerine, tam anlamıyla onu keşfetmeniz için konumlandırılmış. Dijital art türünün dünyaca kabul görmüş ismini, sergi açılışı sonrası mekânda yakalıyor ve bu yeni eseri "Boğaziçi" hakkındaki düşüncelerini soruyoruz.

"Şu an önümüzde bulunan eserimizin adı 'Boğaziçi'. Özellikle doğduğum ve büyüdüğüm şehir olan İstanbul'un ilham veren verisinden biri olan, aslında Marmara Denizi'ne dair bir veri toplama süreci sonrasında yapay zekâ ile beraber sentetik bir duygu yaratmaya çalıştım. Eserde yer alan karelerin her biri, meteorolojide belirlenen, Marmara Denizi'nin akışı ve aktığı yönü kaydeden veriler ile oluşturuldu. Otuz günlük veriler, dijital bir eser oluşturmak için gerekler sağlayabildi. Eser, bu verileri kullanarak bir yıllık, gerçekleştirilmemiş bir akıntı simülasyonu yarattı. Sonuç olarak 'Boğaziçi' duygusal ve sentetik bir deneyim."

Sanata merakınız olsun ya da olmasın, Pilevneli Gallery'nin yeni mekanındaki bu sergi, bir yerinde sizi kendine esir edecek türden farklı ve etkileyici bir seyir. 26 Ocak 2019 tarihine kadar ziyaret edebilirsiniz.

with dozens of works that will have you under its spell for minutes. Giant sculptures criticizing the consumption society, bibelots whose physical bodies have changed as a result of an opinion defending that the soul of a human is always half, short movies blending the old and new, three-dimensional paintings that prate and criticize the captivity of religion and love.

The most visited work of 2018, "Melting Memories"

Being the creator of "Melting Memories", the most visited work of 2018, the artist Refik Anadol's work named "Bosporus" is located in the most hidden place to literally discover it. We cornered the globally accepted man of digital art in the venue after the opening of the exhibition and asked his opinions about his new work, "Bosporus".

"The work standing in front of us is named 'Bosporus'. After an inspiring data collection process on the Marmara Sea and Istanbul, where I was born and grew up, I tried to create a synthetic feeling with artificial intelligence. Each of the squares in the work was created by using the data, showing the flow and direction of the flow of the Sea of Marmara, provided by meteorology. The data containing thirty-day was able to sustain what was necessary to create a digital work. The work created a one-year unrealized flow simulation by using this data. As a result, the Bosporus is an emotional and synthetic experience."

Whether you are interested in art or not, this exhibition at the new place of Pilevneli Gallery is a different and impressive watching that will captivate you with its works. You can visit until January 26, 2019.

ŞİDDETSİZ İLETİŞİM

Uzman / Specialist Hamdi ÖZGAN

NONVIOLENT COMMUNICATION

Şiddetsiz iletişim, insanın doğasında var olan şefkati ortaya çıkararak aynı zamanda insanların birbirleri ile alışverişlerinde derin saygı ve anlayış zemini oluşturarak, herkesin ihtiyaçlarının gözetildiği eylemlerin gerçekleşmesine katkıda bulunma çabasıdır.

Nonviolent Communication is an attempt to contribute to the realization of actions in which everyone's needs are observed by creating a basis of deep respect and understanding in people's interactions with each other by revealing the compassion inherent in human nature.

İnsanların bütün yaptıklarının arkasında bir ihtiyaçlarını karşılama çabasının yattığı temel varsayımından yola çıkar. Biz insanlar sosyal varlıklar olarak, birçok ihtiyacımızı ancak diğer insanlarla işbirliği ve bağ içinde olduğumuzda karşılayabiliriz. Bu ihtiyaçları anlamak ve değer vermek bizi; barış ve ihtiyaçlarımızın karşılıklı gözetildiği bir çözüm arayışına, iş birliğine, küresel barışa ve benzeri değerlerin paylaşıldığı bir zemin yaratmaya götürür.

- Teknik bir model gibi ve basit görünmekle beraber özünde bir tavır, bir hayatta duruş biçimidir.
- Kendimizi anlamakta ve diğerleri ile aramızda olan biteni açıklığa kavuşturmakta, etkin ve dönüştürücü bir araçtır.
- Pratik ve öğrenilebilir bir yoldur.
- Karşımızdakini empati ve içtenlik ile dinleyerek, derin ve müşk bir bağ kurmaktır.
- Belli bir dine veya dünya görüşüne ait olmadan da ortak insanlı değerlerini ifade edebilmektir.

Dört adımda gerçekleşen bir süreçtir:

- Gözlem
- Duygu
- İhtiyaç
- İstek/ rica

It sets out from the basic assumption that people have the goal of fulfilling their needs behind everything they do. We, as humans, can only meet many of our needs when we are in cooperation and bond with other people. Understanding these needs and giving value leads us to create a ground where mutual understanding of our needs is pursued, cooperation, global peace and similar values are shared.

- It's a form of life, an attitude in its essence, which may look like a technical model and simple in appearance.
- It's an effective and transformative tool in understanding ourselves and resolving issues we may have with others.
- It's a practical and learnable way.
- It's to listen to people with empathy and sincerely to create a deep and affectionate bond.
- It's to express common human values without belonging to a particular religion or world view.

It is a process with four steps:

- Observation
- Emotion
- Need
- Wish/request

Şiddetsiz iletişim çift yönlüdür:

- İçtenlikle, eleştirmeden ve suçlamadan, kendimizi dört adımda tam anlamı ile ifade etmek;
- Karşımızdakini -düşmanca ifadeler kullansa bile eleştiri ve suçlama duymadan, bunların arkasında yatan duygu ve ihtiyaçları dört adımda empatik (gönül kulağı ile) dinlemek.
- Diğer insanlar yöntemi bilmeseler de olağanüstü dönüştürücü bir etki yaratır.
- Bu dilin içinde çakal ve zürafa diye adlandırılan iki dünya vardır. Bu dünyalardayken elimizden gelen en iyi davranış şekillerine hadi birlikte bakalım.

Şiddetsiz iletişim ne sağlar?

- Herkesin ihtiyaçlarının barışçı yollardan gözetilmesini sağlayacak nitelikte ilişkiler yaratmamıza yardım eder.
- İnsanların yargılama, suçlama, etiketleme, teşhis, tahlil, analiz ve eleştiri eğilimini, empati ve yaratıcılıkla yapıcı bir iletişim dönüştürme becerisini geliştirir.
- İnsanlara yeni bir farkındalık ve günlük iletişimimizde uygulanabilir seçimler sunar.
- İçinde yaşadığımız koşullar ve ilişkilerimiz üzerinde dönüştürücü etkiler yaratabilir.
- Bizi kızgınlığa, korku ve depresyona götüren düşünce kalıplarını fark etmeye ve kırmaya cesaretlendirir.
- Düşmanlık yaratmadan duygularımızı ifade edilebilir ve ihtiyaçlarımızı karşılanabiliriz.
- Çatışmaları barışçıl diyaloga dönüştürebiliriz.
- İnsanlarla çatıştığımız durumlarda saygılı ve insanca kalarak, düşman imajlarına gereksinmeden bütün tarafların ihtiyaçlarının gözetildiği bir yol bulabiliriz.
- Çatışmalarda, kavga ve çekişmelerde, arabulucu konumunda bütün tarafların ihtiyaçlarının gözetildiği bir yol bulabiliriz.
- Birbirimizin hayatını güzelleştirerek, buna katkıda bulunmaktan haz almaya başlayabiliriz.

Nonviolent Communication is bidirectional:

- Sincerely expressing ourselves in four steps, without criticism and accusation
- To listening to people without criticism or blaming, even if they use unfriendly language, and try to see their needs and emotions behind their frustration using the four step empathy.
- Even though the other people don't know about this method, it creates a transformative effect.
- There are two separate worlds in this language, which were divided as "jackal" and "giraffe" Let's look at the best ways of doing this when we're in these worlds.

What does nonviolent communication provide?

- Helps create relationships that will ensure that everyone's needs are pursued peacefully.
- Improves the ability of people to make a constructive communication with the tendency to judge, blame, label, diagnose, analyze and criticize, empathy and creativity.
- Offers people a new awareness and choices that can be applied to our daily communication.
- Can create transformative effects on our conditions and relationships.
- Encourages us to recognize and break the thought patterns that lead us to anger, fear and depression.
- Our emotions can be expressed and met our needs without creating hostility.
- We can turn conflicts into peaceful dialogue.
- We can find a way to respect the needs of all parties without respecting the enemy's image by respectful and humane situations where we are in conflict with people.
- We can find a way of dealing with the needs of all parties by mediating conflicts, quarrels and conflicts.

- İçimizde canlanan duygularımız ve kaynaklandıkları ihtiyaçların farkına vararak, özümüzle temas içinde oluruz.
- Duygularımızı ve ihtiyaçlarımızı, karşımızdaki insanın bunları karşılamamıza yardımcı olma arzusu duyacağı biçimde ifade ederek iş birliğini geliştirebiliriz.
- Şiddetsiz iletişimle bilincimizin ışığını korku, suçluluk, suçlama veya utanca yönlterek, şefkat ve empatiye ulaştırırız.
- Seçimlerimiz için kişisel sorumluluk almaya başlarız.
- Farklılıklarımıza barışçıl yaklaşabilmek için ihtiyacımız olan iletişimin akışını kolaylaştırır.
- Bizi ortak değerlerimizi keşfetmeye davet eder.

ZÜRAFA DÜNYASI NELER VARDIR

- Açıklık-kabul
- Kendi ve çevresine dair farkındalık
- Geri bildirim alma ve verme kültürü
- Bilinçli seçim yapma
- Katkı-hesap verilebilirlik
- Bağlantı –iş birliği
- Olumlu rol model
- Hayat enerjisiyle bağlantı
- Gücü birlikte kullanır
- Kazan/kazan
- Odağımız duygu/ihtiyaçlarımız
- Değer yargıları
- Rica müzakereye açıktır
- Bağlantı önemli
- Şefkat ve dürüstlük
- Gücü sadece yaşamı korumak ve güvenliği için kullanır
- Seçim ve sorumlulukları kabul eder
- Suçlama yoktur
- Motivasyonu iç kaynaklarını kullanarak bulur
- Dürüst olmak (hakiki-samimi)
- Anlamak
- Farkındalık (yargılamadan fark etmek)
- Onun için gözlemlediği ile kendi değerlendirmesini birbirinden ayırır
- Kendinin farkındadır yani duygularına ve onların arkasında yatan ihtiyaçlarına dikkat ve özen gösterir
- Diğer insanların duygularına dikkat eder ve arkasında yatan ihtiyaçlarına empati (teveccüh) ile yaklaşır
- Herkesin ihtiyacını gözetir
- Talep ederek zorlamak yerine Ricada bulunur

GIRAFFE WORLD

- Openness-acceptable
- Awareness about self and environment
- The culture of receiving and giving feedback
- Making conscious choices
- Contribution-accountability
- Connection-cooperation
- Positive role model
- Connection with life energy
- Uses power together with someone
- Win/win
- Our focus is our emotions/needs
- Value judgements
- Requests are open to negotiation
- Connection important
- Compassion and honesty
- It uses power only to protect life and for security
- Accepts choices and responsibilities
- No blaming
- Finds motivation from within
- Being honest
- Understanding
- Awareness (without judgment)
- Their observations and evaluations are separate
- Aware of themselves and takes care for the reasons behind their emotions and needs
- Cares for other people's emotions and tries to have empathy
- Minds what everyone needs
- Asks, instead of requesting

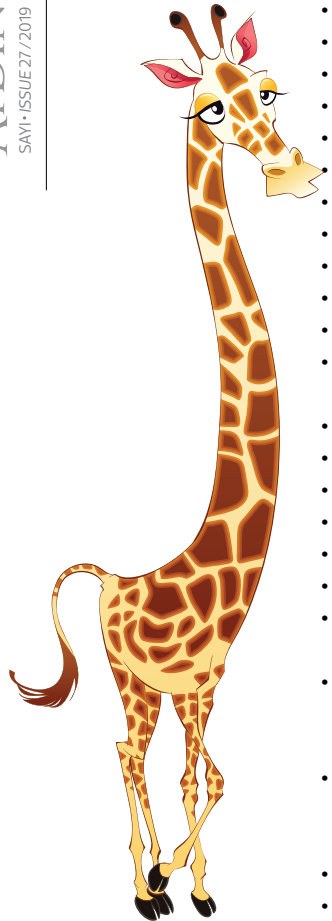

ÇAKAL DÜNYASI NELER VARDIR

- Direnç-düşmanlık-korku
- Savunma
- Az bilinçli halde tepki verme
- İnkâr-itiraz-kısıtlama
- Çatışma-rekabet
- Olumsuz örnek olma
- Gücü üstünde kullanır
- Kazan/kaybet - kaybet/kaybet
- Ahlakî yargılar
- Talep eder. "seçim yok" talep eden kişi talebinin yapılmasını ister
- Ben ne istiyorsam o yapılır
- Tepkiseldir. Öğretir.
- Gücü bu kısımda ceza için kullanır.
- Sorumluluk almaz
- Motivasyonu dışarıdan bekler.
- Tahlil eder: " şuna şöyle dikkat etseydin..."
- Eleştirir: " bunu böyle yapman lazımdı, oldu mu şimdi!..."
- Yorumlar: " bunu böyle yapmanın sebebi belli, çünkü zaten sen..."
- Kibar olmak
- Aynı fikirde olmak
- Sempati
- Diğerinin ne olduğunu en iyi o bilir: "Sen "akıllısın", "aptalsın", "iyisin", "kötüsün", "tembelsin..."
- Yargılar, iltifat eder, ölçü koyar: " Bunu iyi yaptın aferin" " Bizde bu böyle olmaz!..."
- Cezalandırır tehdit eder: "Hemen yapmazsan fena yaparım seni..."
- Kurallara ve ölçülere dikkat eder
- Her zaman kendini haklı görür
- Her zaman haklı çıkmayı ister
- Hemen bir suçlu arar: "Ama sen de zatenmıydın..." "hep senin yüzünden", " sen olmasaydınolmazdı..."
- Genel olarak bu durumlarda karşı taraf kendini kötü hisseder, savunmaya geçer, isteksizlik duyar, kaçır, suçluluk duyar. Bu gibi çakallıklar yabancılaşmanın, şiddetin kaynağıdır. İnsanlar birbiri ile bağ içinde değillerdir. Şiddetsiz iletişime göre çakalın kullandığı dil (farkında olmasa da) ihtiyaçlarını karşılamak için girişilmiş başarısız bir çabadır. Kendimizde ve diğer insanlarda gözlediğimiz çakallıkları vesile alarak, arkasında yatan ihtiyaçları keşfetmeye yönelerek, çakalların bize sunduğu öğrenme imkanına sevinebilir.

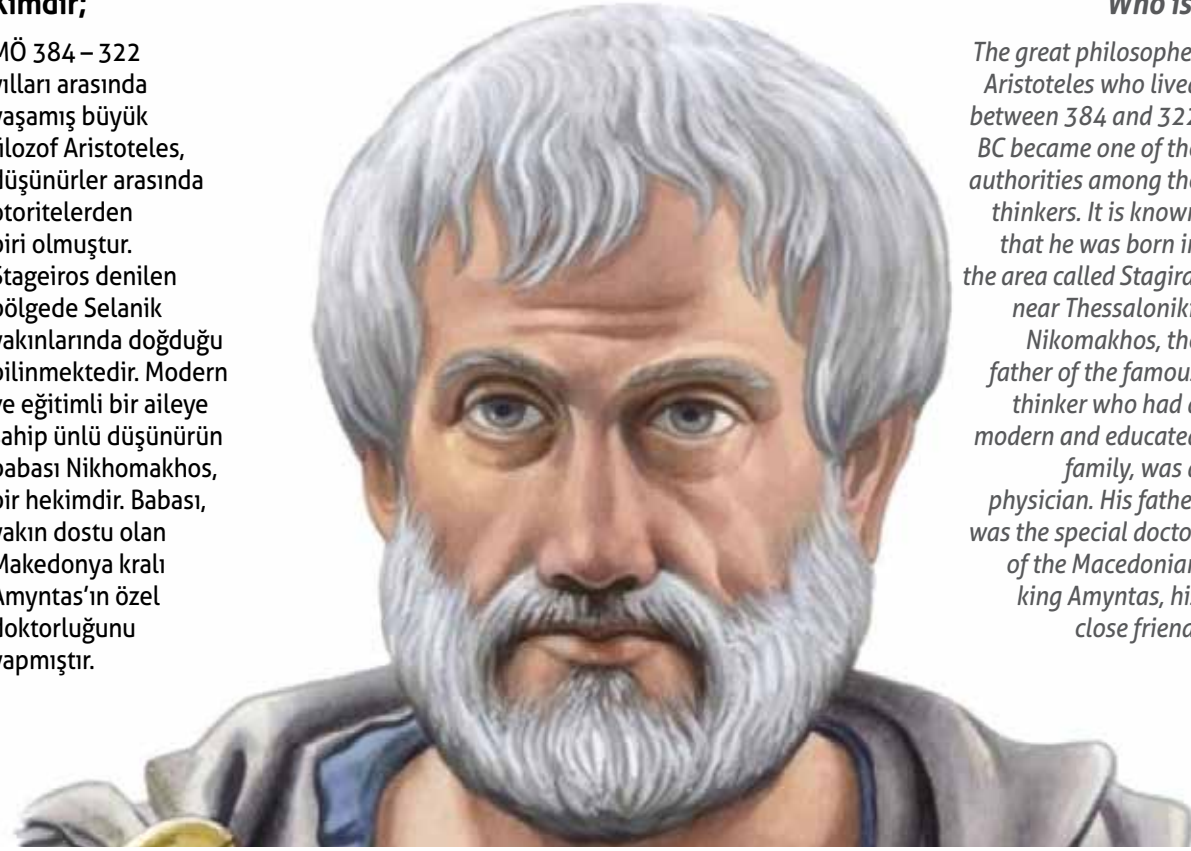
JACKAL WORLD

- Resistance-hatred-fear
- Defense
- Reacting in a less conscious way
- Denial-appeal-restrictions
- Conflict-competition
- Negative examples
- Using power on someone
- Win/lose lose/lose
- Moral judgments
- Making requests. "no choice", the demander wants the request to be fulfilled
- Everyone must do what I want
- It is responsive. It teaches.
- Uses power for punishment in this section.
- Responsibility
- Motivation is awaited from outside.
- He analyzes; "you should've been more careful like so"
- Criticizes: "you should've done this like this!"
- Comments: "the reason you're doing this is ..."
- Being kind
- Being on the same page
- Sympathy
- They know best what the other person is; "You are stupid/ smart/good/bad/lazy..."
- Judges, compliments, measures: "You've done well, good job" "That's not how we do it!"
- Punishes, threatens: "Do it or else..."
- Minds the rules
- Thinks of always being in the right
- Always wishes to be right
- Constantly seeks out a scapegoat; "But you've done ... as well" "It's all your fault", "without you, this wouldn't happen"
- In general, the opposite party feels bad, defends themselves, feels reluctance, tries to back away. These kinds of attitudes are the source of alienation. People are not connected to each other. According to Nonviolent Communication™, the language of jackal (even if they're not aware) is a failed attempt to fulfill their needs. We should take example of our jackal attitudes, and of others', and try to discover the real reasons behind our choices.

Kimdir;

MÖ 384 – 322 yılları arasında yaşamış büyük filozof Aristoteles, düşünürler arasında otoritelerden biri olmuştur. Stageiros denilen bölgede Selanik yakınlarında doğduğu bilinmektedir. Modern ve eğitilmiş bir aileye sahip ünlü düşünürün babası Nikhomakhos, bir hekimdir. Babası, yakın dostu olan Makedonya kralı Amyntas'ın özel doktorluğunu yapmıştır.

Who is;

The great philosopher Aristoteles who lived between 384 and 322 BC became one of the authorities among the thinkers. It is known that he was born in the area called Stagira, near Thessaloniki. Nikomakhos, the father of the famous thinker who had a modern and educated family, was a physician. His father was the special doctor of the Macedonian king Amyntas, his close friend.

ARİSTOTELES

ARISTOTLE

Dr. Öğr. Üyesi / Lecturer Dr.
Özgül YAMAN

1 9 yaşında iken Aristoteles Atina'da Platon'un Akademia'sına girmek istedi ve başardı. Akademia'da oldukça başarılı ve disiplinli çalışmaları dikkat çekti. Kısa sürede lider ve girişken çalışmaları ile öğretmen oldu ve Platon hayatını kaybedene kadar bu Akademia'dan hiç ayrılmadı. Antik Yunan Filozofu olarak tanınan Aristoteles; metafizik, fizik, mantık ve biyoloji düşüncesiyle Batı düşüncesinin en büyük ve modern çağa kadar tek ismi olmuştur.

İlkeleri ile sağduyulu bir düşüncenin temsilcisidir. Ahlakî değerleri temel alan bir teori, bilimsel doğruların ortaya koyacak kuramlar ve görüşler geliştirmiştir.

At the age of 19, Aristoteles wanted to enter the Platonic Academy in Athens and succeeded. His quite successful and disciplined work has attracted attention. In a short time he became a teacher with leadership and active work, and he never left the Academy until Plato lost his life. Aristotle, known as the Ancient Greek Philosopher, has been the greatest and only name until the modern era of Western Philosophy in metaphysics, physics, logic and biology.

Principles; He is a representative of a prudent thinker. He developed a theory based on ethical values and opinions that will set forth scientific truths. The

Bulduğu çözüm töz öğretisidir. Tözler; gerçeklerdir, tözler olmadığı sürece başka hiç bir şey, tözün özellikleri olan tümellerde var olmayacaktır. Tümeller vardır ancak varoluşları için tikel nesnelere, bireysel şeylere bağlıdır. Gerçekte var olanlar tümeller değil, kediler, köpekler ve ağaçlardır gibi dış dünyada karşılaştığımız nesnelere.

*Aristoteles, mantık araştırmalarına ve çalışmalarına 19. Yüzyıla kadar temel oluşturan bir sistem oluşturmuştur. Ünlü filozof, insan zihnindeki düşünce aktivitelerini tanımlamak ve dile ilişkin gramatik bir analiz haricinde aktüel şeyler arasındaki ilişkilerle ilgili bir kuramı tanımlar.

* Ünlü düşünür, var olanı var olmak bakımından ele almış ve araştırmıştır. Metafiziği, mantık konusundaki fikirlerine ve biyoloji alanındaki araştırmalarına ve çalışmalarına dayanmıştır. Varolmak, bir şey olabilmek anlamına gelir. Platon'da olduğu gibi tümelde değil de bireylerdir.

* Ünlü düşünürün ilkelerinden birisi olan bilgi; türler ve cinsler hiyerarşisinde, bir türe ve cinsle yerleştirebilmek ve özsel olduğunu bilebilmektir. Düşünürün göre, bir kavramın özünü vermek, o kavramın nedeni ile açıklama yapmaktır. Bilimin işlevini bu ilkesine dayandırmaktadır.

Eserleri; iki farklı görüşle ayrılabilen eserlere sahiptir.

I) Üç ana bölüme ayrılabilen Aristoteles'in eserlerini;

1. Kendisi tarafından yayımlanan halka hitab eden,
2. Bilimsel çalışmaları için oluşturduğu notlardan ve malzemelerden,
3. Psikoloji temelli olan iki kıymetli eseri Hayvana Dairle, Patya Naturalia'dır

II) Farklı bakış açısıyla gruplandırıldığında ise; Aristoteles'in eserlerinin temeli mantık ve bilgi kuramlarına dayandığı incelemelerden oluşan Organon, doğa felsefesinde tanımlayan Fizik ve Varlığa Geliş, Gökler Üzerine ve Yokoluş temalıdır. Psikoloji temelli iki eseri Hayvana Dairle, Patya Naturalia'dır. Varlık temalı eseri ise Metafizik'tir. Siyaset felsefesi alanında Politika, estetik kavramında Poetika ve Retorik, ahlak alanında Nikomakhos'a Ahlak'tır.

solution he found is the substance teaching. Substance; is truth, nothing else will exist in all those with consonant features unless there are no substances. Plenaries exist, but they depend on individual objects for their particular objects. The things that really exist are not the plenaries but the objects we meet in the outer world like dogs, dogs and trees.

* Aristotle has created a system that is based on logic studies and studies up to the 19th century. The well-known philosopher defines a theory of the relationships between current things, excepting a grammatical analysis of the language and defining the

activities of thought in the human mind.

* The famous thinker has studied and explored what exists in terms of existence. Metaphysics is based on ideas on logic and on research and studies in biology. To exist means to be something. It is not universal but individual as it is in Plato.

* Information that is one of the principles of the famous thinker; in the hierarchy of species and genres, to be able to place a genus and a species, and to know that it is essential. According to the thinker, to give the essence of a concept is to explain it with the reason of that concept. It bases its function of science on this principle.

His works; his works can be divided with two different ideas.

I) The works of Aristotle can be divided into three main divisions; 1. Addressed to the public published by him 2. From the notes and materials he created for scientific research, 3. Two valuable works based on psychology are "Hayvana Dair" and Patya Naturalia.

II) When categorized with different viewpoints; The analyzes of Aristotle's works based on theories of fundamental logic and knowledge Organon, "Fizik ve Varlığa Geliş", describing the philosophy of nature, "Gökler Üzerine" and "Yokoluş" themed. His psychology based two works are "Hayvana Dair" and "Patya Naturalia". His work with the subject matter of existence is "Metafizik". "Politika" in political philosophy, "Poetika" and "Retorik" in aesthetics, ahlak alanında "Nikomakhos'a Ahlak'tır" in morals.

BEZDEN BEBEK

RAG DOLL

Öğr. Üyesi / Lecturer
Emel KORU

Ne günler geçirdik ve gidilebilecek kim bilir ne yollar var önümüzde... Kaç yapraktan oluşmuş bir masalımız kalır bilinmez işin sonunda elimize. Kendi halinde bir aileye sarı bir papatya olarak gelmişim ben dünyama. Ağlamayla başlayan o ilk nefesi; yine ağlayarak, bazen gülerek, somurtarak ve benzer benzemez bir sürü mimikle süslüyoruz yaşayarak... Şimdi düşünüp de bunca yılın hatırlayabileceğim yerlerine vardığımda, üzülüklerime de gülüyorum güldüklerime de...

Beş altı yaşlarımdayken, benden beş yaş büyük ağabeyimin emniyetine istinaden oynadığım bahçemizde dört gözle ve sabahtan akşama kadar planlar kurarak annemi beklediğim günü hatırlıyorum; sebepim ve tüm planlarım annemden bana bir "bez bebek" dikmesini istemek, hatta istemekten daha fazlası direktmekti... İşten eve gelen anneme daha eve

What days have we had and who knows what paths we have ahead of us... No one knows which story will we end up with in our hands. I was born into an ordinary family as a yellow daisy. We have taken our first breath crying, and we keep taking other breaths sometimes smiling, sometimes frowning and sometimes once again crying. Now when I think of all those yearts where I can remember, I laugh at the things that I have laughed as well as the ones I have cried to.

I remember the day I was playing in our garden under the guidance of my brother. I was around five or six, my brother is five years older than me. I was making plans while waiting for my mother to come back home; all my wish and plans was to ask my mother sew me a baby doll, and I was determined to get my wish fulfilled. I was on my mother's ear the moment she entered

girmeden musallat olmuşum. "Yorgunum, dinleneyim ondan sonra." demesine hiç aldırış etmeden "Ama çok istiyorum!" diye ısrar etmişim... Ah! Şimdi biliyorum o yorgunluğun ne demek olduğunu ben; ama ne bilsin çocuk bedenim işte... İsrarlarım karşısında annem, üzerini bile değiştirmeden işe koyulmuştu minik sarı papatyanın isteğini yerine getirmek için. Benim seçtiğim kumaştan -teni beyaz olmayacaktı, çünkü seçtiğim kumaş çiçekli pazen bir kumaştı- adını ve nasıl bir şey olacağını bilmediğim bebeğimin kollarını, başını, bacaklarını kesip biçmeye başlamıştı... Sonra, benim normal insanmış algısıyla oynayacağımın kızımın içine bir sürü pamuk tıktırıp, bana o an acımasızca gelen ama bir annenin olabilecek en narin dokunuşlarıyla dikmeye başlamıştı kenarlarından... Siyah iplik yumağından uzun siyah saçlar ekleyip; kırmızı artık bir iple de kiraz dudaklar çizmişti el yordamıyla. Memleketimin nadide meyvesi gibi zeytin gözler için iki siyah düğme kullanmıştı. Annem o bebeği işlerken, küçük kalbimden taşan tarifsiz bir heyecanla, sanki mucizevi bir olaya şahitlik ediyormuşçasına izliyordum. Sonunda bitti. Ve ellerimdeydi bebeğim...

O bebekle uzun zaman oynadığımı, ona kendi çapımda kıyafetler giydirip, saçlarını örüp, bazen süslü tokalar taktığımı hatırlıyorum... İlla ki isimler de koymuş, meslekler de seçmiş, sayısız komşular bulmuş, komşuculuklar da oynamışım eminim. Öğlen uykularımdan sonra, süt dişlerimin iz bıraktığı elmaları paylaştığım da olmuştur kim bilir... Tabure üzerine tırmanıp, mutfak tezgahında kıra döke bebeğime hazırladığım yemekler çocukluğumun en büyük günahları olmuştur belki de o zamanlar...

Ama büyümek, hiç gelmeyecek birini beklemek gibiymiş meğer. Ya da hiç gitmediğin bir yolmuş da; o yollardan bihaber yaşanmış onca zaman sanki... Geleceğe dair düşlediğim en çarpıcı şeyin "öğretmen olmak" ve "anneme çok güzel ayakkabılar almak" fikriyle sabit olduğunu anımsayınca gülüyorum şimdi mesela... Ardından gelen yıllar hiç de elini kolunu sallayarak gelmemişti oysa.

Şimdi sessiz, yavaş bir filmin yumuşak müziğiyle dans ediyorum gözlerim kapalı... Kimbilir kaçkez düştüğüm merdivenlere "verdiven" deyişlerim, bahçedeki benden uzun boylu çeşmemizin başında vızır vızır dolaşan anları izleyişlerim, yeni dünya ağacının bana çok uzak tepelerindeki turuncu noktalara hayran bakışlarım ve tabii ki toprağı kazıdıkça çıkan solucanlardan korkup çığlık atışlarım dalgalanıyor zihnimin perde arkasında buram buram... Belki de değişmeyen tek duygu özlemektir bilemiyorum. Sahip çıkamadığım bez bebeğim, bütün bu anıların kumbarasıyken, "Şimdi kim bilir kaçınıcı baharını yaşıyor tenindeki çiçekleriyle?" diyorum, yavaşça gözlerimi açarken...

the house from work. "I am tired, I need to rest first"; I wouldn't care, I would keep on insisting. "But I want it so much!" Ah! Even though I ignored her exhaustion when I was a child, now I know how she felt; I was but a child, after all. Upon my persistence, my mother set out to sew me a doll, without even changing her clothes. With the fabric I had chosen, her skin would not be white - because the fabric I chose was a floral flannel fabric - she began to mow the arms, head and legs of my baby that I didn't know how was is going to look or called

She started putting in cotton inside of the baby which I will be playing as if she were a real human being. She started sewing the edges, which I felt cruel even though she was doing it with the kindness and care of a mother. She added long and black hair using the black ball of yarn. She even made lips using the red yarn. She used two buttons for her eyes, just like the beautiful fruit of olives of my country. I was watching, as my mother was sewing the baby, as I was witnessing a miraculous event with joy and excitement in my heart. Finally, it was over. And I had my baby in my hands

I remember playing with that baby for a long time, dressing her up in her own clothes, covering her hair, sometimes wearing fancy hair clips... I'm also pretty sure I've put on different names, jobs, and created neighbors and countless games. Who knows, after my noon sleep, maybe I've shared my apples with the marks of my milk teeth on it... The dishes I prepared climbing up on the stool by using and sometimes breaking many kitchen tools were the biggest sins of my childhood...

But growing up is like waiting for someone who will never come. Or a road you've never been, and it's like you've been living unaware of the road. I'm laughing when I remember that the most striking thing I've ever dreamed about is "being a teacher" and "getting very nice shoes for my mom". The years that followed had never come freely though...

Now I am dancing with the soft music of a quiet, slow film...

Who knows how many times I called the ladders I fell from "wadders", how many times I watched the buzzing bees flying above the sink in our garden, how many times I gazed on the loquat tree with awe and different thoughts on my mind, and of course the worms I met that scared me and made me scream while digging the earth. Maybe the only feeling that doesn't change is longing, missing... As I remember the baby doll I had lost along the way, I think to myself as I slowly open my eyes: "Who knows where is she and how many springs she has seen with the flowers on her skin?" ...

ORGANİZE İŞLER SAZAN SARMALI

Yönetmen / Director: Yılmaz Erdoğan
Oyuncular / Cast: Kıvanç Tatlıtuğ, Ezgi Mola, Yılmaz Erdoğan, Bensu Soral, Okan Çabalar, Ahmet Mümtaz Taylan, Güven Kıraç, Rıza Kocaoğlu, Ersin Korkut

2019'un en iddialı yapımlarından biri olan Organize İşler Sazan Sarmalı, 1 Şubat'ta vizyona girdi. İlk filmde olduğu gibi yine Yılmaz Erdoğan'ın yazıp yönettiği film, Asım Noyan'ın hikayesini anlatıyor. Organize İşler Sazan Sarmalı'nda, Asım Noyan'ın büyüyen kızını Bensu Soral canlandırdı. Zaten filmin temel hikayesi de Asım Noyan'ın kızı ve ailesi üzerinden sürdürülüyor. Filmde mafya rolünü 'Saruhan' lakabıyla dikkat çeken Kıvanç Tatlıtuğ oynuyor. Filmin kadrosunda Kıvanç Tatlıtuğ, Ezgi Mola, Güven Kıraç, Ahmet Mümtaz Taylan ve Rıza Kocaoğlu gibi isimler de yer alıyor. Tabii yılın en çok izlenen filmi olabilir mi, işte onu zaman gösterecek.

Being one of the most assertive productions of the year, Organize İşler Sazan Sarmalı was released on February 1. The movie was written and directed by Yılmaz Erdoğan as in the first movie and tells the story of Asım Noyan. The grown up daughter of Asım Noyan was portrayed by Bengü Soral in Organize İşler Sazan Sarmalı. In fact, the main story of the movie is continued through Asım Noyan's daughter and his family. Kıvanç Tatlıtuğ, noted with the nickname of 'Saruhan', portrays a mafia. The cast includes Kıvanç Tatlıtuğ, Ezgi Mola, Güven Kıraç, Ahmet Mümtaz Taylan and Rıza Kocaoğlu. Can it be the most watched movie of the year? Time will show.

BİR AŞK İKİ HAYAT

Yönetmen/ Director: Ali Bilgin
Oyuncular/ Cast: Engin Akyürek, Bergüzar Korel, İpek Bilgin, Merve Dizdar, Osman Sonant

15 Şubat 2019'da vizyona girecek olan 'Bir Aşk İki Hayat' filminde genç bir adam olan Umut, bir akşam planı için iki seçenek arasında seçim yapmak zorunda kalır. Gayet basit bir konuda yaptığı bu seçim Umut'un hayatının değişmesine neden olacaktır. Seçeneklerden biri onun hayatının aşkını bulmasına, Deniz ile tanışmasına neden olacakken diğer seçenek ise Umut'un uçurumun kenarına sürüklenmesine neden olacaktır. "Yabancı Damat", "Fatmagül'ün Suçu Ne?", "Kara Para Aşk", "Bir Eylül Meselesi" gibi yapımlardan tanıdığımız Engin Akyürek ve "Binbir Gece", "Karadayı", "Vatanım Sensin" gibi yapımların yıldızı Bergüzar Korel'in başrolünü üstlendiği aşk ve dram türündeki "Bir Aşk İki Hayat" filminin yönetmen koltuğunda Ali Bilgin oturuyor.

A young man named Umut is forced to make a choice between two options for an evening plan in the movie "Bir Aşk İki Hayat" that will be released on February 15, 2019. This choice of a very simple matter will change Umut's life. While one of the options will lead him to find the love of his life, Deniz, the other option will cause him to drift to the edge of cliff. Engin Akyürek, known for his performances in "Yabancı Damat", "Fatmagül'ün Suçu Ne?", "Kara Para Aşk", "Bir Eylül Meselesi" and Bergüzar Korel, known for her performances in "Binbir Gece", "Karadayı", "Vatanım Sensin" are the main actors. Ali Bilgin is the director of this love and drama movie, "Bir Aşk İki Hayat".

"ALICE" MÜZİKALİ

ALICE MUSICAL

07 ŞUBAT-17 HAZİRAN

Oyuncular / Cast: Serenay Sarıkaya, Ezgi Mola, Enis Arıkan, Şükrü Özyıldız, İbrahim Selim, Merve Dizdar

Yönetmen / Director: Serdar Biliş

Müzik/ Music: Tuluğ Tırpan

Lewis Carroll tarafından yazılan ve bugüne kadar 174 dile çevrilerek edebiyatın eşsiz eserlerinden biri olma özelliğine sahip "Alice Harikalar Diyarında", Serdar Biliş'in yönetmenliği ve Beyhan Murphy'nin koreografisi ile çağdaş bir müzikal uyarlama olarak sahnedeki yerini alıyor. "ALICE" adı ile izleyicisiyle buluşacak olan müzikalde Serenay Sarıkaya "Alice" olarak izleyicisinin karşısına çıkmaya hazırlanırken, Ezgi Mola "Kraliçe", Enis Arıkan "Tavşan", Şükrü Özyıldız "Şapkacı", İbrahim Selim "Kral", Merve Dizdar ise "Kedi" rolü ile başrolleri paylaşacak.

Written by Lewis Carroll and translated in 174 languages, "Alice in Wonderland" is one of the unique works of literature and takes its place on the stage as a contemporary musical adaptation with the direction of Serdar Biliş and choreography of Beyhan Murphy. The people who will take part in the musical are as follows: Serenay Sarıkaya as Alice, Ezgi Mola as the Queen of Hearts, Enis Arıkan as the White Rabbit, Şükrü Özyıldız as the Mad Hatter, İbrahim Selim as the King and Merve Dizdar as the Cheshire Cat.

İŞİLTİLİ HAŞERELER

Yazar / Writer: Philip Ridley

Yöneten / Director: Eyüp Emre Uçaray

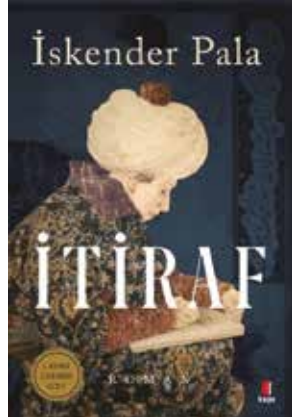
Yrd. Yönetmen / Co Director: Mehmet Nuri Yavuzer

Oyuncular/ Cast: Pınar Çağlar Gençtürk, Ünal Yeter, Selen Uçer

Şubat'ta başlayan ve 15-23 Mart'ta da sevenleriyle buluşacak olan İşilti Haşereler, insanın tüketim kriziyle ilgili ironik bir kara komedi. Kentsel dönüşüm projesi için seçilen çiftimiz Ollie ve Jill'e, ileride oldukça değerleneceği tahmin edilen bir semtte, yıkık dökük bir ev verildi. Çiftimiz sahip oldukları bu evi nasıl kazandıklarını anlatmak için sabırsızlanıyor. Fakat Rüya Evleri'ni elde edebilmek için birçok şey yaptılar. Bunlardan bazıları pek de iyi şeyler sayılmaz, hatta bayağı korkunç ve sarsıcılar... Bazılarının onların gerçekten kötü bir çift olduğunu düşünebilir ama onlar iyi insanlar, en azından kendileri böyle umuyor. Peki, iyi olmak için ummak yeterli mi?

İşilti Haşereler, which started in February and will meet with the fans on 15 - 23 March, is an ironic black comedy about the human consumption crisis. The couple selected for the urban transformation project, Ollie and Jill, were given a ruined house in a neighborhood estimated to be highly valued in the future. Our couple is eager to tell us how they have won this house. But they did many things to get their Dream House. Some of them aren't really good things, actually they are pretty awful and traumatic... Some of you may think they are a really bad couple, but they are good people, at least they hope so. Well, is it enough to hope to be good? Ollie and Jill think we can really understand them when they tell us what they have done with their reasons. Will we be able to justify them even though how awful things they have done? Is this justification enough to make them good people?

KÜLTÜR HAZİNESİ KİTAPLAR CULTURE TREASURE BOOKS

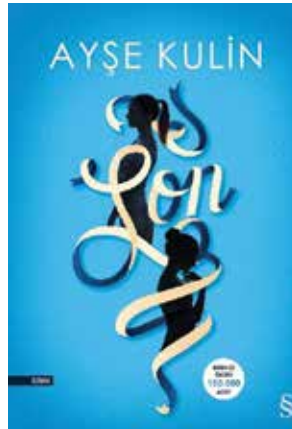

Yazar: İskender PALA
Yayınevi: Kapı Yayınları
Author: İskender Pala
Publishing House:
Kapı Yayınları

İTİRAF

İntikam ve hırs... İyilik veya kötülük... Siyah ile beyaz... Ve zıtların arasında savrulan hayatlar... Konstantinopolis'in İstanbul'a dönüştüğü yıllar... Hıristiyan hasımlarının Büyük Kartal diye andıkları Fatih'in, şehrine âlimleri davet etmekle kıvanç duyduğu, devletini ilimle ve sanatla yükseltmenin rüyalarını gördüğü, ulemanın tamamen özgür düşünceyi savunduğu, devletin yükseldikçe yükseldiği bir dönem... Ve eşsiz şöhretlere sahip Osmanlı ulemasının arasına sızmış bir kâfir. İntikam ateşinde kavrulmuş kötülük dâhisi bir zihin. Molla Lütfi, Ali Kuşçu, Sinan Paşa, Bellini ve daha niceleri... Kurbanlar, kurbanlıklar... İtirafher cümlesi hayretle ve merakla okunacak bir roman. İskender Pala'nın her zamanki yetkin kaleminden...

Vengeance and greed... Goodness and evilness... Black and white... And the lives dispersing between opposites... The years Constantinople was transformed into Istanbul... It is a time of period when Fatih, whose Christian enemies were calling him as the "Great Eagle", was proud to invite scholars to his city, was dreaming of raising its country with science and art, the ulama was fully defending free thought and the state was raising more and more... And a heathen who infiltrated the Ottoman ulama with unique fame. An evil genius mind flaming with vengeance. Mollah Lütfi, Ali Kuşçu, Sinan Pasha, Bellini and more... Sacrifices, sacrificials... İtiraf is a novel that will be read with amazement and curiosity in every sentence. With the usual competent style of İskender Pala...

Yazar: Ayşe KULİN
Yayınevi: Everest Yayınları

Author: Ayşe Kulin
Publishing House:
Everest Yayınları

SON

Ayşe Kulin'in heyecan verici kaleminin, sürükleyici anlatımının doruk noktalarından biri SON! Kulin'in daha önceki romanlarından tanıdığımız kahramanların sona eren hikâyeleri... SON, içinde tuhaf bir sıkıntısı olanların, memleketin hallerine dertlenenlerin, birini hep son gördüğü haliyle hatırlayacağını bilenlerin, ülkeden ülkeye savrulanların, üstüne gidildiğinde gözü hiçbir şeyi görmeyenlerin, aşk yerine umutla yetinmek zorunda kalanların hikâyesi. Denize doğru akarken birbirine karışan nehirlerin, tesadüflerin, denk gelişlerin, kesişmelerin, hiç unutmayanların, kördüğümüleri çözmeyi dileyenlerin romanı SON!

SON is one of the peak points of Ayşe Kulin's exciting style and page-turner narration! The end stories of the heroes that we know from the previous novels of Kulin.. SON is the story of those who have a peculiar stress, feel bad about the condition of the country, knows that s/he will remember someone as the last time they saw each other, who is dispersed from country to country, who is no good to anyone once someone pushed her/his button, who have to settle with hope instead of love. SON is the novel of the rivers mixed together while flowing towards the sea, coincidences, interceptions, the ones who never forget and the ones who wish to disentangle!

ANA KAMPÜS

Florya Halit Aydın Yerleşkesi / Florya Campus

Beşyol Mahallesi İnönü Caddesi No: 38 Küçükçekmece / İstanbul
Tel / Phone: 0212 **444 1 428** Faks / Fax: 0212 **425 57 59**

Beşiktaş Yerleşkesi

Beşiktaş Campus

Barbaros Bulvarı No: 15
Beşiktaş / İstanbul

Tel / Phone: 0212 **236 20 37**
Faks / Fax : 0212 **236 20 38**

Bahçelievler Yerleşkesi

Bahçelievler Campus

Adnan Kahveci Bulvarı No: 78
Bahçelievler / İstanbul

Tel / Phone: 0212 **442 61 60**
Faks / Fax : 0212 **442 61 46**

Bahçelievler

Dış Hekimliği Fakültesi

İzzettin Çalışlar Cad. No: 31 / A
Bahçelievler / İstanbul

Tel / Phone: 0212 **411 30 00**
Faks / Fax : 0212 **411 62 40**

Bakırköy Yerleşkesi

Bakırköy Campus

Zeytinlik Mah. Halkçı Sok. No: 17
Bakırköy / İstanbul

Tel / Phone: 0212 **466 29 81**
Faks / Fax : 0212 **466 29 82**

Kadıköy Yerleşkesi

Kadıköy Campus

Kuşdili Caddesi, Misk-i Amber Sokak,
No: 14 Kadıköy / İstanbul

Tel / Phone: 0216 **348 66 54**
Faks / Fax : 0216 **411 62 23**

444 1 428

www.aydin.edu.tr